

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DEVETA POSEBNA SEDNICA
Prvi dan rada
28. jun 2017. godine

(Sednica je počela u 10.35 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, otvaram Devetu posebnu sednicu Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici danas prisustvuju 153 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim da ubacite svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutan 161 narodni poslanik i da imamo uslove za današnji rad Narodne skupštine.

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su pozvani da današnjoj sednici, pored narodnih poslanika i kandidata za članove Vlade, prisustvuju predstavnici organa Republike Srbije i predstavnici diplomatskog kora u Republici Srbiji koji će danas pratiti izlaganje, odnosno ekspozice mandatarke, gospođe Ane Brnabić.

Dozvolite mi da, u vaše i u svoje ime, pozdravim naše cenjene goste.

Saglasno članu 86. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da sam ovu sednicu sazvala u roku kraćem od roka utvrđenog u članu 86. stav 1. Poslovnika, zbog potrebe da Narodna skupština izabere Vladu u roku utvrđenom Ustavom Republike Srbije.

Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, kao što ste mogli da vidite, za Devetu posebnu sednicu Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom

sazivu, na osnovu člana 121. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, utvrdila sam sledeći

D n e v n i r e d:

1. Izbor Vlade i polaganje zakletve predsednika i članova Vlade.

Prelazimo na rad po dnevnom redu.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – IZBOR VLADE I POLAGANJE ZAKLETVE PREDSEDNIKA I ČLANOVA VLADE.

Izvolite, poslaniče.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo Gojković, povređen je član 88. Poslovnika Narodne skupštine, koji kaže – predsednik Narodne skupštine otvara sednicu i na osnovu službene evidencije konstatuje broj prisutnih poslanika. Ako predsednik konstatuje da na početku radnog dana u sali za sednice nisu prisutna najmanje 84 poslanika, početak rada odlaže se za jedan sat.

Današnja sednica je zakazana za 10.00 časova. Vi ste sednicu bez ikakvog obrazloženja, na šta nemate pravo, otvorili u 10.36 časova. Vi time ponižavate sve narodne poslanike. Ponižili ste na taj način goste koje ste pozvali, pola sata i duže vas čeka diplomatski kor i oni koji su želeli da prisustvuju ovoj sednici. Ponižavate one koji su ovde kandidati za predsednika Vlade i za ministre. Vi na to nemate pravo. Ako u 10.00 časova nije bilo dovoljno poslanika, morali ste to konstatovati i odložiti za 11.00, pa da vidimo u 11.00 časova da li ste se okupili; ako niste, onda se sednica odlaže, u skladu sa Poslovnikom, za sutradan.

Dakle, niko nema pravo da se, ako je sednica zakazana u 10.00 časova, 35 minuta ne pojavi. Ako ste vi imali nekakve neodložne obaveze, onda ste bili dužni da pošaljete nekoga od potpredsednika. Više ih je bilo tu. Bio je gospodin Marinković, bila je gospođa Radeta, bio je gospodin Veroljub Arsić, nekoliko sam ih video. Bio je i gospodin Đorđe Milićević. Dakle, nikada nema nikakvog opravdanja za kašnjenje, a ako birate Vladu, priznaćete da je broj eventualnih opravdanja neuporedivo manji.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem. Ništa od onoga što ste izgovorili ne odgovara pravoj istini. Nije čak ni duhovito.

U trenutku kada je trebalo da počnemo sednicu jednom od kandidata za ministra je pozlilo, tako da sam se bavila tim pitanjem a ne svim onim vašim opservacijama o tome šta bi trebalo da uradim ili da ne uradim. Znači, prvo treba skočiti pa reći hop, a ne uvek okrivljavati nekog, jer život neki put ima i nepredvidive okolnosti.

Ako želite da glasamo o tome, glasaćemo, ako smatrate da sam povredila Poslovnik.

Primili ste predlog kandidata za predsednika Vlade koji je, saglasno članu 112. stav 1. tačka 3. Ustava Republike Srbije, podneo predsednik Republike, gospodin Aleksandar Vučić.

Primili ste saglasnost gospođe Ane Brnabić, kandidata za predsednika Vlade, da prihvata kandidaturu, u pisanom obliku.

Takođe, primili ste Predlog odluke o izboru Vlade sa biografijama kandidata za članove Vlade, koji je podnela gospođa Ana Brnabić, kandidat za predsednika Vlade.

Na taj način, a saglasno odredbama Ustava Republike Srbije, Zakona o Vladi i Poslovnika Narodne skupštine, stekli su se uslovi: da kandidat za predsednika Vlade Narodnoj skupštini iznese program Vlade i predloži sastav Vlade, da otvorimo pretres o kandidatu za predsednika Vlade, programu kandidata za predsednika Vlade i kandidatima za članove Vlade, da prilikom izbora Vlade odredimo broj potpredsednika Vlade i ministara bez portfelja u Vladi na predlog kandidata za predsednika Vlade, da izaberemo predsednika Vlade, potpredsednike i ministre i da članovi Vlade pred Narodnom skupštinom polože zakletvu.

Reč ima narodni poslanik Čedomir Jovanović.

Izvolite.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Gospođu predsednice, zamolio bih vas da, u skladu sa članom 101. Poslovnika, pokušate makar da nam omogućite da danas vodimo ozbiljnu raspravu.

Dobili smo ekspozice gospođe Brnabić; bilo bi fer da nam omogućite da ga pročitamo pre nego što nam se obrati. Naravno, to zavisi od vas, vi donosite tu odluku, ali biramo Vladu, hajde da budemo makar toliko ozbiljni da vodimo argumentovanu raspravu u toku današnjeg dana. Omogućite nam to.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem. Upravo sam planirala to da vam saopštim, da ćemo nakon izlaganja napraviti jednu dužu pauzu da bi svi poslanici mogli i da pročitaju ekspozice, osim usmenog izlaganja mandatarke.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić, pa narodni poslanik Vojislav Šešelj.

MARKO ĐURIŠIĆ: Poštovana predsednice, po članu 97. Poslovnika predložio bih da produžimo vreme rasprave. Poslovnik govori o pet sati rasprave u načelu, a ja bih predložio, s obzirom na to da se bira Vlada Republike Srbije, na važnost teme i, sigurno, želju većeg broja poslanika da učestvuju u raspravi, doprinesu da imamo što kvalitetniji izbor, da dupliramo to vreme rasprave i da više poslanika može da iznese svoje mišljenje. Hvala.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog poslanika Marka Đurišića.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 59, protiv i uzdržanih – nema, nije pristupio glasanju 161 narodni poslanik.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog poslanika Marka Đurišića.

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj, povreda Poslovnika.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Gospođo Gojković, vi kao predsednik Narodne skupštine po članu 27 imate dužnost da se starate o primeni Poslovnika. Vi ne biste smeli nikada da se ljutite zbog same činjenice da je neki poslanik zatražio svoje pravo da reklamira povredu.

To što je bilo opravdanog razloga za kašnjenje, morali ste nas obavestiti. Čim je odvezla Hitna pomoć ministra Antića, šta vas je koštalo da obavestite sve poslaničke grupe da ćemo pola sata zbog toga kasniti? Uostalom, kada pozli ministru, ne daj bože da se još nekom desi, onda je to toliko važna državna stvar da moramo biti obavešteni, a ne da držite u tajnosti da je ministru pozlilo pa da nas onda iznenadite u toku skupštine. Svakome od nas ovde može da pozli, a pogotovo nama poslanicima kada vidimo predloženi sastav Vlade.

PREDSEDNİK: To zadržite za diskusiju.

Hvala lepo, ja ne radim u žutoj štampi, nisam htela da pravim od toga senzaciju, poslaniče, ali sledeći put, ne daj bože, ako pozli nekome od vas ili vama lično, ja ću obavestiti javnost Srbije, ne brinite ništa.

Da li želite da glasamo o povredi člana?

(Vojislav Šešelj: Molim vas da mi se obraćate sa narodni poslaniče, a nikada sa poslaniče.)

Hoću, narodni poslaniče.

Narodni poslaniče, da li želite da glasamo o povredi člana 27?

(Vojislav Šešelj: Ne.)

Zahvaljujem narodnom poslaniku Vojislavu Šešelju na razumevanju.

Sada molim gospođu Anu Brnabić, kandidata za predsednika Vlade, da Narodnoj skupštini iznese program Vlade i predloži njen sastav.

Reč ima kandidat za predsednika Vlade, gospođa Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Dame i gospodo, uvaženi poslanici, vaše ekscelencije, dragi prijatelji, gosti, poštovani građani i građanke Srbije, danas stojim ovde pred vama jer želim da vam predstavim ciljeve Vlade Srbije u narednom periodu. Važno je da se usaglasimo oko prioriteta i napravimo društveni dogovor oko toga šta zajedno možemo i moramo da postignemo da bismo Srbiju uveli u red uspešnih država.

Vreme koje je pred nama će pokazati koliko smo kao društvo i pojedinci hrabri da zajedno pomeramo granice i zakoračimo u budućnost zbog svih nas, a ja verujem u građane i građanke Srbije.

U politiku sam ušla iz privrede, i to iz ljubavi prema Srbiji, u koju sam se pre 15 godina vratila u najboljoj želji da uradim nešto za svoju zemlju i za sve građane Srbije. Čast je služiti svojoj zemlji i gledati kako se ona menja nabolje

kao rezultat rada i napora svih građana. Vreme u kome živimo puno je izazova. Mi na te izazove moramo da odgovorimo hrabro, odlučno i sa jasnom vizijom kuda idemo.

Želim na početku da se osvrnem na intenzivnu debatu u javnosti koja je pratila moje imenovanje za mandatarku. Verujem da su se mnogi pitali zašto ne odgovaram i želim sada da odgovorim da je to bio moj odgovor. Imala sam cilj pred sobom i danas stojim ovde, pred onima koji su me podržavali i pred onima koji su me osporavali, odgovorno i ponosno izlažem program Vlade jer sam sigurna da će ova Vlada imati rezultate o koje ni oni koji su o meni govorili sa podsmehom neće moći da se ogluše.

Mi našu viziju možemo da gradimo na osnovu temelja koje je postavila prethodna Vlada. Danas, kada pred vama predstavljam program za sledeću Vladu i tražim podršku Narodne skupštine i građana Srbije, državna kasa je u dobrom stanju, makroekonomski pokazatelji su pozitivni, zatičemo suficit u budžetu, inflaciju u predviđenim granicama i trend smanjenja javnog duga i deficita platnog bilansa.

Nijedna Vlada u poslednjih deset godina nije započela mandat sa tako dobrim stanjem u budžetu kao ova koju ću, ukoliko tako bude glasala većina narodnih poslanika, voditi ja. Na tome moram da zahvalim prethodnoj Vladi i njenom predsedniku Aleksandru Vučiću. Sa druge strane, moja odgovornost prema državi i građanima time je još veća.

Prethodna Vlada je zapravo uspela da zaustavi bankrot države, od koga nas je pre samo nekoliko godina delilo svega tri meseca. Ta Vlada je uspela da konsoliduje državni budžet i smanji deficit sa kojim se Srbija godinama pre toga neuspešno borila.

U poslednje tri godine znatno je popravljen rejting Srbije na Duing biznis listi Svetske banke, na kojoj, po opštim uslovima poslovanja, zauzimamo 47. poziciju od 190 zemalja sveta. Za dve godine uspeli smo da ostvarimo napredak na ovoj listi za čak 44 mesta.

Započeta je opsežna i sveobuhvatna reforma državne uprave, koja ima za cilj transformaciju države u servis građana, veću efikasnost rada državnih službenika, pojednostavljenje administrativnih procedura i jeftiniju državu. Postavljeni su temelji za uspostavljanje elektronske uprave u punom kapacitetu.

Podsetiću još i na to da su pokrenuti radovi na infrastrukturi i da je poslednjih godina izgrađeno više kilometara puteva nego decenijama pre toga. Dobra infrastruktura je uslov za povećanje investicija i pokretanje lokalnog ekonomskog razvoja; ona daje mogućnost za ravnomerni regionalni razvoj.

Ne smemo da zaboravimo da je Srbija početkom 2014. godine započela pregovore o članstvu u EU, a da je do danas otvoreno čak deset pregovaračkih poglavlja. Stub tog dijaloga predstavlja Nacionalni konvent o EU, platforma koja

okuplja više od 700 organizacija civilnog društva, što potvrđuje da je uspostavljen široki konsenzus za pristupanje Evropskoj uniji.

Sada je trenutak da odemo korak dalje i naše društvo, državu i privredu prevedemo u 21. vek, koji je obeležen digitalizacijom. Digitalizacija je dubinska transformacija načina na koji proizvodimo, trošimo, učimo, radimo i razmenjujemo.

Naša celokupna društvena organizacija i društvo kakvo ga znamo biće u potpunosti redefinisani usled digitalizacije. Srbija za ovo mora da bude spremna, jer ako sada ne iskoristimo šansu, teško da ćemo ponovo dobiti još jednu priliku.

Digitalizacija otvara nove mogućnosti za kvalitetniji život građana kroz veći broj usluga, jeftinije usluge, dostupnije informacije i znanje, povezivanje među ljudima. Iako se često vezuje za tehniku, digitalizacija je mnogo više od toga. Ona pruža šansu za nova radna mesta, koja su bolje plaćena.

Digitalizacija može uvećati naš izvoz i, što je najvažnije, ona je prilika da zaustavimo sada odliv mozgova i čak preokrenemo taj trend. To govorim na osnovu iskustva naših najuspešnijih kompanija iz IT kreativne industrije, koje su nam u praksi pokazale kako je digitalizacija pokrenula točak promena.

U poljoprivredi digitalizacija kreira dodatnu vrednost i tako uvećava naš izvozni potencijal i Srbiju pridružuje zemljama koje izvoze proizvode sa većim stepenom vrednosti.

Uprkos uvreženom mišljenju, ja vas uveravam da su naši građani spremni za novo digitalno doba. Prema najnovijim istraživanju Svetskog ekonomskog foruma, Srbija je u najboljoj trećini zemalja u svetu po nivou tehnološke spremnosti i broju građana koji koriste internet. Praktično sve naše kompanije imaju pristup internetu. Dakle, i građani i privreda imaju naviku da koriste internet.

Istovremeno, birokratija je ta koja je prepoznata kao jedan od najvećih problema srpskog društva, koja troši ogromne resurse, i države i svih naših građana. Domaće kompanije mogu biti još mnogo efikasnije korišćenjem svih prednosti novih tehnologija. Ova Vlada će raditi na promeni postojeće paradigme i načina razmišljanja u svakom segmentu društva.

Sa četvrtom industrijskom, odnosno digitalnom revolucijom mi imamo šansu da nadoknadimo zaostajanje i uhvatimo priključak sa razvijenim zemljama. Ova tehnološka revolucija fundamentalno će promeniti naše živote. Ona je neminovna i nezaustavljiva. Samo pobednička društva idu u susret promenama, ne zaziru od njih. Duboko verujem da je Srbija spremna da predvodi ceo region u promenama koje slede i stvaranju novih mogućnosti za sve.

Sa velikom sigurnošću očekujem da će proces digitalizacije poboljšati standard i kvalitet života stotine hiljada građana Srbije. Povećaće se efikasnost, smanjiti troškovi, kreirati nova vrednost u skoro svim oblastima života i rada.

Proces digitalizacije je najvažniji katalizator inovacija, konkurentnosti i rasta. Ponoviću još jednom da će ono što sada uradimo na polju digitalizacije odrediti mesto Srbije na svetskoj mapi u godinama i decenijama koje dolaze.

Uloga države treba da bude da stimuliše i dozvoli otvorenu, dinamičnu ekonomiju, da razvija infrastrukturu, da pruža što kvalitetnije i troškovno efikasne usluge, da otklanja administrativne barijere, da ohrabri, podrži i pravno zaštiti svaku preduzetničku inicijativu, uz odgovornu i dobro postavljenu socijalnu politiku u skladu sa ekonomskim mogućnostima.

Moja misija je modernizacija našeg društva u svim segmentima. Radeći na digitalizaciji stvaraćemo društvo koje pruža jednake šanse svim svojim građanima. Ova Vlada ima dobar osnov koji je postavila prethodna i ja ću je voditi tako da zadržim fokus na postavljenim ciljevima, a na vrhu liste mojih prioriteta biće digitalizacija i obrazovanje.

Moramo da unapredimo naš obrazovni sistem i to će biti moj drugi najvažniji prioritet u ovom mandatu. To znači da ćemo podsticati analitički način razmišljanja, usmeren na rešavanje problema i pronalaženje rešenja. Radićemo na tome da promenimo način razmišljanja koji sputava kreativnost.

Važno je da mlade generacije navedemo da ne odustaju na prvoj prepreci, da se bore za ideje, za poslove, da veruju u sebe i idu u susret svojim ambicijama. Negovaćemo preduzetnički duh kod mladih. To ne znači da svi treba da budu preduzetnici, već da ćemo ih učiti da razmišljaju pobednički i idu u susret prilikama. Takav način razmišljanja je mene vodio kada sam prošlog leta donela odluku, kojom se ponosim, i prihvatila poziv Aleksandra Vučića da uđem u Vladu iako pre toga nisam radila u državnoj upravi.

Mi svi zajedno moramo stvarati društvo u kome se znanje vrednuje, jer je znanje najveća vrednost 21. veka. Onog trenutka kada završimo školovanje u današnje vreme pola našeg znanja već je prevaziđeno i mi moramo nastaviti sa obrazovanjem i sa učenjem. Ovaj vek daje prednost svima koji žele da uče i nemaju otpor promenama. Mi naše mlade generacije treba da ohrabrujemo da usvajaju novine, a starije građane treba svi zajedno da ohrabrujemo da upotrebljavaju savremene tehnologije i da budu deo života svoje dece i unuka.

Tim u Vladi će raditi u najboljem interesu Srbije. Ja verujem da će ova Vlada umeti da odgovori na brojne izazove koji nas očekuju. Kao predsednica Vlade ću ohrabrivati dijalog kao način da donesemo dobre odluke za Srbiju. Želim da naglasim da će svaki predlog, svaka ideja, svako konstruktivno rešenje naići na otvorena vrata, a da ćemo onda mi kao tim nastupati jedinstveno kada bude bilo potrebno da odbranimo naše stavove i obrazložimo odluke koje smo doneli.

Pozivam vas sve da se pridružite zajedničkom radu na izgradnji kvalitetnije budućnosti i boljeg života za sve nas.

Ipak, svakako, kao predsednici Vlade najveća odgovornost će biti na meni. Ja se neću skrivati iza svojih saradnika. O našim rezultatima ću javnosti redovno podnositi izveštaj. Podstićaću konstruktivnu kritiku koja je usmerena na pronalaženje rešenja. Daću sve od sebe da ne upadam u zamku da pomislim da imam unapred spreman odgovor na sve. Uprkos uvredama u javnom govoru koje su mi već upućene proteklih dana i koje mogu da očekujem u budućnosti, ja ću istinu i činjenice braniti sa dostojanstvom i dignitetom.

Najveći izazovi ove Vlade biće nastavak ekonomskih reformi i ubrzanje privrednog rasta, balansirana spoljna politika, nastavak reformisanja države kroz modernizaciju rada i efikasniji rad državnih službenika, od kojih očekujem da budu servis građana. Obrazovanje i privlačenje stručnjaka umesto odliva mozgova i uspostavljanje partnerstva između svih segmenata društva i uključivanje civilnog sektora u društvene inicijative. Zalagaću se za inkluzivnost, jer samo ako prihvatamo različitost kao vrlinu imamo šansu da gradimo društvo ravnopravnih pojedinaca.

Želim da pošaljem poruku da ova zemlja ima sjajno kulturno nasleđe. Želim da zajedno na njemu gradimo novu kulturnu politiku. To nije samo bombastična fraza. Poćećemo od naizgled malih stvari, koje će, kada budu završene, biti velike i značajne za celo društvo.

Svesna sam da su ovo izazovi pred kojima bi mnogi ustuknuli, ali moramo imati velike ciljeve i vredno i posvećeno raditi da bismo napravili taj iskorak, zbog svih nas i zbog svih generacija koje dolaze. Odgovorni smo prema njima, kao što su naši preci bili odgovorni prema nama. Posvećenost, odlučnost, otvorenost i hrabrost vrednosti su na kojima će se zasnivati moj rad. Ja vas pozivam sve da mi se pridružite kako bismo ostatke prošlosti ostavili tamo gde im je i mesto, u prošlosti. Ja gledam u budućnost, jer je sada trenutak kada možemo da uradimo prave stvari, bez odlaganja, bez čekanja i, najvažnije, bez izgovora.

Sada ću vam detaljnije predstaviti konkretne oblasti na kojima će ova Vlada raditi. U svakoj od oblasti ću izdvojiti najvažnije zadatke i ciljeve koje moramo da postignemo da bismo ostvarili promenu koja nam je potrebna. Moje izlaganje je sažetak ekspozicea u kome se nalazi mnogo više konkretnih podataka.

Ova Vlada fokusiraće se na ubrzanje privrednog rasta i počinjem od finansija. Zbog visokih troškova zaduživanja u prošlosti, samo u 2016. godini platili smo preko milijardu evra na otplatu kamata. Da bi građani bolje razumeli o kolikom novcu pričam ovde, naglasiću da se ovim novcem može izgraditi 150 kilometara auto-puta svake godine. Tek od 2018. godine možemo da očekujemo smanjenje ovih troškova, koji nam dolaze na naplatu zbog lošeg upravljanja javnim finansijama u prošlosti.

Važno je da se u javnim finansijama zadrži red koji je uvela prethodna Vlada i da Vlada svoje prihode i rashode danas dobro planira. Građani su prepoznali važnost takvih mera, sami podneli najveći teret štednje, prepoznajući da su odricanja nekad jedini način da stvorimo osnovu za održivi rast.

Ovi napori građana i Vlade Srbije prepoznati su od strane MMF-a, Svetske banke i drugih međunarodnih finansijskih institucija. Uspešno smo prošli kroz šest revizija aranžmana iz predostrožnosti sa MMF-om i sada prolazimo kroz sedmu. Želim da istaknem da krajem ove godine uspešno završavamo trogodišnji aranžman sa MMF-om.

Ova Vlada planira da nastavi rigoroznu kontrolu trošenja novca i održi fiskalnu disciplinu i odgovornost u upravljanju javnim finansijama. Naš cilj je da do 2019. godine deficit opšte države bude ispod 1%, što nas dovodi u rang fiskalno najodgovornijih zemalja.

Sa daljim rastom BDP-a i niskim deficitom planiramo da do kraja mandata ove Vlade nivo javnog duga spustimo ispod 60% BDP-a. Ovo bi stvorilo dodatni prostor za povećanje plata i penzija, nove investicije u infrastrukturu ili čak prevremenu otplatu kredita, što bi dalje ubrzalo smanjenje javnog duga.

Sve ovo je moguće samo ako se svi angažujemo i uključimo. Važno je da delujemo jedinstveno, jer je društvo snažnije od pojedinca, koji ne može sam ili koji može jako malo. Što je još važnije, ja tražim vašu podršku da modernizujemo državu i zauvek napustimo birokratski način razmišljanja.

Kako bismo ostvarili zacrtane ciljeve, moramo da sprovedemo program reforme upravljanja javnim finansijama. Ove reforme podrazumevaju bolju naplatu javnih prihoda, jačanje kapaciteta za upravljanje javnim dugom, unapređenje budžetskog planiranja i druge mere.

Jedna od značajnijih stavki je osnaživanje poreske uprave, čime će se povećati naplata poreza i obezbediti fer konkurencija preduzetnicima i kompanijama koje posluju u skladu sa zakonom. Ne zaboravimo da se iz naplaćenog poreza finansiraju naše škole, bolnice, dečija igrališta i izgradnja infrastrukture.

Smanjenje poreza i doprinosa i povećanje plata u javnom sektoru direktno je povezano sa kvalitetnijim upravljanjem javnih finansija. Sigurna sam da će ministar finansija posvećeno da sprovodi već započete reforme, jer su javne finansije žila kucavica ekonomskog sistema svake zemlje. Planiramo da povećamo plate u javnom sektoru, kao i da smanjimo opterećenje poslodavaca, ali ipak možemo da trošimo samo onoliko koliko imamo. To ministar finansija najbolje zna; u ovom delu ću se mnogo oslanjati na njega.

Da bismo obezbedili privredni rast, moramo da završavamo projekte za koje smo obezbedili finansiranje. Put koji nije završen ne donosi novac u budžet.

Isto tako, ni u bolnici koja je 90% gotova ne mogu da se leče ljudi. Svaki dan kašnjenja ne znači samo odlaganje pružanja usluga, već i gubitak novca koji bi se slio u budžet da je projekat gotov.

Ovo je težak posao koji nas čeka. Ali ne uzmičemo pred problemima, već ih kao racionalni i odgovorni ljudi koji vode zemlju rešavamo korak po korak, bez pauze i bez odlaganja.

U godinama pred nama očekujemo rast realnog BDP-a od najmanje 3,5% godišnje. Ovaj rast, i to je jako važno, biće zasnovan na rastu investicija, povećanju izvoza roba i usluga, naročito roba i usluga visoke dodatne vrednosti, kao i smanjenju udela javnih rashoda i deficita tekućih transakcija u BDP-u.

Za održivu ekonomsku stabilnost i privredni rast u godinama pred nama ključan je nastavak restrukturiranja privrede, posebno javnog sektora, dalje unapređenje poslovnog okruženja, kao i održavanje političke stabilnosti i dalje približavanje EU.

Digitalizacija naše ekonomije je ključna poluga koja će ubrzati ekonomski rast i povući razvoj celog društva. Za odgovornu Vladu to nije stvar izbora već neophodnost kojoj ćemo mi pristupiti odmah.

Ovde moram da istaknem ogroman izvozni potencijal naše IT industrije. To je jedan od najvećih sektora u Srbiji i jedan od onih koji najbrže rastu, i to više od 10% godišnje, dok unutar njega industrija softvera i usluga ima rast od preko 20% svake godine.

Neto izvoz IT sektora danas iznosi više od 400 miliona evra godišnje. Cilj Vlade je da izvoz bude uvećan na čak 1,5 milijardi evra godišnje za pet godina. Zaposleni u IT sektoru su u proseku šest puta profitabilniji od zaposlenih u ostatku ekonomije, i to sa polovinom potrebnih resursa.

Zbog svega navedenog, kadrovski potencijali u IT ne samo da su potpuno iskorišćeni, mi se suočavamo sa manjkom kvalifikovanih kadrova, što usporava dalji rast. Procene su da u Srbiji nedostaje skoro 15.000 IT stručnjaka, sa tendencijom povećanja tog broja. Zbog toga je jedan od mojih prioriteta da omogućimo da se u Srbiji poveća njihov broj, što će doprineti razvoju privrede i omogućiti Srbiji da uhvati korak sa četvrtom industrijskom revolucijom. Ključan preduslov za to je kvalitetno i efikasno obrazovanje.

Sveobuhvatna reforma o kojoj danas govorim treba da bude zasnovana na konceptu celoživotnog učenja u svim vidovima i nivoima obrazovanja, povećanja dostupnosti obrazovanja, modernizaciji nastavnih planova i programa, kao i na kreiranju obrazovnog sistema prema potrebama društva i ekonomije.

Obrazovanje treba da podstiče inovacije, kritičko razmišljanje, preduzetništvo i obezbeđuje mladima potrebne veštine da bismo bili globalno konkurentni, što je ključni pokretač razvoja.

Uvodićemo modele konceptualnog učenja. Podstićemo decu da stiču funkcionalna, primenjiva znanja. Umesto da suvoparne informacije uče napamet, koje ne umeju da primene a koje i nisu primenjive, podstičemo ih da razmišljaju.

Važno je da povratimo poverenje javnosti u obrazovni sistem.

Dva veoma važna elementa podizanja obrazovanja i prilagođavanja savremenom dobu su dualno i preduzetničko obrazovanje.

Iako mogu da razumem strahove koji su se mogli čuti u vezi sa dualnim obrazovanjem, trenutak je da razjasnimo da dualno obrazovanje ne stvara jeftinu radnu snagu. Ono predstavlja bolje povezivanje privrede i obrazovanja na svim nivoima i uvodi praksu u teorijsko obrazovanje. Na taj način i učenike i studente još tokom školovanja pripremamo za rad u privredi.

Saradnja fakulteta sa kompanijama omogućila bi studentima realizaciju projektnih ideja i njihovo kasnije zapošljavanje u kompanijama koje te projekte sprovode.

I bilo bi mi jako drago da za sektor obrazovanja možda imamo malo veći fokus i dok čitam budući predlog rada Vlade Srbije.

Preduzetništvo je razvojni element, posebno u društvima sa malim brojem stanovnika kao što je naše. Ono je više od nastavnog predmeta. Preduzetništvo je stav, način, odnos prema životu. Naš strateški razvoj mora biti zasnovan na ljudskom kapitalu i na razvijanju preduzetničkih kompetencija kod što većeg broja članova društva. Naglašavam da je preduzetnička kompetencija prepoznata kao jedna od osam veština neophodnih za život i rad u društvu znanja karakterističnog za 21. vek. Tako ćemo imati generaciju ljudi spremnih da preuzmu odgovornost i kreiraju svoja radna mesta.

Uvođenje Informatike kao obaveznog predmeta od petog razreda osnovne škole bio je jedan od prioriteta prethodne Vlade i Ministarstva prosvete, i u tome smo uspeli. Nastava će se sprovoditi po modernim nastavnim planovima, koji će zahtevati od učenika da nauče osnove programiranja i algoritamsko analitičko razmišljanje koje će ih osposobiti za bilo koji poziv koji izaberu da se njim bave u budućnosti.

Jačanjem informatičkih programa i kapaciteta u školama osposobljavamo generacije u Srbiji za vreme u kojem živimo i pripremamo ih za budućnost. U cilju animiranja dece za učenje programiranja, robotike i automatike u više od 340 škola obezbeđeni su roboti za učenje. Ovaj projekat ćemo svakako nastaviti.

Drugi, podjednako važan preduslov su digitalno kompetentni nastavnici koji bez straha i otpora koriste informacione tehnologije za nastavu, administraciju i stručno usavršavanje. Ministarstvo prosvete usvojilo je okvir digitalnih kompetencija nastavnika i od septembra kreće obuka direktora, nastavnika i stručnih saradnika na tri nivoa digitalne zrelosti.

Nastavićemo sa programom prekvalifikacije za informacione tehnologije, koji će omogućiti da se godišnje makar 1.000 građana Srbije prekvalifikuje, kroz intenzivne kurseve, do nivoa programera juniora i započne novu karijeru u IT industriji. U skladu sa rastom IT industrije očekujemo da proširimo kapacitete naših programa u narednim godinama.

Obezbedićemo i edukaciju za naše starije sugrađane i korišćenje računara u domovima za stare. Ključno je da nova znanja budu dostupna svima i mi ćemo podsticati mlade da podučavaju starije generacije upotrebi interneta, čime ćemo ih više uključiti u zajednicu.

Povećan je broj zaposlenih, obezbeđen je dodatni prostor za tehničke fakultete, koji su jedan od ključnih faktora digitalizacije društva i u hvatanju priključka sa četvrtom industrijskom revolucijom. Upisne kvote, za ovaj upisni period, za akademsku godinu koja počinje na jesen ove godine, povećane su za više od 20% u odnosu na prethodnu godinu.

Kako bi visoko obrazovanje bilo još efikasnije, ključno je omogućiti način finansiranja fakulteta po modelu zasnovanom na performansama a ne na broju upisanih studenata. Otvaranjem mogućnosti da stručnjaci iz privrede budu gostujući predavači na fakultetima omogućiće se još bolje povezivanje sa privredom i sticanje praktičnih znanja.

Prethodna Vlada započela je kapitalne investicione projekte koji su usmereni na poboljšanje infrastrukture u visokom obrazovanju i buduća Vlada će nastaviti ovim putem.

Podizanje konkurentnosti nauke, istraživanja i inovacija u funkciji privrednog razvoja jedan je od prioritetnih ciljeva Vlade.

Veoma je važno uključivanje obrazovnih institucija u programe i projekte EU i unapređivanje generalne saradnje sa inostranim obrazovnim institucijama. Mi svi moramo da učimo na primerima Fakulteta organizacionih nauka iz Beograda, ili Fakulteta tehničkih nauka iz Novog Sada, kao i na primerima Biosens instituta u Novom Sadu, Instituta za fiziku u Beogradu koji su uspeli da obezbede značajna sredstva iz međunarodnih fondova, postignu svetski priznate rezultate i tako sami pozicioniraju Srbiju kao zemlju koja podstiče razvoj inovativne industrije.

Država intenzivno radi i na kreiranju infrastrukture za povezivanje nauke i biznisa, razvoj novih tehnologija i moderno poslovanje. Dajemo značajnu podršku Naučnotehnološkom parku u Beogradu, na Zvezdari, a gradimo naučnotehnološke parkove u Novom Sadu i Nišu.

Srbiji i dalje nedostajuiskusni kadrovi sa savremenim znanjima, koji su ključ da naše kompanije budu globalno konkurentne. Mi ih moramo tražiti u inostranstvu, ali jedna velika šansa je u privlačenju naših državljana kojih u svetu ima mnogo, i tu kao društvo možemo mnogo da uradimo. Druga mogućnost je da

kreiramo okruženje koje će biti poželjno za naučnike i inženjere iz celog sveta da dođu ovde i razvijaju nove tehnologije upravo iz Srbije.

Pored kvalitetnog obrazovanja, za privredni rast koji planiramo izuzetno je važno okruženje u kojem naše kompanije posluju.

Potrebno je da modernizujemo, kao buduća Vlada, čitav set zakona kako bi se otvorile nove mogućnosti u privredi, eliminisale administrativne barijere i povećala efikasnost. U tom smislu, moramo da pojednostavimo prekogranično poslovanje uz slobodan protok ljudi, podataka, robe i novca između Srbije i sveta.

Pravni okvir ne sme da bude prepreka inovacijama. Neophodno je i prepoznavanje novih načina organizacije kompanija, novih poslovnih modela poput ekonomije deljenja, poslovnih promena koje donose nove tehnologije kao što su distribuirane baze podataka, tzv. *Blockchain*, kao i novih načina rada sve većeg broja ljudi, kako u Srbiji tako i u svetu.

Vizija ove Vlade je razvoj preduzetništva zasnovanog na znanju i inovativnosti. Prema izveštaju Svetskog ekonomskog foruma, Srbija zauzima 119. od 138 mesta mereno stepenom sofisticiranosti proizvodnog procesa. Dakle, moramo mnogo da radimo kako bismo napredovali i počeli da proizvodimo i izvozimo proizvode, višak stepena obrade koji imaju veću tržišnu vrednost.

Veliki potencijal brzog razvoja ekonomije je u digitalizaciji tradicionalnih grana privrede. Jedna od najvećih oblasti za primenu novih tehnologija je poljoprivreda, gde tehnologije kao što su bespilotne letilice, senzori, analiza velike količine podataka, automatizacija procesa itd. proizvodnju hrane čine zdravijom, efikasnijom, jeftinijom i sigurnijom. Tehnologija donosi veliki napredak u medicini, u građevini, energetici i drugim oblastima od velikog značaja za svakodnevni život građana. Tehnologije u 21. veku su dostupnije nego ranije. Mi kao društvo moramo ići u susret promenama koje će ubrzati naše pridruživanje razvijenim ekonomijama.

Nedostatak pravnog okvira za ulaganje kapitala i investicija u ranoj fazi je glavna prepreka za mnoge novostvorene kompanije u Srbiji. Država može da pomogne kroz omogućavanje poslovanja modernih izvora finansiranja kao što su fondovi preduzetničkog kapitala, mikrofinansiranje ili finansiranje iz mase, tzv. *crowdfunding*. Takođe je neophodno motivisati uspešne poslovne ljude Srbije da investiraju u inovativna preduzeća. Na ovaj način će se domaći kapital efikasnije uvećavati, a inovativni preduzetnici će imati više izvora finansiranja.

Potrebno je poboljšati i obaveštenost preduzetnika o raspoloživim izvorima finansiranja, kao što su *COSME*, *Horizon 2020* i Program za razvoj preduzeća i inovacije Zapadnog Balkana. Pokušaćemo da odvojimo još veća sredstva iz budžeta Srbije za Inovacioni fond kako bi se povećala podrška

inovacionim kompanijama, po ugledu na Izrael, koji je na ovaj način postao jedna od najnaprednijih zemalja sveta.

Posebno je važan i kvalitet lokalnih dobavljača stranim kompanijama koje posluju u Srbiji. Cilj nam je da svaki strani investitor angažuje lokalne firme kao izvođače i podizvođače i Vlada će raditi na osnaživanju domaćih firmi da ispune zahteve i standarde stranih investitora. Vlada će takođe podržati žensko preduzetništvo, preduzetništvo mladih i socijalno preduzetništvo.

Srbija trenutno ima nekoliko kompanija koje su globalni lideri i mi želimo da njihovom promocijom podstaknemo i druge da krenu njihovim stopama. Npr., jedna naša IT kompanija zvanično je proglašena za jednu od 50 najpametnijih svetskih firmi. Te kompanije, ti mladi ljudi koji rade u njima su kroz lični primer pokazali da je uspeh moguć. Uspešni preduzetnici moraju dobiti društveno priznanje i podršku kakvu imaju u najrazvijenijim zemljama. Biti uspešan nije lako dostupan cilj, i to je razlog više da uspešne preduzetnike ohrabrujemo da svoje poslovne sisteme osnažuju i uvećavaju.

Odlučno ćemo nastaviti proces restrukturiranja i racionalizacije javnih preduzeća kroz optimizaciju broja zaposlenih, rešavanje pitanja nagomilanih dugova i nenaplaćenih potraživanja iz ranijih godina. Smanjene su subvencije javnim preduzećima a Vlada je strogo ograničila, sa ciljem jačanja finansijske discipline, izdavanje novih garancija i kredita koji su ranijih godina korišćeni za obezbeđenje tekuće likvidnosti.

Od 17 strateški važnih preduzeća u državnom vlasništvu kod deset je status već rešen, a trenutno je u toku rešavanje preostalih sedam. Ovo će imati pozitivan uticaj na javne finansije, jer će budžetska podrška preduzećima sa velikim gubicima biti manja.

Veliki napredak je ostvaren u oblasti putne infrastrukture. Privodimo kraju izgradnju Koridora 10, vrednog više od jedne milijarde evra. Preostale deonice ćemo završiti u prvoj polovini naredne godine. Do kraja ove godine imaćemo i više od 102 km auto-puta na pravcu od Obrenovca do Preljina.

Nastojaćemo maksimalno da iskoristimo bespovratna sredstva EU za finansiranje infrastrukturnih projekata, posebno onih koji doprinose regionalnoj integraciji. Vlada će intenzivno raditi na jačanju regionalne saradnje i kroz povezivanje infrastrukturne mreže sa zemljama u regionu.

Do sada smo rehabilitovali blizu 200 km puteva širom Srbije, a tek nas očekuje veliki posao, još 900 km puteva moramo da rehabilitujemo u narednih par godina. Projektna dokumentacija za svih 900 km je u pripremi ili je u postupku nabavke.

Do kraja ove godine počće se sa održavanjem 3.000 km puteva na ekonomski najefikasniji način, a u planu imamo da celu nacionalnu mrežu, svih

16.000 km puteva prebacimo na ovu vrstu održavanja. Ovo je ogroman korak napred u odnosu na dosadašnju praksu.

Povezanost Srbije sa ostatkom sveta počiva na tekućem poboljšanju i širenju kapaciteta naše železničke mreže. Železničko tržište otvorili smo za domaće i strane prevoznike, što je veoma važno za regionalno povezivanje i ekonomsku saradnju. Tokom ove godine započecemo modernizaciju pruge Beograd–Budimpešta.

Srbija je postavila temelje kako bi postala regionalni lider u oblasti vazdušnog saobraćaja. Ukupan prihod vazdušnog sektora uvećan je za oko 70% u odnosu na ranije godine. Potpisano je i ratifikovano više od 30 sporazuma o vazdušnom saobraćaju, od kojih su najznačajnijim sa SAD, Kanadom, Kinom i Južnom Korejom.

Kako bismo osigurali dalji rast prometa i nova radna mesta na Aerodromu „Nikola Tesla“ i povećali konkurentnost u vazdušnom saobraćaju, stupicemo u koncesioni aranžman kojim će budžet Republike Srbije direktno prihodovati više stotina miliona evra. Zatvaranje ove transakcije očekujemo već u martu 2018. godine.

U sektoru poljoprivrede imamo ogroman potencijal, koji moramo da kapitalizujemo unapređenjem produktivnosti proizvodnje, intenzivnijom upotrebom savremene tehnologije i fokusiranjem na izvoz proizvoda većeg stepena obrade, umesto izvoza sirovina, koje su najjeftinije.

Ulagacemo u kapitalne sisteme navodnjavanja, 14 sistema od kojih je 11 sistema u Vojvodini a tri u centralnoj Srbiji. Takođe ćemo nastaviti da ulažemo u brane sa akumulacijom i u rekonstrukciju vodnih objekata.

Izmenicemo i Zakon o poljoprivrednom zemljištu i time onemogućiti potpunu liberalizaciju prodaje poljoprivrednog zemljišta strancima. Sve ove izmene biće u skladu sa uporednim rešenjima zemalja koje su poslednje dve decenije ušle u EU.

Krajem godine završavamo s akreditacijom za korišćenje pretpristupnih fondova EU za ruralni razvoj, tzv. IPARD fondovima. Institucije i poljoprivredna gazdinstva ćemo pripremiti za ulazak Srbije u EU.

Rudarstvo kao privredna grana generiše visokostručne, dobro plaćene poslove, značajno više od proseka u zemlji. Rudarstvo doprinosi nacionalnom, regionalnom i lokalnom razvoju i ono svakako povećava poreske prihode.

Značajne kapitalne investicije koje prate otvaranje rudnika naročito bi mogle da pomognu nerazvijenim krajevima Srbije u kojima su registrovane velike rudne rezerve i tako osnaže regionalni razvoj. Na primer, Jadar je rangiran kao jedno od najvećih ležišta litijuma na svetu koje može da zadovolji većinu svetskih potreba za ovom rudom. Rudarstvo će zato, svakako, biti značajan segment fokusa Vlade Republike Srbije.

Unapređenje energetskeg sektora važno je jer se tako obezbeđuje veća stabilnost, bezbednost i bolja pozicija Srbije u svetu, u složenim geopolitičkim okolnostima. Kako bismo odgovorili na domaće i međunarodne izazove energetskeg sektora, moramo da ga unapredimo na način koji će poboljšati život naših građana i učinak naše privrede. Želim da napomenem da još uvek predstavljamo jedno od najjeftinijih tržišta električne energije u Evropi. Nastojaćemo da konsolidujemo neka od naših državnih preduzeća u sektoru energetike i rudarstva i povećamo prihode iz naše postojeće energetske infrastrukture.

Energija iz obnovljivih izvora veoma je važna da bismo obezbedili energetske sigurnost zemlje i radićemo na povećanju učešća obnovljivih izvora u energetskeg sistemu zemlje.

Nastavićemo izgradnju projekta Transbalkanski koridor, koji će povećati sigurnost snabdevanja u Srbiji i doprineti njenoj dugoročnoj energetskeg bezbednosti.

U oblasti u kojima postoje ogromni potencijali, a nezasluženo se o njima najmanje govori su turizam, kreativna industrija i kultura. Zahvaljujući našim izuzetno talentovanim i kreativnim ljudima, jedinstveno raznolikoj kulturi, prelepim predelima i istorijskom nasleđu, ove delatnosti pružaju ogromne mogućnosti kako za ekonomski razvoj, povećanje deviznog priliva i zapošljavanja, tako i za promociju Srbije u celom svetu.

Cilj Vlade Srbije je povećanje broja turista sa 2,7 miliona u 2016. godini na 3,7 miliona dolazaka u 2020. godini, uz projektovani devizni priliv od turizma od 2,5 milijarde američkih dolara.

Posebno bih istakla važnost kongresnog turizma. Srbija na svetskeg listi kongresnih destinacija skočila je za 25 mesta u poslednjih deset godina i sada je na 48. mestu. Orijentacija ove Vlade biće da se dovedu skupovi svetskeg organizacija u Srbiju, i to ne samo u Beograd već i u druge kongresne centre poput Novog Sada, Subotice, Aranđelovca, Vrdnika, Kopaonika i Niša.

Za promociju naše zemlje kao turističke destinacije veliki doprinos daje industrija filmske i TV produkcije. Filmovi, serije i reklame koje dolaze iz Amerike, Evrope i Indije omogućavaju da naše predele vide desetine miliona ljudi širom sveta. Podržaćemo program podsticaja, koji je dao odlične rezultate. Radićemo na tome da se vrše obuke naših filmskeg radnika jer će nam biti potrebno više profesionalaca. Tražićemo investitore za dodatne filmske studije.

Podsticaji su takođe namenjeni i domaćim filmskeg i TV produkcijama. U skladu sa vremenom u kome živimo podržaćemo razvoj novih medija, kao što su virtuelna realnost, vizuelni efekti i digitalna zabava, za šta u našoj zemlji već postoje ogromni kapaciteti i prostor za još veći razvoj.

Više od deset godina dva najveća i najznačajnija muzeja stoje zatvoreni. To su Narodni muzej i Muzej savremene umetnosti. Daću sve od sebe, zajedno sa svojim timom, da u mandatu ove Vlade ova dva kapitalna projekta od neprocenjive važnosti budu konačno završena.

Važno mi je, izuzetno, da naglasim da sve institucije kulture i sve institucije od nacionalnog značaja moraju da imaju obavezne posebne programe za decu i najmlađe. Tako ćemo podizati generacije koje će biti kreativne, široko obrazovane, imati razvijenu kritičku misao i biti brojna neophodna publika za sve vidove umetničkog i kreativnog stvaralaštva.

Moderna, efikasna, jeftina javna uprava preduslov je da bismo ostvarili sve ciljeve koje sam navela. Modernizacijom javne uprave država postaje istinski servis građanima i privredi. Država mora da bude svesna da je prava vlast u rukama građana koji plaćaju porez i time obezbeđuju plate državnim službenicima.

Digitalizacija državne uprave i obezbeđivanje elektronskih usluga koje će građani koristiti na jednostavan i brz način ostaje jedan od mojih prioriteta.

Elektronskom upravom povećava se efikasnost, smanjuju birokratske procedure i eliminiše korupcija.

Digitalizacijom procedura omogućili smo, od 1. juna ove godine, da 6,7 miliona dokumenata godišnje, koji su izdavani u papirnom obliku, postanu elektronski i lako dostupni službenicima koji će jednostavnije završavati postupke za građane i privredu. Ovim štedimo građanima više od šest miliona sati čekanja u redovima na šalterima i oko 245 miliona dinara godišnje koje su do sada plaćali na razne takse.

Prvi sledeći korak je unapređenje službenih evidencija. Sledi unapređenje adresnog registra, što znači da će konačno u Srbiji svaka ulica dobiti naziv, a svaka kuća broj. Uspostavljanjem registra stanovništva podaci za formiranje jedinstvenog biračkog spiska će biti precizni, automatski će se ažurirati, čime ćemo značajno unaprediti izborni proces.

Na ovaj način uvodimo red i zdrav razum u državnu upravu.

Predstoji nam usvajanje zakona o elektronskom potpisu, elektronskom dokumentu i uslugama od poverenja, kao i usklađivanje svih ostalih propisa sa ovim zakonom kako bismo promenili trenutnu praksu u kojoj više od 100 propisa predviđa neophodno korišćenje papirnog dokumenta.

Samo na primeru jedne banke utvrđeno je da se godišnje odštampa više od 10 miliona dokumenata. Više od sedam miliona dokumenata se skenira. Sve veće kompanije troše stotine i stotine miliona evra na arhiviranje dokumenata u 21. veku u Srbiji. Ovo ćemo promeniti i tako brzo i značajno dalje unaprediti konkurentnost Srbije.

Za puno uspostavljanje elektronske uprave preduslov je uvođenje elektronskog plaćanja državi. Vi danas sve usluge možete da platite putem mobilnog telefona sa vašeg bankovnog računa, samo takse i obaveze državi morate da platite na šalteru, da čekate u redu banke ili pošte. Nakon toga morate da se vratite na šalter organa javne vlasti i da dostavite uplatnicu. Omogućavanje ovih plaćanja putem elektronskog benkinga jedan je od ključnih prioriteta za Vladu Srbije i u ovim naporima Ministarstvo finansija i Uprava za trezor će biti jedni od nosilaca reforme koju treba sprovesti.

Zakon o privrednim društvima nedvosmisleno propisuje da ne postoji obaveza upotrebe pečata, osim ako se ista ne propiše zakonom. Ipak i danas postoji više od 70 različitih pravila i podzakonskih akata koji nisu usklađeni i kojima se upotreba pečata i dalje zahteva. Ovaj problem ćemo u najskorijem roku rešiti, i pečat jednom zanavek poslati u istoriju. Ne možemo u 21. vek sa pečatom, šalterima i papirima.

Javna dostupnost podataka jedan je od glavnih pokretača inovacija jer otvoreni podaci podstiču privredni rast, čine javnu upravu efikasnijom, omogućavaju kvalitetnije usluge za građane, smanjuju prostor za korupciju i povećavaju poverenje građana u svoju državu. Evropska komisija procenjuje da će otvaranje podataka stvoriti tržište vredno 40 milijardi evra godišnje.

U dosadašnjem procesu racionalizacije u javnom sektoru vodilo se računa o tome da se višak zaposlenih traži samo tamo gde ga ima, da se istovremeno sačuvaju ključne funkcije i poslovi države. Zabranili smo smanjivanje broja medicinskog osoblja, zaposlenih u ustanovama socijalne zaštite, poslove i kapacitete koji su važni za evropske integracije, kao i zaposlene u inspeksijskim službama.

Danas je Srbija u čitavoj Evropi jedna od zemalja sa najmanje zaposlenih u javnoj upravi u odnosu na broj stanovnika. Mi danas u Srbiji imamo 6,4 zaposlena u javnoj upravi na 100 stanovnika, dok je prosek u EU 8,5. Najveći izazov za nas je da javni službenici budu efikasni i fokusirani na građane. Prioritet Vlade u narednom periodu su efikasnije i jeftinije usluge građanima.

Sledeće godine ćemo uspostaviti i nacionalnu akademiju za stručno usavršavanje u javnoj upravi. Novi sistem stručnog usavršavanja imaće uporište u kompetencijama koje će državni službenici morati da poseduju da bi obavljali poslove na moderan i efikasan način. Svakako najveća promena koju će akademija doneti je edukacija javnih službenika na nacionalnom ali i lokalnom nivou i obavezna edukacija funkcionera.

Nastavljamo sa reformom radnog zakonodavstva. Donošenjem novih zakona omogućiće će se da oko 60.000 zaposlenih preko agencija imaju ista prava kao i zaposleni po drugim osnovama. Legalizacija sezonskih radova, gde će samo u poljoprivredi više od 300.000 zaposlenih biti uvedeno u legalne

privredne tokove. Poboljšanje životnog standarda građana i smanjenje nezaposlenosti kroz obavljanje delatnosti od javnog interesa i aktivacija posebnih kategorija nezaposlenih lica.

Uspostavićemo fleksibilniji sistem plata. Omogućićemo nagrađivanje institucija koje odgovorno raspolažu resursima, kao i zaposlenih koji najviše doprinose unapređenju rada institucija, ali gde su veća prava tu je i veća odgovornost. Rukovodioci će morati pažljivije i odgovornije da raspolažu sredstvima, dok će zaposleni – osim prilike da budu kreatori svoje sudbine – morati da se fokusiraju na rezultate i zadovoljstvo građana.

Cilj nam je da vrednujemo obrazovanje, jer država želi da privuče, a zatim i kroz sistem napredovanja zadrži talentovane, vredne i obrazovane kadrove.

Izuzetno je važan i nastavak odlučne borbe protiv organizovanog kriminala i korupcije, posebno na podizanju kapaciteta policije za sprečavanje eventualnih terorističkih napada, sprečavanje krijumčarenja i trgovine ljudima, kao i suzbijanje visokotehnološkog kriminala.

Borba protiv organizovanog kriminala, finansijskog kriminala i korupcije podrazumeva brz i efikasan krivični postupak. Prethodna Vlada već je preduzela ključne zakonodavne mere u ovom pravcu i mi ćemo te mere nastaviti. U toku je priprema za njihovu primenu, a celokupna reforma počinje 1. marta 2018. godine.

Planirano je uvođenje specijalizacije prekršajnih sudova u oblasti carinskih, budžetskih i prekršaja na osnovu prekršajnih prijava nezavisnih tela. Takođe je planiran i rad na daljem unapređenju krivičnog procesnog zakonodavstva koje će imati za cilj jačanje procesnih ovlašćenja javnog tužilaštva u istrazi i drugim fazama krivičnog postupka.

U narednom periodu unapredićemo i rad Tužilaštva za organizovani kriminal, povećanjem kvaliteta i brzine razmene podataka između državnih organa.

U cilju suzbijanja korupcije biće ojačani kapaciteti za sprovođenje istraga u krivičnim delima sa elementima korupcije.

Usvajanjem novog zakona o policiji uveden je drugačiji koncept rada Ministarstva unutrašnjih poslova, odnosno rad policije u zajednici i partnerstvo sa građanima. Taj koncept ćemo nastaviti da razvijamo u narednom periodu.

Strateški ciljevi u reformi pravosuđa su rasterećenje sudova, ubrzanje postupka i informisanje građana o različitim mogućnostima rešavanja sporova. U 2016. godini broj starih izvršnih predmeta u sudovima smanjen je za skoro devet stotina hiljada u odnosu na prethodnu godinu, i taj trend će se i dalje nastaviti.

Nastavićemo sa daljim unapređenjem pravosudne infrastrukture, poput izgradnje Palate pravde u Kragujevcu i rekonstrukcije Palate pravde u Beogradu.

Povećanje pravne sigurnosti bez ikavke sumnje pozitivno će dalje uticati na poziciju Srbije na Duing biznis listi Svetske banke.

Kada je reč o nacionalnoj bezbednosti, želim da kažem da se prava nacionalna bezbednost ne može postići isključivo jakim vojnim snagama. Ona iziskuje i snažnu diplomatiju, intenzivan obaveštajni rad, jaku privredu, fiskalnu disciplinu i efikasnu Vladu, kojoj će iznad svega biti neophodna podrška predsednika Republike i njegovo bogato iskustvo u oblasti spoljne i vojne politike.

Ostaćemo posvećeni i sprovođenju preduzetih mera u jačanju odbrambene industrije Srbije, kao i u učešću multinacionalnim operacijama pod mandatom UN i EU. Republika Srbija ostaje posvećena angažovanju u programu Partnerstvo za mir.

Jedan od prioriteta biće nam rad sa međunarodnim institucijama i sveobuhvatniji pristup upravljanju prirodnim nepogodama, polazeći od kapaciteta za oporavak i upravljanje klimatskim rizicima.

Vlada Srbije nastaviće da bude duboko posvećena pitanju manjinskih prava. Želim jasno da naglasim pred Skupštinom i pred svim građanima Srbije da sam veoma ponosna na to koliko smo postigli u zakonodavnom, strateškom i institucionalnom smislu u vezi sa zaštitom prava nacionalnih manjina.

U Srbiji – i ovo mi je stvarno jako važno zbog svih građana Srbije da kažem – živi više od 20 etničkih ili nacionalnih grupa, više nego bilo gde drugde u Evropi. Deca se školuju na 15 različitih jezika, čak 11 jezika je u Srbiji u službenoj upotrebi. Zajedno treba da budemo ponosni na različitost i na toleranciju, koji su deo naših društva. To je jedan od razloga za ponos svakog društva.

Iako je fokus buduće Vlade na ekonomskom razvoju i dostupnosti i modernizaciji usluga, mi moramo da podstičemo solidarnost sa onima koji žive u težim životnim uslovima, koji su isključeni, siromašni i kojima usluge zaštite nisu uvek dostupne. U oblasti socijalne zaštite, stavićemo akcenat na unapređenje adekvatnosti, kvaliteta i targetiranosti socijalne zaštite.

Prvi put u Srbiji uvešćemo integrisani sistem izrade socijalnih karata, kroz povezivanje velikog broja različitih institucija. Uvođenjem socijalnih karata sprečiće se zloupotrebe i obezbediti pravednija raspodela socijalne pomoći.

Započeli smo i završićemo i rešavanje pitanja naknada za porodilje koje obavljaju samostalnu delatnost, tako da će sve porodilje primati naknadu za porodiljsko odsustvo po osnovu uplaćenih doprinosa.

Prioriteti za unapređenje položaja osoba sa invaliditetom su zapošljavanje, kreiranje novih programa obuka, obrazovanje, unapređenje pristupačnosti objekata javne namene, pristup uslugama i socijalna zaštita.

Radićemo na pružanju boljih usluga majkama koje treba da ostvare pravo na odsustvo sa rada radi posebne nege deteta. Imamo spremne i mere za veće korišćenje odsustva sa rada po osnovu rođenja i nege deteta od strane očeva, po ugledu na skandinavske zemlje. Na to se nadovezuje i podsticajna politika brige o natalitetu i ova Vlada će nastaviti sa primenom posebnih mera populacione politike.

Srbija je postala prva zemlja van EU koja je uvela indeks rodne ravnopravnosti.

Za protekle tri godine uspeli smo da zaustavimo sunovrat zdravstva. Sada nastavljamo reformu zdravstvenog sistema daljom primenom integrisanog zdravstvenog informacionog sistema, čime ćemo značajno unaprediti rad farmaceuta i lekara i olakšati primenu terapije, pre svega kod hroničnih bolesnika.

Jedan od najvećih prioriteta je rekonstrukcija i izgradnja četiri klinička centra u Srbiji, za šta je planirano ulaganje od oko 25 milijardi dinara.

Planirano je da Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture i Kancelarija za upravljanje javnim ulaganjima ove godine počnu da realizuju projekte rekonstrukcije, izgradnje i opremanja sedam velikih zdravstvenih ustanova. To su: Univerzitetska dečija klinika „Tiršova“, KBC „Dragiša Mišović“, Urgentni centar i Klinika za ginekologiju i akušerstvo, svi u okviru Kliničkog centra Srbije, kao i Institut za kardiovaskularne bolesti „Dedinje“, Klinika za neurohirurgiju KCS i KBC Zemun, Odeljenje pedijatrije.

Završićemo i radove na Klinici za kardiohirurgiju KCN, koja je u novembru 2014. godine počela sa radom kao jedna od najmodernijih klinika u regionu.

Nastavićemo i adaptaciju i sanaciju mreže od 201 zdravstvene ustanove koju smo započeli 2015. godine.

Nastavljamo politiku zapošljavanja mladih medicinskih radnika i odobravanje specijalizacija. Nastavićemo rad na smanjivanju liste čekanja i njihovom ukidanju do kraja mandata ove Vlade.

Nastavićemo i ulaganje u opremu. Srbija će biti jedina država u svetu koja svojim građanima omogućava besplatne intervencije na najmodernijoj opremi, kao što su gama nož i sajber nož.

Sport nas uvek čini ponosnima i predstavlja jednu od oblasti koja nam kontinuirano donosi pozitivne rezultate. Moramo da očuvamo epitet zemlje sporta. Kako bi rezultati nastavili da se nižu, izuzetno je važno da konstantno ulažemo u modernizaciju sporta i učinimo ga dostupnim svim segmentima društva.

Sa dobrim rezultatima ekonomije i stabilnim ekonomskim rastom bićemo u prilici da ulažemo više i u zaštitu životne sredine. Unapređenje

kvaliteta vazduha, smanjenje štetnih emisija, upravljanje otpadom i otpadnim vodama su neke od prioritetnih oblasti kojima ćemo se baviti i to je jedan o razloga zašto sada imamo Ministarstvo za zaštitu životne sredine.

Sve ovo potvrđuje i naša strateška orijentacija ka EU, koja predstavlja vrednosti za koje se zalažemo. To su inovativnost, kreativnost, znanje i sveukupna modernizacija koja vodi višem standardu i kvalitetu života. Ulaskom u EU postajemo deo društva u kojem se nalaze pravednije, dostupnije, bogatije zemlje. To je mesto gde Srbija treba da bude.

Do kraja 2021. godine očekuje se da EU obezbedi bespovratnu finansijsku pomoć Srbiji u iznosu većem od jedne milijarde evra. Od ogromne je važnosti da se ova sredstva uspešno iskoriste. Na lokalnom, odnosno opštinskom i regionalnom nivou ćemo još više radi na povećanju vidljivosti pretpristupnih fondova, radi većeg korišćenja ovih fondova za sveukupni lokalni i regionalni razvoj.

Nakon formiranja nove Vlade radićemo na usvajanju velikog broja propisa kojima se domaće zakonodavstvo usaglašava sa pravnim tekovinama EU i obezbediti finansijska sredstva i institucionalni okvir za njihovu primenu.

Kao i u prethodnom periodu, fokus će biti na jačanju međunarodnog položaja i ugleda Republike Srbije, na intenziviranju bilateralnog dijaloga i saradnje sa zemljama širom sveta. Samo dijalog obezbeđuje stabilnost i osnov za dalji rast kojem težimo sada i odmah. U tim naporima očekujem veliku podršku predsednika Republike Srbije imajući u vidu njegova ustavna ovlašćenja, a pre svega na osnovu državničkog iskustva i ugleda koji uživa u svetu.

Sledićemo i politiku koja podrazumeva izgradnju najboljih odnosa sa ruskim narodom i njegovim državnim rukovodstvom. U poslednjih nekoliko godina uspeli smo da izgradimo srdačne i prijateljske odnose sa Kinom i planiramo dodatno da ih ojačamo. Sa Indijom smo uspostavili nove odnose, a unapredili smo i odnose sa Japanom, Južnom Korejom, Australijom i Okeanijom i Južnom Amerikom. Sa SAD ćemo nastaviti da izgrađujemo sve bolje odnose u svim segmentima, kao što ćemo razvijati i dobre odnose i sa drugim narodima i državama širom sveta.

Veliki put smo prešli u cilju uspostavljanja dobrih susedskih odnosa sa bivšim jugoslovenskim republikama i tu je Srbija imala ključnu ulogu. Srbija i dalje treba da bude glasan zagovornik i lider čvrstih saveza u političkom, ekonomskom i kulturnom razvoju regiona zapadnog Balkana.

Na današnji dan, veliki srpski praznik Vidovdan, želim da poručim da nastavljamo politiku mira i saradnje na Kosovu i Metohiji, sa ciljem postizanja istorijskog kompromisa i pomirenja srpskog i albanskog naroda. Cilj je očuvanje političke stabilnosti na teritoriji AP Kosovo i Metohija sprovođenjem utvrđene državne politike, nastavkom pregovora sa privremenim institucijama samouprave

u Prištini, unapređenjem ekonomskog razvoja, uslova života i ekonomskog osnaživanja srpskog stanovništva na Kosovu i Metohiji i nastavka podrške održivom povratku. Potrebno je hitno uspostavljanje zajednice srpskih opština i to na način kako je predviđeno prvim sporazumom i opštim principima iz 2015. godine.

I ponovo, u svim ovim procesima računam na podršku predsednika države, kao i prvog potpredsednika Vlade, koji ima dugogodišnje političko iskustvo. Zato što verujem da isključivo timski rad može da donese rezultate i da nas sve pomeri unapred.

Želim svim građanima i građankama Srbije na kraju da kažem da se prave promene ne dešavaju samo kada Vlada radi, koliko god aktivna i sposobna ona bila. Prave promene se dešavaju kada svaki član ovog društva uradi svoj deo, kada radimo zajedno, odgovorni pre svega prema sebi, svojim porodicama, svojim susedima i svom okruženju.

Ono čemu želim da doprinesem je da kreiramo ne samo još odgovorniju Vladu i državnu upravu, već odgovornije društvo koje radi za zajedničku dobrobit.

Želim građanima i narodnim poslanicima da predstavim sastav Vlade koji će raditi na sprovođenju programa koji sam predstavila:

Ivica Dačić, prvi potpredsednik Vlade i ministar spoljnih poslova,

dr Nebojša Stefanović, potpredsednik Vlade i ministar unutrašnjih poslova,

prof. dr Zorana Mihajlović, potpredsednik Vlade i ministar građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture,

dr Rasim Ljajić, potpredsednik Vlade i ministar trgovine, turizma i telekomunikacija,

dr Dušan Vujović, ministar finansija,

Goran Knežević, ministar privrede,

Branislav Nedimović, ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede,

Goran Trivan, ministar zaštite životne sredine,

Aleksandar Antić, ministar rudarstva i energetike,

Nela Kuburović, ministar pravde,

Branko Ružić, ministar državne uprave i lokalne samouprave,

Aleksandar Vulin, ministar odbrane,

Jadranka Joksimović, ministar za evropske integracije,

Mladen Šarčević, ministar prosvete, nauke i tehnološkog razvoja,

dr Zlatibor Lončar, ministar zdravlja,

Zoran Đorđević, ministar za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja,

Vanja Udovičić, ministar omladine i sporta,

Vladan Vukosavljević, ministar kulture i informisanja,
prof. dr Slavica Đukić Dejanović, ministar bez portfelja,
Milan Krkobabić, ministar bez portfelja i
dr Nenad Popović, ministar bez portfelja.

Da zaključim – Srbija sada ima šansu koja se dugo neće ponoviti, šansu da iskoristi velike promene koje donosi digitalizacija, da potpuno, u kratkom roku, preokrene svoju ekonomsku sudbinu. Nove mogućnosti pred nama ne zavise ni od koga i ni od čega drugog već samo od nas samih i naše spremnosti da pobedimo u velikoj međunarodnoj utakmici. Ulazimo u dinamičan proces digitalizacije, modernizacije i intenzivnog obrazovanja i rada, proces brzog rasta, novih prilika, značajno većeg životnog standarda i sveukupno boljeg života svih građana i građanki Srbije.

Srbija će ovog puta svoju šansu iskoristiti. Živela Srbija! Hvala vam puno.

(Aplauz.)

PREDSEDNİK: Poštovani poslanici, čuli smo program i predlog sastava Vlade koji je iznela gospođa Ana Brnabić, kandidat za predsednika Vlade.

Sada određujem, u skladu sa našim dogovorom s početka sednice, pauzu u trajanju od 60 minuta.

Nastavićemo sa radom u 13.00 časova. Hvala.

(Posle pauze – 13.10)

PREDSEDNİK: Reč ima Vojislav Šešelj.

Izvolite, vi ste prvi.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, jedna od najvećih tekovina parlamentarne demokratije su političke partije. Bez političkih partija – razvijениh, snažnih, čvrsto organizovanih – nezamisliva je parlamentarna demokratije, nezamislivo je sprovesti parlamentarne izbore.

Ako imate slučajno neki nepartijski sistem, on zapravo u praksi nije ni moguć. Ili, ako glume da imaju, nemaju ga u stvari; neko vodi u pozadini stvari u svojim rukama. Možda bi najpametniji ljudi u populaciji bili izabrani za narodne poslanike, ali zakonodavna vlast ne bi mogla da funkcioniše, jer zakonodavnu vlast nije dovoljno da čine pametni ljudi kao članovi njenog najvišeg organa. Zakonodavna vlast traži da su narodni predstavnici obavezani izvesnim političkim i ekonomskim programom i da se rukovode izvesnom ideologijom kao sistemom vrednosti. Bez toga je nemoguće konstituisati izvršnu vlast.

A kad politička partija ide na izbore, podrazumeva se da odabere najbolje iz svojih redova pa ih kandiduje na čelu liste. I kad pobedi na izborima, kao što je kod nas naprednjačka stranka pobedila, valjda je imala više od 50% sama, uz

neke satelitske partije – 128 poslanika, je li tako? – onda se podrazumeva da su među tim poslanicima njeni najbolji kadrovi i da će od tih kadrova izabrati ministre.

Veoma je važno da ministri budu stranački ljudi, stručnjaci iz stranke. U Engleskoj, na primer, niko ne može biti ministar a da prethodno nije izabran za poslanika; i on ostaje i ministar i poslanik u isto vreme. Onaj ko nije dobio poslanički mandat, može biti najbolji na svetu u svojoj struci, kao što ste vi nama ranije hvalili onoga Lazara Krstića ili kao što nam sad hvalite neke, ali ne vredi. U Engleskoj su poslanici vlasti i opozicije potpuno ravnopravni. Disciplinu sprovodi spiker parlamenta, naravno. S jedne strane stola je vlast, s druge opozicija. Nema kelneri da se rastrče da nose posluženje ministrima i predsedavajućim na sednici, a ostali da to s tugom u očima gledaju.

Drugo, posadili ste pred nas ove kandidate za ministre i da vizuelno izgleda kao da su oni iznad Narodne skupštine. A niste, vi ste pod nogama Narodne skupštine. Narodna skupština treba stalno da vas gazi da biste nešto vredeli. Ako vas ne gazi Narodna skupština, vi se otimate i odoste negde, vodite svoju politiku...

Vujoviću, čekaj, tebe još nisam pomenuo, sačekaj malo samo. Veoma je važno da čuješ ovo, poučno je. Nauči nešto, Vujoviću. Koliko si godina ovde, ništa nisi naučio. Hajde, bre, nauči nešto.

Vidite dalje, vi ste za ministre predložili ljude koji se hvale da nisu ni u jednoj partiji, da su vanpartijci, kao da je to nešto pozitivno, kao da je to nešto za pohvalu. On kaže – nisam član nijedne partije. Je li članstvo u partiji bolest poput kuge, poput lepree; šta je to? Možda nisi član nijedne partije jer te nijedna nije htela. Zašto te sad uvodi u Vladu? Ne uvodi te baš iz nekih ozbiljnih i dobrih razloga.

Ovde imamo pred sobom predložen sastav Vlade od 22 člana; sedam je samo iz naprednjačke stranke. Od 22 – sedam. Što ste išli na izbore? Što ste lepili plakate? Jesu li vam ovi ministri lepili plakate? Kako može da bude ministar ako nije lepio plakate? Kod nas radikala su i Tomislav Nikolić, i Aleksandar Vučić i Maja Gojković lepili plakate. Setite se Aleksandra Vučića, lepio je plakate – „Bulevar Ratka Mladića“ umesto Bulevar Zorana Đinđića, pa „Sigurna kuća za Ratka Mladića“, pa i ranije je lepio ove uobičajene izborne plakate. Tako se stiče poverenje unutar stranke i tako se stiče poverenje naroda u stranku.

E, ti što si nas nazvala majmunima, sve više ličiš na nas; nemoj više.

Dalje, postavlja se sad pitanje zašto se vi bavite politikom. Ajde, kad ja vas gledam ovako, pa i sam bih rekao – pa nema tu neke face koja mi može ličiti na ministarsku. Osim Marijana Rističevića i Miroslava Lazanskog, na primer; moram da napravim dva izuzetka, ne smem da naljutim... Nije to bitno. Bitno je da ste vi poverenje koje je narod vama dao delegirali na nekog drugog pa ispade

da su oni dobili poverenje naroda. A nisu. Da ste njih stavili na listu, pitanje je kol'ko biste glasova dobili. Možda biste dobili još više, to ne znamo, al' je ovo veoma neprirodno stanje. Ovo stanje ne odgovara normalnim uslovima u parlamentarnim demokratijama.

Gledaj, gledaj dobro, Ana; naučićeš i ti nešto ovde.

U parlamentarnim demokratijama se ovakve stvari ne dešavaju. U parlamentarnim demokratijama, pre svega, ministri moraju odgovarati Narodnoj skupštini, ali moraju i svojoj partiji. A ovi ministri koji odgovaraju samo svojoj pameti, kakvi mogu biti ministri? Nikakvi.

Kaže – nisam član partije. Kako možeš biti ministar a nisi član partije? Za koga si ti glasao na izborima? Evo, koliko vas ima ovde da niste članovi partije? Šest, je li? Za koga ste vi uopšte glasali na izborima? Za vas. I odoše njima onda, jer kod vas nije bilo dovoljno glasova. A onda će opet preći kod vas, ko zna gde će, jer oni su eksperti, oni su stručnjaci.

Vidite kako je Vučić iz vaših redova isisao sve ono što je smatrao da mu može vredeti. Ne zato što su pametni i sposobni, nego što mu mogu vredeti kao pokvareni ljudi. Mladana Dinkića niko ne bi mogao upotrebiti za nešto pametno i pošteno, al' ako je pomilovan zbog svojih kriminalnih radnji, onda je zbog nečeg pomilovan. A obećavali ste nam toliko; čim pobedite, ode Mladan Dinkić, ode Aleksandar Vlahović, ode Đelić.

(Čedomir Jovanović: Nemoj Acu da mi diraš.)

Nemoj, Čedo, ti si za druge stvari ovde projektovan. Ti si ovde za druge stvari projektovan. Ti si ovde malo šira Vladina većina.

(Čedomir Jovanović: Tako je.)

Ti i Čanak.

E sada, kojim se opasnostima izlaže Srbija zbog vašeg ponašanja? Vi ste na izborima dali zakletvu da se nikad nećete odreći Kosova, da nikad nećete u NATO i da mnoge druge stvari nećete nikad, nikad, a da neke hoćete iz petnih žila. Izvršnu vlast ste predali Vladi od 22 člana, gde je svega sedam vaših a 15 nekih tuđih. Hajde, ima tu nekih u koje se možemo uzdati, na primer Nenad Popović, ja sam siguran da neće izdati.

Moram vam još jednu stvar ispričati, koja će vas zaprepastiti. Jutros kada smo očekivali u poslaničkoj grupi da ćemo krenuti na sednicu Skupštine, odjednom neko reče – pomerena skupština. A prođe hodnikom onaj Skot, američki ambasador, jutros je bio ovde. Ja vidim u novinama da je Skot protiv izbora Vulina. Ja mislio, evo ga došao kod Maje da traži da se menja sastav Vlade. Mi krenusmo na juriš u Majin kabinet, dok nam neko ne reče da je Skot seo ovde i da čeka početak sednice.

A zamisli, Majo, kad sam ja došao u situaciju da branim Vulina! Jer ga je napao Skot. Kako ja onda mogu biti protiv Vulina kad ga je napao Skot i traži Skot da ne bude ministar odbrane?

Ali ima ovde još nešto. Na dan kad je Vučić obelodanio ko će bit mandatar, to je bio 15. jun, četvrtak, „Blic“ objavljuje – Ana Brnabić mora biti premijer. To je ujutru „Blic“ objavio, a negde po podne, naveče Vučić je saopštio da će ona zaista biti premijer. Da sam ja bio mandatar – nemojte se smeškati, nije to tako daleko pred nama kao što vi mislite – i da se ovo pojavilo – da sam bio mandatar, onaj koji daje mandat – ja ne bih nikad dao mandat Ani Brnabić. Iz ovog razloga.

Vi znate šta je „Blic“. To je glasilo Špringerovo, što znači da vodi antisrpsku politiku i radi u dosluhu s Nemačkom obaveštajnom službom. I to svi znamo u Srbiji, je l' tako? Ne treba nikog ubeđivati u to.

Ovo zemlja Srbija ne bi smela da trpi. Zamislite sada, imate Vladu nad kojom nemate kontrolu. Vučiću se sada čini da ima kontrolu nad ovom Vladom, jer je situacija u državi relativno stabilna. Jeste narod nezadovoljan i platama, i penzijama, i nezaposlenošću, i lošim otkupom malina i mnogim drugim stvarima, al' je opet prilično stabilna situacija; ne preti još kuka i motika, što bi se reklo.

A zamislite u kriznoj situaciji Vlada donese neku odluku protiv naroda, protiv države, protiv parlamentarne većine. Imali smo mi slučaj s takvom Vladom, setite se Vlade Milana Panića; samo što je izabrana, odmah se okrenula protiv parlamentarne većine. Koja je garancija da i ova Vlada neće? Ovih sedam poslanika naprednjaka u njoj, ne. Evo, iako sam obećao Zorani da je danas neću napadati, neću je uopšte napadati samo ću je kratko pomenuti, evo, Zorana će biti prva koja će dići sidro i otploviti u pravcu vođenja politike zapadnih ambasada. Ima ih još takvih.

Dakle, još će vas manje biti u Vladi. Ne može Vučić tada da raspusti Narodnu skupštinu. Ne može da zakaže nove izbore. Zašto ne može? Zato što Skupštinu može raspustiti samo na obrazložen predlog Vlade. Ana Brnabić ima većinu u Vladi i, ako dobije nalog od onih koji su je ranije zapošljavali, USAID i još tamo neki, i NALED-a – kod nas narod kaže „nalet ga bilo“ – i dobije većinu u Vladi, šta ćete vi onda? Izglašaćete nepoverenje. I dok se izglasa to nepoverenje, prodoše vozovi.

E sad, kakve sporazume ta Vlada može u međuvremenu postići sa stranim državama, sa zapadnim zemljama? Reći će neko od vas – pa ne može baš, jer se moraju ratifikovati svi sporazumi. A zašto se ova dva paketa briselskih sporazuma nisu morala ratifikovati? Čak je Ustavni sud proglasio da to i nisu pravni akti nego politički. Politički akti, a donose pravne posledice.

To su veoma ozbiljne stvari, a imam utisak da se mnogi od vas igraju državom. A igra državom može biti veoma, veoma opasna.

Što se tiče Ane Brnabić, imam ja tu neke podatke o nekim prekršajima koje je pravila, koje nismo dobili u biografiji, ali to nije nešto strašno. Prekršili ste Uredbu o proizvodnom otpadu. Je l' tako, je l' to istina? Evo, kažu, saobraćajna policija, prekršaj 2. decembra 2014. godine.

Šta je smešno?

A jeste li vozili pod dejstvom alkohola? Imate li prijavu? Odgovorite mi, molim vas.

Imate?

Dobro, samo da vam stavim do znanja da sam se potrudio da to ispitam.

Evo, potvrdila mi je gospođica Brnabić, da vidite da ne lažem, da sam ozbiljan čovek, ali ja joj to mnogo ne zameram. Ovo nije toliko bitno. Bitna je jedna druga stvar.

Pitam se da li ste vi, gospođice Brnabić, ovde u sukobu interesa. A evo zašto. Vi ste insistirali, kad je donošen pre dva dana ovaj zakon o ministarstvima, da jedan segment vašeg bivšeg ministarstva pređe u direktnu nadležnost Vlade, odnosno u vašu nadležnost. To je ova digitalizacija i sve što se pod tim podrazumeva, da ne nabrajam, sve tamo stoji šta je: i vođenje registra građana i izdavanja raznih dokumenata itd.

Šta je tu meni problem? Da li ste vi u sukobu interesa, zbog toga što je već angažovana firma *Asseco SEE* da radi te poslove za Vladu. Je l' to tačno? Ta firma je prošle godine već ostvarila prihod od 32 miliona evra. Šta je tu problem? Problem je što tu nije raspisivan tender, nije raspisivan konkurs koja će se firma angažovati.

Postoji vodeća svetska kompanija iz te oblasti, iz Rusije. Ona je već u 2015. godini prihodovala dve milijarde i 800 miliona evra na izvozu softverskih rešenja za vodeće finansijske i druge institucije u Evropi, u Brazilu, Indiji i Kini. Ona nije imala nikakve mogućnosti da se ovde pojavi, ali imam informaciju da je vaš rođeni brat jedan od direktora *Asseco SEE*. Da li je to tačno? Direktor za Srbiju?

(Ana Brnabić: Da.)

Tačno je. Da li ste vi onda u sukobu interesa ako angažujete tu firmu da za Vladu Srbije obavlja ove poslove, to me interesuje.

PREDSEDNIK: Hvala.

Zapisala sam svih pet prijavljenih pa ću vas izbrisati, ali ću prozivati po tom redu da bih dala reč Ani Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Nekoliko stvari je izneseno pa bih volela da odgovorim na što više, svakako. Mislim da su legitimne stvari koje su iznesene i da sam građanima

Srbije dužna da dam objašnjenje, zato što treba ući u mandat sa potpuno transparentnim stavom.

Dakle, da li smo u potencijalnom sukobu interesa? Kada sam postala ministarka za državnu upravu i lokalnu samoupravu, važno mi je to da kažem, i Narodnoj skupštini i vama kao narodnim poslanicima, koji jeste iznad Vlade, i građanima Srbije i Agenciji za borbu protiv korupcije prijavila sam potencijalni sukob interesa, zato što je i tada, pošto sam bila ministarka za državnu upravu i lokalnu samoupravu, Direkcija za e-upravu bila organ u sastavu mog ministarstva.

Iako nije bilo neophodno, pošto on, po našem zakonu, moj brat, koji sada ima 44 godine, nije deo moje primarne porodice. Dakle, on ima svoj život; moglo je da se desi da ne pričamo deset godina. Na svu sreću, u odličnim smo odnosima.

U svakom slučaju, ja sam to prijavila Agenciji za borbu protiv korupcije i tražila od Agencije za borbu protiv korupcije njihovo mišljenje. Mišljenje Agencije za borbu protiv korupcije je bilo takvo da ja, naravno, mogu da nastavim svoj posao da radim, da tenderi treba da se raspisuju. Ukoliko na tenderu, kao izvođač *Asecco SEE*, čiji je moj rođeni brat direktor, pobjedi, ja treba o tome da obavestim Agenciju za borbu protiv korupcije da bi Agencija za borbu protiv korupcije uzela dokumentaciju na uvid i procenila nezavisno da li je taj posao namešten ili nije. Ja po tom mišljenju postupam i kao ministarka za državnu upravu i lokalnu samoupravu, a tek ću kao, nadam se, predsednica Vlade postupati u potpunoj transparentnosti.

Drugo, ja imam 42 godine, moj rođeni brat ima 44 godine. On ima svoj život, ima svoju karijeru. Ta karijera nema nikakve veze sa mnom, on ju je gradio svih ovih godina. Da li to sada znači da bilo koji član moje porodice, koji ima bilo kakve veze sa IT sektorom, sa državnom upravom, sa civilnim društvom, sa bilo čim takvim, treba da da otkaz i prestane da radi? Kakve to veze ima sa mnom? Ja ću se, i to garantujem, kao i dok sam bila ministar za državnu upravu i lokalnu samoupravu, apsolutno pridržavati slova zakona. I ići ću korak dalje. Odgovaraću na sva ovakva pitanja i smatram da su legitimna i da treba da ih objasnim građanima Srbije.

Dakle, što se tiče ove kompanije, to je međunarodna kompanija sa regionalnim centrom u Beogradu, što je fantastično, zato što je u Beogradu za ceo region, i zapošljava više od 500 inženjera.

Ta kompanija, kao međunarodna kompanija, poljska inače, ima ozbiljne i striktno antikorupcijske mere, zato što oni ne mogu da sarađuju sa svojim partnerima ukoliko se u bilo kom trenutku pokaže da su bilo kako imali bilo kakav konflikt interesa, a posebno u saradnji sa javnom upravom i institucijama. Dakle, sa dve strane smo ovde zaštićeni – zakonima Republike Srbije,

Agencijom za borbu protiv korupcije, a i samim tržištem, koje takve ugledne međunarodne kompanije reguliše.

Zanimalo bi me za taj broj. *Asecco* sigurno ima, mada mislim da je, mislim ali da ne ulazim u njihovu politiku, 80% njihovog udela na tržištu u privatnom, realnom sektoru, mislim da nije čak ni 20% u državnom. Zanimalo bi me svakako za taj ugovor koji ste pomenuli kada je potpisan i kakve tačno veze ima sa mnom, zato što ja ne znam da je *Asecco*, otkad sam ja postala ministarka, bilo šta dobio u ovoj državi.

Štaviše, Direkcija za e-upravu kao organ u sastavu je raspisala javnu nabavku za nabavku poreza, za nabavku sistema za povezivanje lokalnih poreskih administracija kako bi, nadam se, u narednim mesecima u Srbiji zaživelo da svi građani Srbije mogu od svoje kuće da pristupe bazi podataka na internetu, da vide koliko dugova za porez imaju i da plate preko interneta, nezavisno da li na to pristupaju iz Amerike, iz Rusije, iz Beograda, a treba da plate porez za nekretninu u Vrnjačkoj Banji. Da bi olakšala život građanima.

Na tom tenderu, koji je raspisao organ u sastavu, Direkcija za e-upravu, dakle niti sam ja kao ministarka učestvovala u pravljenju tenderske dokumentacije, niti sam odlučivala, to je uradila komisija u kojoj su, između ostalog, bili i pripadnici MUP-a, kao podizvođač je izabran *Asecco* za malu, jako malu vrednost ugovora.

Ja sam, i pored toga što je bila jasna Agencija za borbu protiv korupcije, da prijavljujem i tražim mišljenje samo ukoliko *Asseco* pobedi kao izvođač, prijavila to Agenciji za borbu protiv korupcije, iako su podizvođači, i tražila mišljenje, na šta mi je Agencija za borbu protiv korupcije rekla da to nije sukob interesa ali može da bude percepcija sukoba interesa, na šta sam ja tražila od direktora Direkcije za e-upravu da poništi taj tender.

Tako da, što se toga tiče, apsolutno sam transparentna i, verujte, evo, obećavam vam svima, trudiću se da sa praksom koju ja imam nametnem standard transparentnosti u Vladi, koju ova Vlada ima, zato što su svi izveštaji prethodne Vlade bili javno dostupni o tome šta smo uradili i kako smo uradili. Dakle, ja ne znam za Vladu koja je bila više pod lupom javnosti od prethodne. Tako da je to, nadam se, odgovor.

Nadam se da narodni poslanici i građani Srbije neće tražiti da od čoveka koji ima 44 godine, svoju porodicu, dvoje dece, napusti svoj posao samo zato što je njegova rođena sestra ministarka ili član Vlade Republike Srbije. Nadam se da u Srbiji svako ima pravo na svoj život i svoju karijeru i da te dve stvari ne smeju da se mešaju. (Aplauz.)

Još samo par stvari. Izvinjavam se zato što sam produžila ovo, zato što stvarno mislim da je važno za građane.

Htela bih da kažem da, kada smo pomenuli američkog ambasadora i kada smo pomenuli „Blic“, za razliku možda od nekih, o Vladi Republike Srbije, mandataru ili predlogu za mandataru i o ministrima ne odlučuje ni američki ambasador, nijedan drugi ambasador, a svakako ne odlučuju mediji. Dakle ni „Blic“. Tako da ne znam zašto bi neko kao ozbiljan čovek pročitao nešto što je u „Blicu“ ili u nekim drugim novinama i na osnovu toga odlučio da promeni mišljenje zašto je neko mandatar ili nije mandatar.

Da pređemo u teorije zavere, možda je „Blic“ to upravo objavio da ja ne bih bila taj dan proglašena za mandataru, u kom slučaju bi onaj koji je na to naseo napravio veliku, veliku grešku za Srbiju. Ali da ne ulazimo u teorije zavere.

Što se tiče Vlade, ova Vlada je u potpunosti, kao i svaka vlada u parlamentarnoj demokratiji, ispod narodnog parlamenta. Ukoliko se Vlada otme kontroli parlamentarne većine, onda, naravno, Vladu smene, kao i u primeru vlade Milana Panića.

Da ovo ne postoji ni u jednoj parlamentarnoj demokratiji opovrgava nekoliko primera. Ja se nadam da je Italija, složićemo se, parlamentarna demokratija. Premijer Monti, 2011–2013 godine, koji je doprineo velikom smanjenju budžetskog deficita, utvrđivanje poreza na nekretnine, povećanje godina za penzionisanje, smanjenje troškova veličine administrativnih tela, liberalizacija zatvorenih profesija, reforma tržišta rada. Grčka: Papademos, 2011–2012. godine. Češka Republika: Fišer 2009–2010. godine. Mađarska: Bajnai, 2009–2010. godine, smanjio poreze na dobit, ukinuo različite specifičnosti poreza itd., itd.

Ovo su sve bile nestranačke ličnosti, kojima je neka parlamentarna većina, neka najjača stranka odgovorna za to da se što bolje urade stvari dala mandat da probaju, daju sve od sebe i sve znanje koje imaju da vode Vladu te zemlje onako kako najbolje znaju.

Ne postoji veća hrabrost nego poveriti deo svoje odgovornosti nekome da proba da uradi najbolje, u ovom slučaju za Republiku Srbiju. Ukoliko ja ne budem radila najbolje, sa mojim timom, za Republiku Srbiju, sigurna sam da će najjača stranka, sa svojim koalicionim partnerima, na to brzo i efikasno reagovati, zato što je svima jedino u interesu bolji standard građana. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Vojislav Šešelj.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Ja bih vama, gospođice Brnabić, dao malo opširniji odgovor, ali mene vezuju te dve minute, nažalost, i to je ono što je opet privilegija izvršne vlasti u odnosu na pripadnike zakonodavne vlasti.

Ali ja vas moram podsetiti da smo mi imali načelnika Generalštaba čiji je sin nekim jedinicama vojske isporučivao toalet-papir i druge higijenske

hemikalije, i krompir i namirnice neke itd. Zbog toga je načelnik Generalštaba morao da podnese ostavku. Niko nije pitao koliki je bio profit, je li bilo profita; a na tim nabavkama je najmanji profit, ako ga uopšte ima.

Jednu stvar morate imati u vidu. Vi ste govorili da ovde može postojati percepcija sukoba interesa a nema stvarnog sukoba interesa. Znae, u sudskoj praksi je veoma važno ne samo da se pravda ostvaruje, nego i da se vidi da se ona zaista ostvaruje. Onaj ko posmatra sa strane, da on vidi da se to ostvaruje. Ako ja koji to posmatram sa strane imam ozbiljnu percepciju da je reč o sukobu interesa, onda nešto treba učiniti da ne bude tog sukoba interesa.

Inače, što se tiče vaše odbrane, ministara koji nisu članovi nijedne stranke, koji su ovde kao s neba upali kao vajni stručnjaci, mada ja za njihovu stručnost nikad nisam čuo nigde, imali ste, malopre sam rekao, dok nije bilo Miroslava Lazanskog, sad moram da ponovim, da imate i njega i Marijana Rističevića...

(Predsednik: Hvala. Dva minuta.)

... Mnogo kvalitetnije stručnjake za razne resore od ovih koje ste ubacili.

PREDSEDNİK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović, replika Vojislavu Šešelju.

(Vojislav Šešelj: Na šta replika?)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Hvala, gospođo Gojković.

Pravo da vam kažem, u dilemi sam da li da ulazim u politički duel sa nekim ko je dobio tri puta manje glasova od Belog Preletačevića. Ali pošto je u vrlo negativnom kontekstu spomenuta SNS, moram da reagujem. Prosto, politička obaveza mi je takva.

Ovde se podsmešljivo govorilo o tome da SNS nema svoje ministre u Vladi i koliko ih ima. Ana Brnabić je budući predsednik Vlade u ime SNS-a. Dakle, SNS će imati svog predsednika Vlade, koji će se zvati Ana Brnabić.

Ovde je Dušanu Vujoviću spočitavano kako ništa ne zna od strane čoveka koji je bio profesor Uvoda u pravo a ne razlikuje delokrug od nadležnosti i ne razlikuje koji su poslovi državne uprave. Priča se o sukobu interesa od strane čoveka čija je žena bila kandidat za predsednika Republike i čiji su sinovi članovi Opštinskog veća u Zemunu i Novom Beogradu, ako se ne varam. E sad, ko o čemu, neko o poštenju.

Ovde se radi o tome da SNS ima puno poverenje u gospođu Anu Brnabić, uz sve predložene kandidate za ministre u Vladi Republike Srbije, zato što čvrsto verujemo da Srbija zasluđuje Vladu koja treba da funkcioniše kao jedinstven tim. Zajedno sa skupštinskom većinom, zajedno sa predsednikom Republike i zajedno sa Vladom možemo državu Srbiju da učinimo boljom, modernijom, pristojnijom, u kojoj će građani živeti bolje.

PREDSEDNIK: Daću vam reč, ako ne moram Nemanji Šaroviću pre.
(Vojislav Šešelj: Nema ja ništa s njim.)

Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Moja supruga se kandidovala za predsednika Republike dok sam ja bio daleko, na službenom putu, a kandidovala se lično na predlog Aleksandra Martinovića. Evo, tu neka vam kažu svi ljudi koji su u tome učestvovali. Prema tome...

Pazite još jednu stvar, a zašto ona ne bi mogla da se kandiduje kao i svi ostali građani? Ja nisam bio tu, daleko 2.000 km. Nema u tome ništa problematično. Problematično je što je na nju morao da se vrši stravičan pritisak da to prihvati, jer je agencija koju smo angažovali da nam vodi predizbornu kampanju rekla da bi najbolje prošao kandidat koji se preziva Šešelj. Očigledno je, naravno, da kandidati sa tim prezimenom u poslednje vreme slabo prolaze.

Nadam se da će se vremena promeniti, ali to nije najbitnije. Ja na sledećim izborima možda neću imati nijedan glas, ali ću imati čast, ponos, obraz, poštenje. Ništa od toga Aleksandar Martinović nikada više u životu neće imati.

(Predsednik: Poslaniče, nemojte da vređate.)

Još jedna stvar. Majo, ja sam insistirao prošli put kada mi niste dali repliku, da ne postoji nijedna nadležnost ministarstva za evropske integracije. Ne postoji nijedna nadležnost ni do danas. Ima ministar bez nadležnosti, ministar koji juri savetnike, koji juri kafe-kuvarice, piše pisma, čita pisma itd. Nema nijedne upravne nadležnosti, ne može da vodi upravni postupak, nema nikakvih upravnih sporova u kojima će učestvovati, apsolutno ništa.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku.)

Ne može.

Ako sam pustila vašeg predsednika ... Vi uopšte ne slušate.

Nemojte da vičete na predsedavajućeg, jer predsedavajući po članu 27 vodi Skupštinu i stara se o redu i radu.

(Nemanja Šarović: U skladu sa Poslovnikom.)

Nemojte me učiti Poslovniku.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem, gospođo Gojković.

Neću dozvoliti da poslanička grupa SNS, da Aleksandar Vučić i Ana Brnabić budu vreća za udaranje bilo kome, pa i gospodinu za koga sam verovao da je od subote pa do danas naučio razliku između delokruga i nadležnosti, a ispada da nije. Stalno tvrdi kako ministarstvo za evropske integracije nema

nadležnosti, a ja pokušao, dao sam sve od sebe da mu u subotu objasnim da se Zakonom o ministarstvima ne reguliše nadležnost ministarstava nego njihov delokrug, i računam čovek, profesor Pravnog fakulteta bio, valjda je naučio od subote do danas šta je razlika između delokruga i nadležnosti. Nažalost, ispada da nisam bio u pravu.

(Vojislav Šešelj: Gde su ti nadležnosti ispisane, Klempo?)

Dobro, super. Jako ste duhoviti. Već smo konstatovali, gospodine Šešelj, da ste vi i lepši od mene, i mlađi, i pametniji, i to je sve tačno. Ja se sa svim tim slažem, ali ste propustili da kažete jednu važnu istinu. Veče pre nego što sam na sednici predsedničkog kolegijuma predložio vašu gospođu za kandidata za predsednika Republike, vi ste me zvali telefonom i pitali da li sam spreman da to uradim. Ja sam vam rekao jesam, ali kažite mi iz kojih razloga. Kaže – neka agencija je rekla da ona može da dobije više glasova nego ti. A ja sam vas pitao koja agencija. Pa ne znam koja agencija, neka agencija. Posle sam čuo, znate čija agencija? Gospodina Đorđa Vukadinovića. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Hvala.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. stavovi 2. i 3, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova, zbog potrebe da razmotrimo ekspoze mandatarke i da pristupimo glasanju i izboru nove Vlade Republike Srbije.

Reč ima narodni poslanik Čedomir Jovanović.

(Nemanja Šarović: Po Poslovníku.)

Opet po Poslovníku?

Izvolite.

Nemanja Šarović, po Poslovníku.

Podižete, spuštate Poslovník, ne znam kad ste ozbiljni.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođu Gojković, ja sam uvek ozbiljan, a vi ste prekršili više članova Poslovníka o radu. Poslovník kaže da narodni poslanik ima pravo da ukaže usmeno na povredu Poslovníka i da dobije odmah reč. Vi meni reč niste dali i, to je potpuno očigledno, davali ste drugima, na šta niste imali pravo i prekršili ste Poslovník.

Prekršili ste član 104. kada ste Aleksandru Martinoviću dali reč. U replici Vojislava Šešelja na izlaganje gospođice Ane Brnabić nije bilo pomena SNS-a ni njega lično. Uslovi pod kojima se daje replika su striktno propisani i vi, kada vodite, u skladu sa članom 27, nije to pitanje vaše dobre volje ili vaše procene u tom trenutku, vi ste dužni da to radite u skladu sa Poslovníkom. Očigledno je da ste prekršili.

Sledeća stvar. Član 107 – na sednici nije dozvoljeno neposredno obraćanje narodnog poslanika drugom narodnom poslaniku, korišćenje uvredljivih izraza, kao i iznošenje činjenica i ocena koja se odnose na privatni

život drugih lica. Vama kada to odgovara onda puštate, kada to rade predstavnici vladajuće koalicije vi to puštate, ali zato ste veoma striktni i reagujete kada to pokuša da uradi neko iz redova opozicije.

Ovo je, gospođo Gojković, pokazatelj kako ćete vi voditi sednicu i pokazatelj u kom smeru želite da ide rasprava o poverenju Vladi, odnosno kandidatu za predsednika Vlade, jer Ustav poznaje samo predsednika Vlade, i to je naziv funkcije a ne odrednica za pol. To je ono što vi želite. Vi želite da se ova sednica pretvori u najgoru moguću svađu, bez argumenata i bez suštine. Mi to ne želimo. Kao što ste videli, imamo dovoljno argumenata.

I, gospođo Brnabić ...

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Dakle, nisam povredila nijedan član Poslovnika koji ste vi ovde...
(Vojislav Šešelj: Zakuni se.)

Kunem se da nisam, jer vidim da je neki sukob bio u poslaničkoj grupi kod vas, jer vama vaš predsednik nije dao reč i ometao vas je fizički...

(Nemanja Šarović: Moj predsednik još uvek nije predsednik Skupštine, nego ste vi predsednik Skupštine.)

Dobro. Polako samo, biće sve u najboljem redu.

(Nemanja Šarović: Ne verujem. Ako ovako nastavite da vodite sednicu ...)

Pozivam vas na saradnju, a ne na dobacivanje. Danas imamo ozbiljnu sednicu. Budite ljubazni, budite strpljivi, malo sačekajte da dobijete odgovor, ako vas uopšte interesuje, a izražavam duboku sumnju da vas baš briga šta ću ja da kažem.

Prema tome, samo ću vas pitati da li želite da glasamo za povrede Poslovnika koje nisam učinila. Da? Ne?

(Vojislav Šešelj: Ne.)

Ne. Hvala.

(Nemanja Šarović: Nisam se izjasnio.)

Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Čedomir Jovanović.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Gospođo predsednice, poštovano predsedništvo, dame i gospodo narodni poslanici, gospođo Brnabić, najgore što u jednom društvu može da se desi je zapravo gubitak osećaja za prioritete i nepostojanje bilo kakvog sistema vrednosti. To nije karakteristika samo ovog trenutka u kojem se sada nalazimo. Nažalost, mislim da sam čitav svoj život proveo u Srbiji koja pati od te vrste slabosti. Najmanji problem je bio da je to podrazumevalo neku ličnu cenu koju mi plaćamo. Cenu je platila čitava zemlja.

Pažljivo sam vas slušao. Iza vas nema previše političkog iskustva i sve ono što želim da kažem u ime LDP mislim da ne bi bilo pošteno da svalim vama

na kičmu a da bi, sa druge strane, bilo ponižavajuće i uvredljivo da vas poštedim te politike, jer valjda znate kakva vrsta odgovornosti prati nekog ko je predsednica Vlade.

Kada ste juče saopštili sastav svoje vlade, moja prva reakcija zapravo je bio komentar da smo u jalovim raspravama o boji toaleta i brusthalterima na predsedničkoj inauguraciji ili avetima DOS-a propustili da primetimo koliko smo slabi kao država da formulišemo politiku koja je ovoj zemlji potrebna kako bismo mogli da uradimo poslove koji dosada nisu urađeni.

Reći ću vam da vaš kabinet doživljavam kao kabinet koji je posledica brojnih kompromisa i, delimično, izraz nemoći da se izdrže pritisci pod kojima ste se našli.

U oktobru sam govorio u Parlamentu apelujući na Skupštinu upravo zbog onoga što se sada ovde dešava. Tada sam rekao da su komplikovane političke okolnosti u regionu, potpuno promenjivi međunarodni odnosi nešto o čemu moramo da razmišljamo. Ulazak Crne Gore u NATO, razrešenje makedonske krize, vrlo komplikovani i zategnuti odnosi Zapada i Rusije doveli su vas, gospođo Brnabić, u poziciju da ovde govorite o svemu osim o najvažnijim političkim pitanjima, a o njima moramo da razgovaramo.

Mene ne interesuje zašto Aleksandar Vulin nije služio vojni rok, ne mislim da je to ključno pitanje za ministra odbrane; toliko žena se nalazilo na toj poziciji u svetu. Mene interesuje nešto drugo. Kakav je politički kontekst u koji vi dovodite svoju vladu kada Aleksandra Vulina predložite za ministra odbrane a, recimo, mi smatramo da je preduslov mira u regionu dalje integrisanje Srbije u NATO a on je politički protivnik NATO-a?

Konačno se pojavio na pomoćnoj stolici i ministar koga predlažete kao čoveka koji će se baviti inovacijama u Vladi, mislim na gospodina Popovića. To je čovek koji je prošle godine zagovarao politiku potpuno drugačiju politici koju je vaša vlada vodila, tražeći da se podigne zid na granici kako izbeglice kroz Srbiju ne bi mogle da prolaze. Ne postoji narod kao što smo mi. U jednom trenutku su i kralj i Skupština i Vlada, cela zemlja je bila u izbeglištvu. Ako je nešto skinulo ljagu sa nas, onda je to bila reakcija ove države u vreme izbegličke krize.

Puno smo poniženja pretrpeli u prethodnih 30 godina, za mnoge smo sami odgovorni. Reći ću vam da ono što se desilo u poslednjih nekoliko dana doživljavam kao direktno ponižavanje zemlje, i ono je moguće ne samo zato što nema previše snage u vladajućoj koaliciji, nego i zbog nesposobnosti opozicije da formuliše politiku na onaj način na koji je to, recimo, učinjeno u Crnoj Gori kada su zajedno pružili otpor svim pritiscima i realizovali neke ključne političke ciljeve koji su toj zemlji osigurali sigurnu, normalnu budućnost, a ja je opet vezujem, i mi iz LDP, za članstvo u EU, za članstvo u NATO-u, za spremnost da

se seku Gordijevi čvorovi 90-ih godina i, ono u čemu ste vi neizostavno potrebni, a to je prevazilaženje užasnih unutrašnjih odnosa.

Mogu da pretpostavim šta ste želeli da kažete kada ste rekli da je vaš odgovor na ono što je pratilo vašu kandidaturu ćutanje. Nema ćutanja kada ste predsednica Vlade. Ne možete o tome da ćutite. Ako vi o tome ćutite, kako će se osećati oni koji prolaze kroz ono kroz šta ste prošli vi? Mi smo rekli da naš stav prema vama proizlazi iz politike koju vodite, ne iz vaše ličnosti. Ali nema ćutanja pred idejom da je neko kandidat za predsednika Vlade zato što se tako dodvoravamo Zapadu. Niti može biti ćutanja pred činjenicom da je neko kandidat za predsednika Vlade zato što je mediokritet. O tome nemate pravo da ćutite.

Možemo da pričamo o digitalizaciji, nemam ništa protiv toga, o četvrtoj tehnološkoj revoluciji u zemlji u kojoj je 50% stanovništava tehnički nepismeno, funkcionalno, ali želim da razgovaram o onome o čemu ste vi u ovom trenutku najmanje spremni, a to je politički kurs. Žao mi je, da je 22 miliona glasova Vučić dobio, on taj posao ne bi mogao da uradi. Mi kao parlament, vi kao neko ko se kandiduje za predsednicu Vlade, treba da kažete šta je cilj ove zemlje, kako mislimo taj cilj da ostvarimo, koliko će to koštati.

Nema puno manevarskog prostora na polju ekonomske politike. Dve hiljade prve godine smo potpisali Zakon o radu. Kada je napisan, 2014. godine, mi smo rekli da je to nužno, da se to mora uraditi. Danas imamo neke rezultate. To treba čuvati. Nije sigurno da će tako ostati zauvek. Šta ćemo sa privatnim sektorom? Nemam ništa protiv stranih investitora, protiv subvencija, podizanja konkurentnosti na takav način, ali mi se ne dopada ta vrsta populizma koju prepoznajem u vašem stavu da vi nećete dozvoliti da se prodaje poljoprivredno zemljište. Najkvalitetnije obrađeno poljoprivredno zemljište u Srbiji je poljoprivredno zemljište kojim upravljaju stranci, strane kompanije ili oni koji su ovde žigosani kao tajkuni. To su činjenice, to je istina.

Šta će nam ta vrsta populizma? Možemo na neki drugi način da razgovaramo o tome, i te rasprave treba da otvorimo i da pokrenemo. Hteo bih da sa vama raščistim na tom političkom planu, dajte nam argumentaciju zašto je Aleksandar Vulin kandidat za ministra odbrane. To je ono što je nama potrebno. Da li da bi nastavio da se ponaša kao što se ponašao do sada? Jer je onda to direktna provokacija onih sa kojima mi želimo dalje da saradujemo bolje nego što je to bio slučaj do sada. Zašto je Nenad Popović ministar za inovacije? Da li zbog toga što smo i na takav način poniženi od Moskve, kojoj smo se do sada suprotstavljali, ne otvarajući prostor za njega u izvršnoj vlasti?

Što se tiče onog što možete da očekujete od LDP-a, to je jedna vrsta politike koja u ovoj zemlji nije nikada bila popularna i nije bilo, izgleda, prevelikog razumevanja, ali je izdržala test vremena. Devedeset posto Skupštine danas deli naše uverenje i stavove zbog kojih smo mi ovde godinama žigosani.

Sutra, kada se osvrnete na ovu sednicu, u onome što mi govorimo moći ćete da pronadete one odgovore koje do sada vladajuća koalicija nije bila spremna da da.

Na kakav način ulazimo u kosovsku krizu? Mi imamo sporazume koje smo potpisali, koji se ne poštuju. Šta će biti vaša politika na tom planu? Šta mislimo da uradimo u Bosni naredne godine? Kakvu ćemo politiku voditi?

Govorite o Partnerstvu za mir. Da li ulazimo u NATO ili ostajemo ovde izolovani, kao što je to Kaljningrad, gore na severu? To ima svoje utemeljenje ne u našoj želji da menjamo uniformu, nego u činjenici da ovakvi kakvi smo nismo održivi. Ako želimo da budemo ekonomski uspešna zemlja, onda moramo biti integrisani u prostor u kom postojimo, između ostalog i bezbednosno. Članstvo u NATO-u je jedina garancija kakvog takvog mira za našu decu. Dajte da razgovaramo o tome pa ćemo na kraju zajedno doneti neke odluke. Mi čak ni tu temu nismo otvorili među nama.

Kako mislite da prevaziđemo međusobne podele? Mislim da ne postoji nijedna tema na kojoj vlast i opozicija danas mogu da se dogovore i slože. Ne postoji nijedna rečenica koju Vučić može da izgovori a da dobije saglasnost opozicije. I vlast se isto tako ponaša. Vi o tome ne možete da ćutite. Nama nije potreban neki posrednik u međusobnim odnosima, a da li možete kao predsednica Vlade da kažete da ćete rešiti i tražiti podršku i pomoć za rešavanje nekih problema koji ne mogu više da ostaju ovakvi? Pukla nam je kičma pod tom Hercegovačkom ulicom i Savamalom.

Mi se obračunavamo jedni sa drugima pri polaganju zakletve. Pola Skupštine nije bilo ovde dok je predsednik zakletvu polagao. To se nikada nije dešavalo do sada. Ovako dezorijentisani, podeljena zemlja, ona može samo da nestane. Ko nas danas razume? Ne može niko kada mi sami sebe ne razumemo. To su sve obaveze koje su vaše. To mi ne možemo da uradimo, moraćete vi.

Pažljivo sam slušao, vi ste rekli da imamo šansu. Koliko ćemo još imati? Mi smo sve šanse prokockali. Svaku priliku smo propustili. Ako je ovo šansa, dajte onda recite šta je to što je u njoj prostor za svakog ko u ovoj zemlji želi šansu da iskoristi. Ovo nije šansa za monolog, ali možda jeste prilika za zajednički odgovor na neka pitanja – ekonomska, politička, pitanja iz oblasti kulture, sporta. Na svakom planu nam je glava u pesku. To morate da promenite.

Kakav će biti naš stav o vašem kabinetu? Onakav kakav je bio i o svakom kabinetu pre vas. Sa nama se niste dogovarali oko Vlade, nismo formulisali zajedničku vladinu politiku i naravno da za to ne možemo da glasamo. Ali nemojte imati dilemu oko naše spremnosti da, kao što smo to toliko puta do sada uradili, i sutra pomognemo onda kada je pomoć potrebna zbog ove zemlje, pa ako vi odlučite da se branite ćutanjem, kao što sam ja to pogrešno godinama radio, treba da znate da LDP neće ćutati. Ovoj zemlji neće biti prostora

ni za kakvu vrstu diskriminacije, bez obzira na širinu leđa onoga ko to može da nosi i bez obzira na stranu sa koje ona dolazi, da li iz vlasti ili iz opozicije.

Rekli ste da prošlost ostavimo u prošlosti. Ne možemo da je ostavimo. Ako ne raščistimo sa tim, onda će nam se ono vratiti u lice. O tome moramo da govorimo.

Danas Vučić obeležava godišnjicu Vidovdana u Kruševcu. Rekao je da nam niko nije stvorio državu, da smo je sami stvorili. Sami smo je i uništili toliko puta do sada, pre svega mi. I jedini, koliko ja znam, pozitivan Vidovdan, koga mogu da se setim, jeste onaj od pre 16 godina. Zato što smo uradili na pristojan i civilizovan način nešto što se nikada do tada u ovoj zemlji nije desilo.

Sa idejama sa kojima se došlo do vas ja ne želim da polemishem. Mislim da je potpuno besmisleno postavljati pitanje vašeg autoriteta i činjenice iz čega on proizlazi i na čemu se gradi. On se gradi na političkoj odluci onih koji su dobili izbore da vam daju priliku da radite svoj posao, na isti onaj način na koji smo mi to 2001. godine uradili i sa Đelićem i sa Goranom Pitićem i sa Acom Vlahovićem i sa Slobom Milosavljevićem. Pola Vlade su bili ljudi koje smo pozvali da rade taj posao zato što smo smatrali da su oni bolji u tom poslu nego neko drugi. Drugi su radili druge poslove. Ne bih od toga pravio nekakvu posebnu misteriju.

Vaš politički kredibilitet, i lični, proizlazi iz vaše hrabrosti da kažete ono što pre vas niko nije bio spreman da kaže kao predsednik Vlade. Vi nemate hipoteke koje drugi imaju. Ja sam vrlo dobro znao o čemu govorim u oktobru, između ostalog i ovde, kada se pojavio Vučić i rekao šta će se desiti nakon predsedničkih izbora. Sada plaćamo cenu. Nikolić je pomeren kao uporište jedne politike, Vučić je došao na njegovo mesto. Sada plaćamo cenu kompromisima na koje smo prisiljeni zbog toga što smo slabi i što ne možemo da im se odupremo.

Vlada pre godinu dana nije imala snagu da kaže – rešićemo Kosovo kako moramo da ga rešimo, idemo u NATO jer čuvamo zemlju. Danas smo još slabiji na tom planu, a kada se čuje poziv na dijalog, onda je odgovor – neću da budem saučesnik u konstatovanju kosovske nezavisnosti. Otvorite ključna pitanja onako kako to treba da se uradi i imaćete u nama ozbiljne sagovornike i svakako ne nekoga ko će zbog toga što će vama stići taj račun likovati i svoju šansu tražiti u vašem neuspehu.

Dužni ste da nam kažete motive za te kadrovske rokade koje su u Vladi napravljene. Ne moraju da budu vaše lične, ali Vlada se pravi kroz dogovore. Jasno je da je kandidatura Vulina za ministra odbrane direktna provokacija, s obzirom na politički kurs koji on sledi. Ja mislim da njemu ne bi prijalo da ga ja podržavam, i obrnuto, podrazumeva se. Ali kada ga kandidujete za ministra odbrane, onda valjda znate šta to znači.

Kada gospodina Popovića predložite za ministra za inovacije, pa ja mislim da je on zaboravio srpski da govori, onda možemo da pretpostavimo šta to znači. Da li to znači da moraju Rusi da imaju nekoga svog u Vladi ko će nam reći da napustimo evropske integracije, jer je to politika gospodina Popovića, i da počnemo pregovore o prisajedinjenju sa Ruskom Federacijom i unijom država koje ona okuplja u svojoj orbiti? Pa kako ćemo mi onda, gospođu Brnabić, u EU kada nam sedi ministar koji traži da Vlada napusti evropske integracije?

Pošto znam pozadinu svega toga, onda samo mogu da kažem da sam zabrinut. Da vam sigurno neću otežavati bez razloga vaš posao, ali ćemo biti veliki kritičari svakog pokušaja da se dalje nastavi na ovakav način, jer, nažalost, koliko god vi insistirali na kontinuitetu, svet se menja dramatično. Mi smo 30 godina izgubili. Za nas vreme nikada nije bilo resurs.

Držite ekonomski kontinuitet. Branite ono što treba da se radi, ali na drugim planovima mora biti nadoknađeno ono što nije urađeno u prethodnih pet godina.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Opet dosta stvari. Probaću da odgovorim na što više ili, svakako, makar na one najvažnije.

Zanimljive su mi dve stvari. Jedna, koja govori o podeljenosti zemlje, za koju ja mislim da postoji ali ne mislim da je tako kritična, zato što ova zemlja ima stabilan politički kurs već nekoliko godina a najveća politička stranka i njihov predsednik svakako ogromnu podršku od građana Srbije. Čini mi se da mi vodimo uravnoteženu politiku. Iz dva razloga mi se to čini. Prvi razlog je zato što sam ja kao kandidat za predsednika Vlade napadana, čini mi se, jednako i od strane ekstremne desnice i od strane ekstremno liberalne opcije. Tako da mi to nekako govori da mi pokušavamo da imamo taj uravnotežen put.

Sa druge strane, u smislu koga predstavlja koji ministar u ovoj Vladi. Ceo ovaj tim i cela Vlada radi za interese građana Republike Srbije i ne bih ih delila na to da li neko predstavlja Rusiju, neko Ameriku a neko EU, neko sam sebe a neko građane Srbije.

Ovaj tim je jedinstven. Ovaj tim je, da se razumemo zašto nije menjan, u avgustu prošle godine dobio podršku ove Skupštine i od avgusta učinio mnoge odlične promene i imamo dobre rezultate, na koje ću svakako da se osvrnem danas tokom rasprave ili već sutra. Dakle, nisam imala razloga da tim menjam. To je tim u koji sam ja bila pozvana, tim u koji sam ja ušla, tim sa kojim ja fantastično radim, sa svakim od mojih kolega, i tim za koji sam videla tokom poslednjih 10 meseci da zajedno radi. Svakako, imamo neke stvari oko kojih se

ne slažemo, onda sednemo i dogovorimo se i zajedno se upre da Srbiji bude bolje.

Hoćemo da kažemo da je ovo proruska vlada zato što imamo ministra Vulina ili ministra Popovića, a sa druge strane, imamo u mom ekspozeu prvu rečenicu – strateška opredeljenost ove Vlade je EU. Imamo dva nova ministarstva, dva ministarstva koja se neophodno vezuju za EU – Ministarstvo za evropske integracije i Ministarstvo za zaštitu životne sredine, koje je važno i nama zbog zaštite životne sredine ali isto tako zato što će to poglavlje u našim pregovorima sa EU biti verovatno najteže, teže od političkih poglavlja, a svakako najskuplje. Tako da mi to pokazuje jednu uravnoteženost, ali opet, ne bih rekla da bilo ko ovde predstavlja interese bilo koje države osim Srbije.

Da nemam previše političkog iskustva... Pa možda nemam mereno godinama previše političkog iskustva, ali, na kraju krajeva, zar nije jedna od najvećih kritika bila to što mi nemamo nova lica u politici? Kada uđu nova lica u politiku i neko im da poverenje, ima hrabrost da im da deo svog autoriteta, onda imamo problem sa tim licima zato što nemaju dovoljno ovalikog, ovakvog ili onakvog iskustva. Svakako ne mislim da će mi to biti problem u mom daljem radu.

Što se tiče stranih investicija, mislim da je većina stvari, srž programa nove Vlade i onoga što sam ja danas pričala upravo preduzetništvo, dakle upravo nešto drugo. Idemo kontinuitetom tog kursa za strane investitore. Sa druge strane, ohrabrujemo domaću privredu, domaće znanje, preduzetništvo, inovacije, mala i srednja preduzeća, i to je srž. To je sledeći nivo razvoja, od kojeg treba da imamo mnogo veću korist.

Digitalizacija. Pa dobro, ne verujem da je naše stanovništvo toliko digitalno nepismeno. U ovih poslednjih deset meseci sam imala drugačije iskustvo u radu sa građanima i sa privredom u Srbiji, ali sve i da je sto posto tako, kao što sam rekla, digitalizacija i četvrta industrijska revolucija su nešto što neminovno dolazi. Mi možemo da ignorišemo to i dalje, da razmišljamo o rastu u tradicionalnim sektorima na tradicionalni način i onda da propustimo šansu koju danas imamo i, kao što sam rekla, nećemo je imati više jer će te zemlje otići dalje, i najveća prednost u ovom trenutku ovog društva, ove sredine je što čak i zemlje koje su propustile treću industrijsku revoluciju mogu sada da izvuku svu korist četvrte industrijske revolucije. To je ono što će ova Vlada raditi i u poljoprivredi, i u medicini, i u građevini i u svemu drugom.

Što se tiče teme NATO-a, Kosova itd., potpuno razumem da nemamo svi isto mišljenje o tome. Mislim da je Vlada Republike jasna, nedvosmislena sa svojom neutralnošću, sa svojom vojnom neutralnošću i jasna, nedvosmislena u tome da ne možemo priznati suverenitet Kosova.

Na kraju samo da kažem, što se tiče mog ćutanja, ponavljam – za ovih sedam ili otprilike osam dana, koliko je bilo od proglašenja mene kao kandidata za predsednika Vlade Srbije, čula sam nebrojano ličnih uvreda. Na lične uvrede neću da odgovaram, zato što nemam šta da kažem. Nemam šta da kažem ljudima koji kažu da ne znaju da li da me zovu gospodin ili gospođica zato što se rodno nisam opredelila. Čula sam da sam sultanija, homopremijerka, fikus, ikebana, Mirko Cvetković itd., itd. Vi stvarno mislite...? Da li građani Srbije misle da kandidat za predsednika Vlade treba da se obazire na tako nešto?

Ja imam cilj pred sobom, kao što sam i rekla. Mi treba da radimo. Obećavam građanima Srbije da mogu da me zovu bilo kako, mene lično. Možete i fikus, i ikebana, i homopremijerka, i sultanija i tri sultanije. Ja ću, nadam se, ukoliko dobijem poverenje većine narodnih poslanika ove skupštine, prvi dan ujutru otići na posao, imati sastanke i probati prvi dan da makar jednu, malu, najmanju stvar u ovoj Srbiji promenim i neću se obazirati na lične uvrede, ali ću braniti Vladu i sve članove tima Vlade Srbije. Naše odluke ću obrazložiti i biću otvorena za sve predloge i konstruktivne kritike. Na to sigurno neću ćutati. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Čedomir Jovanović. Replika.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Gospođo Brnabić, bilo bi super kad bi to moglo tako da funkcioniše. Jeste vi rekli da je strateško opredeljenje Vlade članstvo u EU: predlažete ministra koji je protiv toga. Rekli ste da je definisana politika prema Kosovu, a definicija te politike je kosovizovala Srbiju u toj meri da mi možemo samo u 1389. da odemo, a ne u EU. Ne smatram da je to vaša odgovornost i zato i ne želim da sa vama polemišem o razlozima zbog kojih smo došli u ovu situaciju, ali sada ćete postati predsednica Vlade i preuzimate odgovornost. Bar vi nikom ništa na tom planu ne dugujete.

Kakva vojna neutralnost? To je podvala Tadića i Koštunice iz 2007. godine. Nikada se o tome ovde nije razgovaralo. To je ne postoji nigde u svetu. Mi treba da budemo nezavisna zemlja koja će slobodno donositi svoje odluke u skladu sa svojim interesima. Kada to pokušamo da budemo, onda dobijemo poruke koje su nam poslate i u oktobru prošle godine preko Crne Gore. Zbog čega je Petrušev ovde bio dva dana? Pošto predsednik Vlade o tome ne želi da govori, onda poštujem pa neću ni ja, ali vrlo dobro znam u kom vremenu živimo i zbog toga želim svojoj zemlji da pomognem tako što ću joj reći istinu.

Isto mislim da vi ne treba da se na ličnom planu obazirete na to što vam svakog dana svale na leđa. Ne biste imali vremena ni za šta drugo, ali razmislite o onima koje nema ko da štiti a ne mogu da nose to što možete da iznesete vi. Zbog njih ne sme o tome nikada više da se ćuti.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Javio sam se za repliku. Zahvaljujem, predsedavajuća.

Dame i gospodo, drugarice i drugovi, uvažena gospođo Brnabić, nemojte uopšte da shvatite ozbiljno gospodina Jovanovića u bilo kom segmentu njegove diskusije. On je jedna prestarela udavača koja od 2004. godine pokušava da uđe u svaku vladu, pa nije shvatio da je Vlada već predložena i da je dockan da sebe predlaže danas za sastav bilo koje vlade.

Niko normalan u Srbiji ko se bavi politikom čoveka koji ne poštuje sopstvenu reč koju je potpisao kao garant da Slobodan Milošević neće biti izručen Haškom tribunalu, koji je sopstvenu pisanu reč pogazio, opoganio Vidovdan tako što je Slobodan Milošević pre 16 godina, uz njegovu pomoć, njegove pučističke kriminalne grupacije, protivpravno izručen Hagu, ne može nikada biti deo srpske politike. On ne sme da bude ni član Parlamenta.

(Predsednik: Nemojte tako, poslaniče.)

Moje pravo je, predsedavajuća ...

(Predsednik: Ne osenjujemo mi to, nego građani izlaze na izbore. Nemojte tako.)

Ne zaslužuje da bude ni član ovog parlamenta. To mora da bude jasno i glasno rečeno i mora da se zna. Ne znam čemu se nada dalje.

Da vam govori o hipotekama? Može, zasigurno može da vam govori o hipotekama, on je prepun hipoteka. Možda može i da nam objasni kako je sedam miliona evra vredno žito konvertovano u belo brašno, tip 500, pa se sada prodaje kroz „Fidelinkine“ proizvode ili neke druge. Možda bi to značilo i samoj Vladi kako dalje da funkcioniše.

PREDSEDNİK: Poslaniče, molim vas, vreme, dve minute.

Daću repliku Čedomiru Jovanoviću.

Molim sve poslanike, kada se javljaju za repliku, da ne koriste reči uvrede nego da odgovore na ono što je izneto od prethodnog govornika, ko god da se kome obraća. Ovako nećemo otići nigde.

Reč ima Čedomir Jovanović.

Izvolite.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Gospođo predsednice, neću doprinositi ovakvim raspravama.

Ja sam poštovao Miloševića, bio sam njegov politički protivnik i uradio sam sve što sam mogao da naša politička borba bude dostojanstvena u meri u kojoj je to moguće i nikada me on nije napao, a mislim da smo se više nego ikada razumeli u tim poslednjim trenucima u kojima smo razgovarali, pre 16 godina.

Žao mi je što je Srbija bila toliko nesrećna zemlja da su gotovo svi njeni predsednici završili po zatvorima i pred međunarodnim sudovima. Između

ostalog, zbog toga sam i dužan da vodim računa o politici koja se u ovoj zemlji vodi kako se tako nešto ne bi nikad ponovilo.

Neću doprinositi, bira se Vlada, ni ovakvoj raspravi, niti ću u njoj učestvovati.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima Balint Pastor.

Izvolite.

BALINT PASTOR: Uvažena predsednice, gospođo Brnabić, dame i gospodo budući članovi Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, Poslanička grupa Savez vojvođanskih Mađara – Partija za demokratsko delovanje će dati podršku Vladi gospođe Brnabić. Mi smo od aprila 2014. godine deo vladajuće većine, zbog toga što se slažemo i što smo se slagali sa osnovnim programskim opredeljenjima i prethodne vlade, a mogu da kažem, na osnovu onog što sam čuo i na osnovu ekspozea, da se slažemo sa većinom konstatacija iz ekspozea buduće vlade, vlade gospođe Brnabić.

Mi smo na predsedničkim izborima pre nekoliko meseci podržali kandidaturu gospodina Aleksandra Vučića za predsednika Republike i mislim da je Zajednica vojvođanskih Mađara doprinela njegovoj pobedi. Kada smo razgovarali o tome, kao predstavnici izborne liste koja ima poslanike u Narodnoj skupštini, koje je naše mišljenje, kome dati poverenje kao mandataru za sastav buduće Vlade Republike Srbije, rekli smo da mi ne ulazimo kao stranka u personalno pitanje ko će biti budući predsednik Vlade Srbije, ali da to svakako treba da bude osoba iza koje može da stane SNS kao trenutno najuticajnija i najveća stranka na političkoj mapi Republike Srbije, jer je to jedini način za obezbeđivanje političke stabilnosti u nekim budućim vremenima. Jer, kao što smo čuli iz ekspozea, pred Vladom Srbije su veliki zadaci i neophodna je politička stabilnost da bi Vlada mogla da odgovori na te izazove.

Želeo bih da govorim o vrlo konkretnim stvarima, o onome što je učinjeno u prethodnom periodu i o onome što mi mislimo da treba učiniti u budućim mesecima i, nadam se, godinama ove Vlade.

Što se tiče poslednje tri godine, za vojvođanske Mađare su neke vrlo bitne realizovane. Kao prvo, nakon više decenija je ukinuta kolektivna krivica vojvođanskih Mađara. To je eliminisano iz našeg pravnog sistema, iz pravnog sistema Republike Srbije. Kao drugo, neki projekti su finansirani u prethodne tri godine, projekti koji u godinama koje su bile pre ove tri godine nisu bili finansirani niti jednim dinarom. Tu pre svega mislim na zgradu Narodnog pozorišta u Subotici, mislim na tzv. Ipsilon krak, na obilaznicu oko Subotice, mislim na razvoj turističkog potencijala i kapaciteta Palića.

Pored toga, kao što vrlo dobro znate, gospođo Brnabić, jer ste imali velikog uticaja na to pitanje, ne samo na usvajanje Manjinskog akcionog plana

nego na implementaciju i realizovanje elemenata Manjinskog akcionog plana, to je za nas izuzetno važno, što je za vreme ne prošle nego prethodne Vlade, praktično na poslednjoj sednici te prve vlade Aleksandra Vučića usvojen taj poseban manjinski akcioni plan koji znači okvir zadataka svih budućih vlada Republike Srbije sve do učlanjenja naše zemlje u EU na polju poboljšanja položaja pripadnika nacionalnih manjina.

Mislím da su to vrlo važni ciljevi, realizovani u prethodnim godinama, i mi želimo da budemo partneri u nastavku realizacije tih ciljeva u narednim mesecima i u narednim godinama. Kao što vidite, tu se radi o nekim simboličnim stvarima, ali se radi i o vrlo praktičnim stvarima iz sfere razvoja infrastrukture, privrede itd., koje nisu od bitne važnosti samo za vojvođanske Mađare nego za sve naše komšije, za sve građane Republike Srbije.

Bilo je reči i o tome da li je dobro kada je predsednik Vlade vanstranačka ličnost, kada nije član političke stranke. Ja sam u nekim ranijim periodima govorio o tome da nije najsrećnije rešenje kada je član Vlade vanstranačka ličnost, zbog toga što se to obistinilo u istoriji. Platon je pre puno godina pisao o tome da državu treba da vode filozofi, danas bismo rekli eksperti ili stručnjaci. Taj eksperiment se nije pokazao na primeru Sirakuze pre skoro 2.500 godina.

Ali ja vas, gospođo Brnabić, ne bih ubrajao u krug onih eksperata koji su bili članovi Vlade Republike Srbije u nekim ranijim sazivima, prethodnih godina ili decenija, zbog toga što iza vas stoji vrlo ozbiljno iskustvo od godinu dana na položaju ministra, člana Vlade Republike Srbije. Vi ste se dokazali, po meni, po nama iz SVM, pošto ste odlično vodili taj resor koji će u budućnosti voditi gospodin Ružić.

Mi smo životno zainteresovani za to da i on bude uspešan kao što ste bili vi, jer u njegov resor spadaju pitanja položaja pripadnika nacionalnih manjina. On će voditi ono ministarstvo koje bi trebalo da izradi nacrt zakona o izmenama i dopunama Zakona o nacionalnim savetima nacionalnih manjina, zakon o izmenama i dopunama Zakona o zaštiti prava i sloboda nacionalnih manjina i mnogo toga iz posebnog manjinskog akcionog plana spada u nadležnost onog ministarstva na čijem čelu ste vi bili skoro godinu dana.

Ono zbog čega sam ja bio jako srećan, gospođo Brnabić, to je sledeće – kada je gospodin Vučić položio zakletvu, ovde, pred nama u Narodnoj skupštini, poslednjeg dana maja, onda ste vi narednog jutra bili gost na Jutarnjem dnevniku RTS-a. Ja sam tu emisiju pogledao zbog toga što sam pretpostavio, i ispostavilo se da sam bio u pravu, da će gost tog jutarnjeg dnevnika najverovatnije biti novi predsednik Vlade Republike Srbije.

Jako me je interesovalo ko će biti gost te emisije i bili ste vi. Onda vas je urednica pitala na šta ste vi jako ponosni i šta mislite da treba da budu najbitniji zadaci nove Vlade. Onda ste vi rekli nekoliko rečenica o određenim ekonomskim

temama, koje svakako treba da budu u fokusu buduće Vlade, kao što su bile u fokusu i prethodne, ali ste onda uporno počeli da govorite o značaju Republičkog saveta za nacionalne manjine.

Onda sam ja video da urednica svakako želi da vi govorite o nečemu drugom, o ekonomskim temama, o privredi, o nekim temama koje su od značaja za sve građane Republike Srbije bez obzira na nacionalnu ili neku drugu pripadnost, a vi ste uporno, još nekoliko minuta govorili o značaju nacionalnih saveta nacionalnih manjina, Republičkog saveta za nacionalne manjine koji godinama unazad pre prethodne Vlade nije funkcionisao, o značaju Zakona o nacionalnim savetima itd.

Moram da kažem, i na osnovu toga i na osnovu ekspozea koji smo danas čuli, da ste vi budući predsednik Vlade, mandatar buduće Vlade koji je najveći značaj pridao ovom pitanju u proteklom periodu i to svakako treba da bude ohrabrenje za pripadnike nacionalnih manjina jer ste dokazali da vam je to jako značajno, da se tu ne radi o floskulama, da se ne radi o nekim političkim frazama, jer je i u prethodnim mesecima bila u toku izrada zakona o izmenama i dopunama Zakona o nacionalnim savetima i o zaštiti prava i sloboda nacionalnih manjina pod vašim vođstvom.

Pošto ćete vi biti predsednik nove Vlade, ja sam siguran da će nova Vlada još veći značaj pridavati tim pitanjima. Ne samo zbog toga što je to naša obaveza na putu ka EU, nego zbog toga što ste vi iskreno za poboljšanje položaja pripadnika nacionalnih manjina. Čeka nas vrlo veliki posao po tim pitanjima. Jako puno zakona treba da se izmeni i da se donese. Ja se nadam da će konačno doći vreme kada će svi sektorski zakoni biti u skladu sa Zakonom o nacionalnim savetima nacionalnih manjina. Tu pre svega mislim na zakone iz oblasti obrazovanja, kulture, informisanja i na Zakon o službenoj upotrebi jezika.

Kada sam već kod sfere obrazovanja, pošto je to od značaja za položaj pripadnika nacionalnih manjina, moram da izrazim zadovoljstvo što će gospodin Šarčević i dalje biti na čelu resora obrazovanja, nauke i tehnološkog razvoja, pošto su u prethodnih godinu dana urađeni krupni koraci na pitanjima kojima se niko prethodno nije bavio. Tu pre svega mislim na standarde izučavanja srpskog kao nematernjeg jezika, i to moram da kažem već ne znam koji put i ovde, u Narodnoj skupštini, da nije poenta u tome da pripadnici nacionalnih manjina ne nauče srpski.

Ne radi se o tome da pripadnici nacionalnih manjina ne žele da nauče srpski. Upravo suprotno. Poenta je u tome što prema zastarelim programima i planovima to u prethodnim decenijama nije bilo moguće. Da sam ja hteo naučiti srpski jezik u školi, danas ovde ne bih bio u stanju da vam se obratim na srpskom jeziku. Zbog toga je za nas jako bitno što je urađen taj prvi korak nakon 15-20 godina i očekujemo sada izradu novih planova i programa i siguran sam da će ta

modernizacija programa i planova dovesti do toga da će pripadnici nacionalnih manjina na lakši način savladati srpski jezik i da će biti konkurentniji na tržištu rada Republike Srbije.

Pored toga je jako bitno, i to se odnosi i na gospodina Šarčevića, odnosi se i na vas, gospođu Brnabić, pošto ste spomenuli saradnju sa Međunarodnim monetarnim fondom i, naravno, sa Svetskom bankom i mi, naravno, nemamo ništa protiv toga da Srbija saraduje sa te dve institucije, jer nismo u situaciji, ni ekonomski ni politički, u kakvoj je npr. Mađarska, da mađarska vlada sebi može da dopusti da ne saraduje na ovaj način sa Međunarodnim monetarnim fondom, ali vas molim, gospođu Brnabić, kada budete razgovarali o racionalizaciji, o štednji, sa predstavnicima Međunarodnog monetarnog fonda i Svetske banke, uvek obratite pažnju na specifičan položaj obrazovanja na manjinskim jezicima i da se linearno ne ukidaju odeljenja i finansiranje odeljenja na maternjem jeziku za pripadnike nacionalnih manjina.

Mi smo i sada uspeli da sačuvamo, kao i prethodnih godina, nekoliko odeljenja koja su bila predviđena za gašenje, ali verujte mi da uštede ne mogu da budu tolike na manjinskom obrazovanju koliko može da bude štete kada se ukidaju odeljenja na manjinskim jezicima. Naravno, treba da se vodi računa o tome da čitav sistem bude racionalan. Nikad nismo očekivali da se otvore odeljenja sa dva-tri učenika, ali svugde gde je to iole racionalno ta odeljenja moraju biti sačuvana da bismo sačuvali obrazovanje za pripadnike nacionalnih manjina svugde gde je to moguće.

Malopre sam govorio o vrlo bitnim infrastrukturnim projektima. Želeo bih da se zahvalim gospođi Mihajlović što je u prethodnom periodu imala razumevanja za neke infrastrukturne projekte koji su bitni ne samo za pripadnike nacionalnih manjina, ne samo za mađarsku manjinu, nego za sve građane, i to ne samo u Vojvodini, ne samo u severnom delu Vojvodine, nego za sve. Tu se pre svega radi, nećete se iznenaditi, o Ipsilon kraku, o obilaznici oko Subotice.

To je jedan projekat, gospođa Mihajlović zna savršeno ali govorim zbog javnosti, koji se gradi 30 godina i sada smo pre nekoliko meseci, nakon 30 godina, uspeli da otvorimo jednu deonicu zahvaljujući čemu je Subotica dobila još jedan izlazak na auto-put, još jedan krak. To nije bitno samo za građane, to je bitno za privredu – otvaraju se nova radna mesta, svi koji ulažu svoja sredstva, koji stvaraju nova radna mesta, mislim pre svega na strane investitore, žele da što brže stignu do auto-puta, a građani Subotice žele da se ti šleperi nakon 30 godina izmeste iz samog centra Subotice.

Zbog toga je bitno što je prethodne godine bilo izdvojeno 197 miliona, ove godine 300 miliona, za sledeću godinu je predviđena milijarda, a za onu narednu, za 2019. godinu, 800 miliona dinara i nakon 32, 33, 34 godine bismo mogli da završimo taj projekat. Čuo sam, zahvaljujući mudrom vođenju i Vlade i

Ministarstva, da će se osloboditi još neka sredstva pa ću lobirati i kod ministarke i potpredsednice Vlade, gospođe Mihajlović, ali i nekih drugih činilaca unutar Vlade Republike Srbije da se opredele još neka sredstva da bismo išli još brže, ako za to ima mogućnosti, da bismo to što pre zaokružili.

Isto se odnosi na projekat Palića. Palić već sada jeste, a još više treba da bude među tri najbitnije, najznačajnije turističke tačke, turističke ponude Republike Srbije. Palić ima šta da ponudi, kao i čitava Subotica, i to će dovesti do oživljavanja tog čitavog kraja, čemu će doprineti i pruga Beograd–Budimpešta i još jedna pruga koja je vrlo bitna za nas, koja se vrlo malo spominje ali je jako značajna – radi se o pruzi Subotica–Segedin–Baja. Imam jedan lajtmotiv, jednu malu fiks ideju o tome da se i u prethodna dva veka obistinilo da tamo gde ide pruga, sada je to u manjoj meri tako kao što je bilo krajem 19. veka, ali još uvek ta ideja funkcioniše. Tamo gde prolazi pruga tamo ima života, tamo ima privrede, tamo ima radnih mesta, tamo ima poboljšanja standarda. Zbog toga nam je bitan i Ipsilon krak i Subotica–Segedin–Baja pruga i Beograd–Budimpešta i razvoj Palića itd. To nisu pitanja samo za Suboticu, to su pitanja za širi region i to je značajno za širi region.

Mi u nekim prethodnim godinama ne samo da smo uspeali da obezbedimo sredstva, zahvaljujući razumevanju u Vladi Republike Srbije za te projekte, nego će, recimo, samo u ovoj godini lokalna samouprava Sente dobiti oko 700-800 miliona dinara. Nije svejedno da li je 700 ili 800 miliona dinara ali ne znamo još tačno, to je red veličine godišnjeg budžeta Sente. Samo ove godine, samo iz republičkih sredstava to znači da je saradnja odlična sa Vladom Republike Srbije i da ne dolazimo džabe u Narodnu skupštinu svakog dana kada Narodna skupština zaseda.

Još nešto bih želeo da kažem gospodinu Nedimoviću. Jako nam je bitno što se uspeo izboriti kod gospođe Brnabić da se izmeni Zakon o poljoprivrednom zemljištu. To je jedno pitanje za koje se mi zalažemo godinama unazad. Nismo protiv konkurencije, nismo protiv stranih investitora, ali jesmo za zaštitu domaće poljoprivrede i jesmo za to da, ukoliko nijedna zemlja koja je ušla u EU nije odmah liberalizovala tržište poljoprivrednog zemljišta, to ne čini ni Srbija. Samo, postoji jedna greška u ekspozeu – tamo piše u roku od 100 dana. Imamo 60 dana da izmenimo Zakon o poljoprivrednom zemljištu. Spremni smo da to uradimo u julu i avgustu. Hvala, i dajemo podršku.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Samo da se zahvalim na stvarno izuzetno konstruktivnom stavu i uvek jako, jako dobroj saradnji sa mađarskom nacionalnom manjinom. I ova Vlada će raditi, kao što znate, posvećeno na tome. Što se tiče svih ostalih projekata, na tome se radi. U avgustu se otvara dodatnih

5,5 kilometara puta na Ipsilon kraku Kelebija–Subotica. Očekujem u mandatu ove Vlade završetak radova na Narodnom pozorištu u Subotici. Svakako, rekonstrukcija pruge Beograd–Budimpešta, jer je visoko na listi prioriteta.

Što se tiče poljoprivrednog zemljišta, ostalo je da razjasnim u prethodnoj polemici, ne mislim da su to populističke mere, to što ćemo mi uraditi, i svakako nećemo imati problem sa našim putem ka EU. Mi ne zabranjujemo prodaju, mi ćemo je striktno ograničiti, ali to su radile i druge članice EU – Poljska, Estonija, Letonija itd., tako da je to, kao što sam rekla i u ekspozeu, uporedna praksa, a važno je za našu zemlju, za poljoprivredu naše zemlje.

Hvala vama mnogo na svoj saradnji u proteklom periodu i radujem se nastavku takve saradnje. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima Dragan Marković.

DRAGAN MARKOVIĆ: Dame i gospodo bivši poslanici, budući poslanici, odnosno ministri, dame i gospodo poslanici. Poštovana mandatarko Brnabić, iz poznatih razloga, vi znate stav Jedinственe Srbije, mi ne možemo da glasamo za vas da budete premijer Republike Srbije, ali nemamo ništa lično protiv vas. Mi smo ovu državu od 2008. godine gradili, Ivica Dačić i ja, zna cela Srbija da je zahvaljujući nama napravljena programska Vlada, da je tada bilo veoma teško promeniti politiku iz 90-ih godina. I nismo pogrešili, doneli smo pragmatičan zaključak.

Podržao sam, odnosno Jedinственa Srbija podržava Aleksandra Vučića za predsednika Republike Srbije. Od 10 mitinga govorio sam na četiri mitinga. I naravno, pobedili smo ubedljivo ostale protivkandidate zato što je Aleksandar Vučić, kao predsednik Vlade i kao predsednik najveće političke partije u Srbiji, mnogo toga dobrog uradio za Srbiju.

Samo ću u nekoliko rečenica da kažem zašto mi nećemo da glasamo za mandatarku a zašto moramo da vodimo računa o političkoj stabilnosti u Srbiji, o kontinuitetu vlasti, odnosno ne vlasti kao vlasti već zakona, jer Srbija nikada nije bila popularnija u međunarodnim odnosima nego što je sada. Kada sam bio na inauguraciji predsednika Aleksandra Vučića, mogu da vam kažem da nisam očekivao da će toliko predstavnika država, preko 50 predstavnika država iz celoga sveta doći na inauguraciju Aleksandra Vučića. To je bilo impresivno. Bio sam i na inauguraciji Donalda Trampa i na osnovu broja stanovnika Amerike i broja stanovnika Srbije više je uglednih ljudi bilo na inauguraciji Aleksandra Vučića nego na inauguraciji Donalda Trampa.

Ali odmah drugog dana nakon toga su hteli neki da zloupotrebe, LGBT populacija, i održali miting. Pa prošlo je nekoliko dana pa miting u Nišu. Nemam ništa protiv tih ljudi i nisam za nasilje, ali sve što želite da radite, radite u četiri zida, a ne da ono što je inauguracija... Mislili su da će sada svi da se bave gej-paradom i da će svi mediji da pišu o tome. Ne znam koliko me je novinara zvalo;

uopšte nisam hteo da komentarišem, jer me to više ne interesuje. Šta sam imao o tome, ja sam rekao.

Moji poslanici, njih petoro, i ja, nas je sastavila porodica i Program i mi smo tako napravili partiju koja se zove Jedinствena Srbija. Ovo ne radimo iz političkih razloga i zbog političkih poena. Ovo je naš život. Tako smo se rodili, naše ubеđenje je takvo. Ne ponižavamo druge, ne potcenjujemo druge, poštuјemo sve ministre, i kao i dosada, za sve ono što je dobro za Srbiju naša partija će glasati.

Znate šta, u Srbiji ne bi postojalo toliko partija kada bi svi isto mislili i da budemo svi u jednoј partiji. Ivica Dačić i ja smo nekoliko puta, glasao je on protiv nekih zakona dok smo bili u Vladi sa DS-om a ja glasao za i obrnuto. Isto tako, moram da kažem da naši koalicioni odnosi sa SPS-om su na veoma visokom nivou.

Jedinствena Srbija u narednom periodu će se baviti time kako da pomogne ministrima, a mogu da vam kažem da imamo veliko iskustvo i da je naš rezultat vidljiv i poznat. Drago mi je što su ministri koji su predloženi ljudi sa biografijom, koji imaju svoj rezultat. I Popović, koji je napravio veliku firmu u Rusiji, koji ništa ne radi u Srbiji, i ostali, čak i Branko Ružić, ne znam da li je tu.

Kada je u pitanju Vulin... Da li je tu gospodin Vulin? (Jeste.) E, kada je u pitanju Vulin, mislim da mu ta funkcija liči i priliči. I da je on nekoliko puta rekao nešto što su svi ćutali i siguran sam da mu to što je on govorio nije rekao predsednik. Ali dokle to mi Srbi da ćutimo? Vi znate da sam ja rekao – patriotizam se ne sipa u traktor. Ali ne možemo pognute glave da čekamo da odemo u EU, moramo da držimo ono što je dostojanstvo srpskog pravoslavnog naroda, ono što je tradicija Srbije, a ne kako nam neki drugi naređuju.

Kada je u pitanju Vojska Republike Srbije, bitno je da mi budemo vojno neutralni i da ne idemo tamo gde gine narod, jer Srbi znaju šta znači agresija i NATO agresija i sve ono što smo doživeli 1999. godine.

Moram da pohvalim još nekoliko ministara: ministra zdravlja, ministra finansija, ministra unutrašnjih poslova. Znate šta, 2003. godine policija je tukla radnike u Kragujevcu, odnosno iz Kragujevca, koji su izašli na ulice da se bore za radnička prava. Tada sam bio na čelu kolone tih radnika i rekao sam policiji – prvo mene da tučete pa onda ove radnike iza. Mnogo štrajkova je bilo u Srbiji; nisam video da je ijedan policajac odgurnuo nekog štrajkača ili udario. I bezbednost je na visokom nivou. To što se dešavaju ubistva, to ne može da spreči niko, to su obračuni u kriminalnoj nekoј grupaciji.

Mogu čak da kažem da i ovaj ministar poljoprivrede nije loš ministar, a posebno ću da pohvalim ministarku Zoranu, ne znam da li je tu, ne vidim je odavde. Šta je ona istrpela posle Aleksandra Vučića i koje napade, svaka joj čast kao dami.

Za mene je Ana Brnabić dama. Nikada neću nijednu ružnu reč reći. Moje je pravo da mislim drugačije od nekog ko kaže – ovo je dobro. Ja mislim, i moji drugovi i prijatelji iz JS, da je to drugačije.

Dame i gospodo, ja sam 1994. godine formirao Fond „Treće dete“ i svaka porodica u Jagodini koja je dobila treće dete dobijala je pomoć u novcu, u hrani, u garderobi. Čak sam i uzeo da izdržavam jedno jedanaesto dete u porodici. Tada je porodica dobila deseto dete, porodica Milenković iz Donjeg Račnika kod Jagodine, a imaju samo dve sobe. Kažem – čekajte, kako pravite decu, a dve sobe? Kažu – nama treba galama, buka. Kažem im – ako se rodi jedanaesto, ja ću da ga izdržavam do punoletnosti. Nije prošlo četiri meseca, došao je taj bračni par da mi saopšti i evo koliko godina od tada ja izdržavam to dete i pomažem toj porodici. I to nije demagogija.

Napravio sam i crkvu u Končarevu koja se zove Sveti Jovan, da u crkvu odlaze i da se venčavaju muškarac i žena, da bračni par, majka i otac krste dete i da sečemo kolač kada slavimo krsne slave. To je naša svetinja i to nikada niko ne može da nam oduzme.

Zašto ćemo mi iz Jedinствene Srbije podržati i dalje Aleksandra Vučića? On je nekoliko poteza napravio. Zahvaljujući njegovom autoritetu „Sartid“ u Smederevu se vratio. Ne da je stao na noge, nego ta fabrika ponovo radi, ljudi primaju plate. Evo, sada Kinezi sa Borom razgovaraju da kupe i RTB Bor, da pomognu i tom rudniku. Veliki broj investitora došao je u Srbiju zahvaljujući Aleksandru Vučiću. Moram da kažem da i Ivica Dačić kao ministar inostranih poslova ima velike zasluge i da ćemo se u tom pravcu mi iz Jedinствene Srbije ponašati u narednom periodu.

Ne možemo da glasamo za izbor dame Ane Brnabić za premijera, ali pošto se u paketu glasa i za ministre, izvinjavamo se ministrima. Protiv Ane nemamo ništa lično, ali mora da se poštuje stav. To je demokratija jedne partije i ono što se zove život za nas iz Jedinствene Srbije. (Aplauz.)

I sad, evo, ovi moji mi aplaudiraju da prekinem. Kaže Pera: „Bolje da prestaneš“. Nikog nismo uvredili, da vam kažem. Sve vas poštujemo i cenimo. Svako ima pravo da radi šta god hoće. Nije to diskriminacija. U Srbiji, ja vam garantujem, sada ima tri miliona građana koji bi voleli da budu predsednik Vlade, ali predsednik Vlade nije funkcija „prvi među jednakima“. Kad to kažem, ne želim da mislite nešto o mojoj drugarici Maji. Maja, moja drugarica, postavila je svoje ime i prezime, izašla na izbore, na lokalne izbore izašla u Novom Sadu i pobedila.

Nemam ništa protiv ijedne dame, i one koja je drugačije seksualne orijentacije, ali za ovakvu funkciju smatram da mora da postoji određena biografija. Ako sam nekog uvredio, a nadam se da nisam, neka mi oprost. Ovo je pitanje koje za nas nije moglo da se promeni.

I da vam kažem, niko nije vršio pritisak na mene ni na moje poslanike, niti me je ubeđivao predsednik Republike. Jednom me je zvao da me pita da li je to moj stav. Kada smo bili kod njega, kada su bile konsultacije, pitao me je: „Šta ako bude dama Ana Brnabić?“ Ja sam rekao: „Mi smo protiv toga“. Pitao sam ga: „Šta da kažem novinarima?“ Rekao je: „Kaži isto to što si meni rekao.“ I hvala mu na tome. Ovim želim da demantujem kad neko kaže – u Srbiji ne sme niko ništa da radi, plaši se Vučića. Nije tačno. Hvala vam, dame i gospodo.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Prethodno pitanje za ovu Vladu i za sve nas je zašto mi danas birmo novu Vladu? Koliko se sećam, prethodna Vlada je izabrana pre manje od godinu dana, sa predsednikom koji je imao ekspozu šest-sedam sati bez prekida, bez disanja i ne znam šta je sve bilo. Tu je bio program za naredne četiri godine. Hvalite se da se taj program ostvaruje na savršen način. Taj isti predsednik Vlade je rekao da nikad neće da se kandiduje za predsednika Srbije i zato se ja pitam zašto mi danas birmo novu Vladu. Verovatno zato što je neko slagao. Hajde da pogađamo ko je to.

Imamo u ekspozu mandatarke, rekla je da podržava virtuelnu realnost, digitalnu zabavu i vizuelne efekte, citiram, i to je tačno. Ceo ekspozu i sva obećanja koja smo čuli su na temu virtuelne realnosti, digitalne zabave i vizuelnih efekata. To je, naravno, bio običaj i to je obeležavalo i prethodnu vlast. Sve one velike bajke o tome da je naš BDP najveći u regionu, da je smanjena, prepolovljena nezaposlenost, da smo najcenjeniji na svetu, da ćemo imati kanal Dunav–Vardar, da ćemo imati prugu Beograd–Budimpešta, da će biti ovo, da će biti ono, da će biti rešena afera „Helikopter“, da će biti rešena „Savamala“ ... Sve su to virtuelne laži koje smo slušali i u tom smislu je gospođa mandatarke potpuno u pravu kada je rekla da će ovo biti Vlada kontinuiteta.

Digitalizacija, nove tehnologije, obrazovanje – to su bile reči najvećeg dela ekspozu, reči koje bi trebalo da podignu optimizam građana Srbije za ono što nas očekuje sa novom Vladom.

Pitam mandatarke – sa kojim stručnim kvalifikacijama, sa kojim iskustvom, sa kojim poslovnim, rukovodećim iskustvom dajete sebi pravo da edukujete građane Srbije iz ovih oblasti?

Konačno – digitalizacija, nove tehnologije, obrazovanje, naravno da je to sve dobro. U to nema nikakve sumnje. Moje pitanje je šta bi sa onim toaletima po školama? To je bilo obećanje prethodnog predsednika Vlade. Da li je to rešeno? Da li digitalizacija dobija svoju potvrdu da je to aktivno i da je to posledica rada Ministarstva za državnu upravu i lokalnu samoupravu to što se još uvek čeka na zdravstvene knjižice, ove nove, dobre, odlične, ali ih nema. Za ove koje smo dobili moramo da ponesemo još deset papira uz njih, pošto ne vrede ničemu.

Šta je sa javnim preduzećima? Čuo sam podatak u koji apsolutno ne verujem, da smo među dve-tri zemlje u Evropi po malom broju državnih službenika. To može da bude tačno samo ako je prevara. Samo ako ste kamionima prebacivali ljude iz javne uprave u javna preduzeća onda to može da bude tačno. Inače, grad Niš, ne znam za Beograd, ovo pamtim slučajno, 2.000. godine je imao 800 ljudi koji su radili u Gradskoj upravi, a danas ima 2.300. To je jedan primer. Da ne govorim o javnim preduzećima.

Obećanje da će biti doneti propisi koji će smanjiti mogućnost prodaje poljoprivrednog zemljišta strancima je isto jedna virtuelna realnost. Prvo, odavno stranci mogu da kupuju poljoprivredno zemljište kod nas tako što osnuju preduzeće u Srbiji sa 100% stranim kapitalom, a to je za pismene ljude stranac; onda to preduzeće, koje je formalno srpsko a u stvari je u vlasništvu stranca, kupuje poljoprivredno zemljište, i to traje deceniju. S druge strane, izgleda da te izmene koje treba da komplikuju kupovinu drugima važe za ove strance koji nisu vaši stranci. Ali da ne ulazim u te detalje, to će ministar budući da elaborira nekada.

Generalno, ekspozije je došao kasno, ali bilo je dovoljno vremena – ko zna da čita, da pročita i da čuje ono što je rečeno i da da nekoliko komentara na neke naizgled male stvari. U biografiji koja je dostavljena kao biografija mandatarkine, očekujem da je to sama pisala pošto bi to bilo potpuno logično, piše o sebi da je imenovana za ministra pre neku godinu. Da upoznam ministarku za državnu upravu i lokalnu samoupravu i buduću predsednicu Vlade da se u Srbiji ministri ne imenuju nego se biraju. To nije greška u pisanju, pošto se ponavlja na sedam-osam mesta, pa su neki kandidati za ministre počašćeni time da su izabrani na neke ranije funkcije a neki da su imenovani. To nije greška.

Drugi slučaj, te strane firme „Asomakum“ ili *Asseco*, kako se zove, i o tome da nema nikakve veze to što brat visokog funkcionera, najvišeg funkcionera jedne države ima poslove sa istom državom i da je to sve u redu zato što su punoletni – pa to je isto kontinuitet, to smo i dosada imali, istu situaciju. To, naravno, ne može da bude u skladu sa propisima, sa moralom, sa bilo čim što ima veze sa 21. vekom, to je jasno kao dan.

Da li je to išlo preko NALED-a, gde je slučajno mandatarka bila jedno vreme i predsednica upravnog odbora, ako se ne varam, pa je to kao neka kriva ulica, neka Hercegovačka, gde je trebalo da se to zamuti... Dajte da ne pričamo o tome. Svi ljudi koji sede ovde su punoletni i znaju šta znači kad blizak rođak nekoga radi sa državom. Nemojte da pričate u zemlji Domanovića i Nušića šta to znači. Nema izuzetaka. Makar da su najpošteniji, to je nedopustivo, i u percepciji i u sprovođenju.

U istoj biografiji mandatarka kaže, hvali se, iznosi navodnu činjenicu da je radila u „Kontinental vindu Srbija“ i da je radila na vetroparkovima u Kovinu,

koji su bili vredni 300 miliona evra. U Kovinu nema vetroparkova te firme, nego je tamo vetropark, koliko ja čitam novine, otvorila neka druga firma, iz imperije MK Komerca, i ceo taj posao nije bio vredan 300 miliona nego 15 miliona.

Prema tome, šta je zaključak? Govorim činjenice, bez optuživanja. Moguće je da je mandatarica radila na vetroparkovima u Kovinu, ali od tog posla nema ništa. A možda nema ništa od tog posla zato što je njena procena vrednosti tih poslova 20 puta veća nego što su realni troškovi, cena tog istog posla.

U planu rada Vlade prva glava je povezivanje Srbije sa Evropom i svetom, pa se onda kaže – nastavak puta ka EU, partnerstva širom sveta, bliska saradnja sa zemljama u regionu i Kosovo i Metohija. Voleo bih objašnjenje za ovo. Kako je, ako je politika ove Vlade da se ne može priznati nezavisnost KiM, moguće da to bude deo prve glave, koja se zove – Povezivanje Srbije sa Evropom i svetom? Kosovo i Metohija su u Evropi, to je nesumnjivo, ali je potpuno besmisleno da to stoji u ovom delu.

Kako će se rešiti pitanje Kosova, to je druga priča, ali ne sme da stoji u ovom delu. Ili ste vi povredili Ustav, odnosno preambulu Ustava pre nego što ste počeli da radite svoj posao. I tu nema nikakvog opravdanja, ni eksperti za evropske integracije ne mogu da vam pomognu u tome da objasnite nešto što je neobjašnjivo.

Imamo mi tu i kandidate za ministre. Drago mi je što je gospođa Brnabić prva dama koja je kandidat za mandataricu, ali mislim da ne postoje osnovni uslovi, ponavljam – ništa lično, za to da dobro obavlja svoj posao, zato što ona nema iskustvo u bilo kom poslu koji ima bilo kakve veze sa vršenjem dužnosti predsednika Vlade Srbije i, sa druge strane, za taj posao je neophodna politička moć.

Svako ko vam priča bajke o ekspertima... To je lepa priča. Eksperti, naravno, imaju svoje mesto u bilo kojoj vladi, u bilo kojoj instituciji, u to nema nikakve sumnje, ali na čelu Vlade mora da stoji čovek koji ima maksimalnu političku moć. To je ili prvi čovek najveće stranke koja je u vlasti ili neko pored njega. U to nema nikakve sumnje. Čak je i sam Vučić rekao da će to biti polovično mesto premijera, pola će biti Brnabićeva, pola će biti Dačić; ne želim da zamišljam kako to izgleda.

Ko su kandidati? Iza mandatarice je Ivica Dačić, ministar inostranih poslova. Bilo bi dobro da čuje o čemu se priča. Bilo bi dobro da i od njega čujem da li je stav Ministarstva inostranih poslova Srbije ili stav nekoga ko je rođen u Prizrenu da se KiM nađe u segmentu koji se zove – saradnja sa Evropom i sa svetom; da li je to stav ove Vlade, da li je to stav SPS-a, da li je to stav koalicionih partnera.

Moje pitanje za potpredsednika buduće Vlade i ministra inostranih poslova – da li ćemo ikada da dobijemo odgovor šta je sa dvoje službenika i

ambasadorom iz Libije? Oni su ubijeni u poslednjih godinu i po dana, nemamo nijednu informaciju o tome. Ne možemo da budemo zadovoljni radom bilo kog ministarstva koje ne može da nam kaže kako su poginuli radnici tog ministarstva, državljani Srbije. Čuli smo razne priče o tome, neke jako ružne, ali moramo da znamo istinu – i njihove porodice i srpska javnost. To jeste odgovornost Ministarstva inostranih poslova i ja tražim te odgovore.

Naravno, gospodin Dačić je stari političar po stažu i ne čudi me što je on i u ovoj Vladi. Samo jedan je uspešniji od njega od ovde prisutnih, al' o njemu ću kasnije.

Drugi je kandidat za ministra unutrašnjih poslova, opterećen sumnjom u ispravnost svog doktorata. To nisam otvorio ja, nije prvi put da se o tome priča. To je neispričana priča još uvek.

Voleo bih da te digitalne, tehnološke i naučne moći koje nam predstavlja mandatarka budu iskorišćene za jednu brzu analizu svih lažnih diploma, svih, svačije lažne diplome – bilo da je ona sa više škole, sa fakulteta ili da je to doktorat. Ali da ministar unutrašnjih poslova jedne države bude za tako nešto optužen od javnosti, bez bilo kakve presude, akademske ili sudske, jako je loša stvar. To je falsifikat. Ako je to tačno...

Nemojte da mi dobacujete, nego se javite posle.

To je pitanje za Stefanovića.

Rasim Ljajić. Iznenadeni smo svi što je on ponovo ministar i to iznenađenje je jako veliko. Ne znam da li je tu. Ako je tu, od mene samo poruka da dobro čuva onu kancelariju u koju se uselio 2003. godine. Tamo su nekada radili ozbiljni ljudi, neka pazi taj prostor.

Profesor doktor Zorana Mihajlović, kandidat za potpredsednika Vlade i ministra za tri stvari. Očekivao sam da vi, gospođo Mihajlović, budete mandatarka za ovu Vladu. Vi imate sve ono što predložena gospođa Brnabić nema – i iskustvo i političku moć. Potpredsednik vladajuće stranke, potpuno logično da bude na mestu predsednika Vlade. Političko iskustvo seže još od pre 5. oktobra. Sami ste govorili da ste učestvovali u događajima 5. oktobra ispred ovog zdanja. To je taj dosovski bekground i iskustvo. Iskreno, očekivao sam da vi budete na višoj funkciji, ali, eto, pogrešim nekad i ja.

Doktor Dušan Vujović, apsolutno ekonomista od renomea, nema tu nikakve priče, samo s jednim problemom. Kad dozvoli sebi da progovori ono što mu struka, iskustvo i integritet nalažu, kao pre neki dan u Bečićima, posle toga mu zabrane da priča narednih sedam dana. I kad opravdano optuži one koji loše rade u Vladi Srbije, posle toga mora da ćuti. Ja to razumem na neki način, ali nemam za to opravdanje.

Goran Knežević, kandidat za ministra privrede. Mi se znamo jako dugo; to je jedan snalažljiv čovek i sve mu boje lepo stoje, tako da nemam šta da

prebacim tom imenovanju. To je iznenađenje na nivou gospodina Ljajića; bilo je logično da dobijemo to imenovanje.

Nedimović, budući ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede. Već sam govorio o temi kupovine domaćeg poljoprivrednog zemljišta od strane stranaca. Mislim da to ne treba da se diže na nivo demagogije, nego treba napraviti zakonske propise koji će staviti u istu ravan, sa istim uslovima, i strance i domaće. Evo, zovu me iz opštine Vrbas, iz sela Kucure i nekih drugih sela, da mi kažu da 240 i nešto hektara zemlje nije dato u najam već godinama, zato što se čuva za nekoga. Ministre, morate to da... Ako nije, onda je jako teško da ne možete plodnu vojvođansku zemlju da bilo kome izdate. Ne stavlja se to na tender, ne da niko neće da uzme u zakup. Prema tome, malo se bavite time.

Goran Trivan je kandidat za ministra za zaštitu životne sredine. Nadam se da preporuka za to mesto nije to što je on već 10 godina gradski sekretar za zaštitu životne sredine, jer onaj dim koji se još uvek oseća iz Vinče ne bi mogao da se desi da je sve urađeno i na nivou Beograda i na nivou Srbije da se to spreči. Nadam se da postoji način da ekologija, odnosno zaštita životne sredine u Srbiji ne bude političko pitanje i da ne optužujemo Brisel ili hvalimo Brisel što tu nešto radimo, nego da to bude dnevno ponašanje svih nas.

Aleksandar Antić. Nadam se da mu je bolje. O njemu neću da kažem ništa danas.

Nela Kuburović. Na mlada, nejak a pleća svalio se najveći problem, ili jedan od najvećih problema u ovoj državi, a to je pravosuđe. Da li je pod političkim uticajem, prevelikim i nedopustivim, da li je korumpirano – i jedno i drugo je delimično tačno. Naravno, većina ljudi koja radi u pravosuđu su poštenu, časni, odgovorni ljudi koji znaju da rade svoj posao na valjan način, ali dovoljno je da imate pet, šest, 10, 12 maksimalno posto onih koji su tasteri ove ili one političke opcije ili koji primaju novac, bez obzira na to ko im ga daje, da se pokvari stanje u toj oblasti i ta oblast je u katastrofalnom stanju. To nema veze sa mandatarkom, ali obećanja koja ste dali da će brzo da se promeni – ne, to je političko pitanje, to nije tehničko pitanje, to nije pitanje digitalizacije, to je političko pitanje – da zakon bude iznad vlasti. Treba neko moćan da se izbori za to.

Branko Ružić je konačno u Vladi. To je velika pomoć gospodinu Dačiću da... Ne znam šta, ali tu mi nešto deluje kao nešto što je vezano za SPS, pa neću da se bavim time.

Aleksandar Vulin, kandidat za ministra odbrane. Dovoljno je da se to kaže, ne znam šta bih mogao da dodam preko toga. To je čudo neviđeno. Daj bože da ćemo imati mirne naredne dane i mesece, jer ono što smo videli da se u njegovom mandatu dešavalo na nekim drugim mestima ne ukazuje na to da nas čeka mir, ali ko ga je predložio neka se bavi time.

Jadranka Joksimović treba da mi kaže zašto je Kosovo u spoljnopolitičkom delu ovog programa. Znam da ste sada pokušali mandatarki da objasnite, pa bi bilo bolje da to kažete nama, poslanicima.

Šarčević. Neću da pričam. To je tuga i nevolja sa prosvetom. Tu nema para, tu se bog otac ne bi snašao.

Imamo ponovo za ministra zdravlja čoveka koji se nalazi u spisima predmeta ubica Zorana Đinđića, i to je nerešena stvar. Da li to vama odgovara ili ne, moje je da podsetim građane Srbije na to. Ko ne veruje neka pogleda spise predmeta.

Zoran Đorđević. Šta si zgrešio pa da te bace u ministarstvo koje je vodio Vulin? Pa nema teže kazne. To je neka velika greška, verovatno.

Vanja Udovičić. Šta će ti to, momče? Ti si odličan sportista, dobar čovek, šta će tebi da budeš...?

(Predsednik: Hvala, 20 minuta. Taman ste kulturu izostavili.)

Samo na kraju, molim vas, još jednu rečenicu.

Ministre bez portfelja neću da komentarišem, pošto su to...

PREDSEDNIK: Hvala.

Replika...

Samo, molim, polako...

Ne, nije, ništa nismo čuli o kulturi.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Martinović, replika.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Poštovana predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, poštovana gospođo Brnabić, gospodine Stefanoviću, gospodine Vulin, nemojte da vas mnogo brine diskusija bivšeg saveznog ministra unutrašnjih poslova za vreme čijeg mandata je ubijen predsednik Vlade Republike Srbije.

Kaže da su njega zvali iz opštine Vrbas, a mene su baš sada zvali i poslali mi faks iz Vojnog odseka Niš. Kaže: „Datum rođenja 22. decembar 1960. godine, Niš, Pantelej, Moravička 22, školska sprema – nema podataka, škola – nema podataka, zanimanje – ekonomski tehničar, specijalista. Rekrutovan 25. decembra 1978. godine. Sposobnost – nesposoban, minus jedan“. Po je po tadašnjim vojnim propisima značilo „stanje najtežih poremećaja funkcija“.

Dvadeset trećeg juna 2010. godine taj čovek koji je u stanju najtežih poremećaja funkcija dobio je, gospođo Gojković, dozvolu za pištolj marke „zbrojovka“. Toliko o tome kakva mu je školska sprema. Kao što vidite, nema podataka. Zdravstveno stanje ne može biti gore, stanje najtežih poremećaja funkcija, ali zato čovek ima pištolj.

Molim vas, gospodine Stefanoviću, i vas, gospodine Vulin, da se malo pozabavite ovim slučajem. Znae, kad ovakvom čoveku date oružje u ruke, onda

stvarno može da bude problema u Srbiji, ali sam ubeđen da ćete vi svoj posao raditi na kvalitetan način i da će svi građani od ovakvih biti potpuno bezbedni.

PREDSEDNIK: Hvala.

Replika? Izvolite.

(Zoran Živković: Ne može.)

Kako ne može? Stvarno nemam ništa sa tim. Prijavite se. Marko Đurišić se prijavio pre vas, prijavite se i vi.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Prvo, ulica nije Moravička nego je Mavrovska 22. Tačno je kad sam regrutovan. Netačno je da sam tada proglašen nesposobnim, i to ministar odbrane, aktuelni, dobro zna. Tražio sam da mi se da dokumentacija i on to zna. Bio sam, za vašu informaciju, jer to je laž, regrutovan. Trebalo je januara 1994. da odem u vojsku, u gardu, pardon 1984. godine ali sam 1983. godine imao tešku saobraćajnu nesreću zbog koje sam narednih godinu i po dana bio ili u krevetu ili na štakama. I to piše u dokumentaciji. To zna moj Niš, ceo. Jer kada godinu i po dana imate čoveka koji ide na štakama okolo, pamte ga svi. Prema tome, da ne ulazimo u taj deo.

Što se tiče oružja, pitajte nadležne zašto imam oružje. Prvi put sam dobio dozvolu 1994. godine. A sve drugo što ste rekli je potpuna laž, netačno je i to je deo onoga što vi inače predstavljate u ovoj lepoj državi, u ovoj lepoj zemlji Srbiji koja je loša država kada takvi ljudi mogu da dobiju pravo da vređaju druge ljude. Ne bih želeo nikome da se desi to što se desilo meni, da na taj način izbegnu bilo kakvu obavezu, bilo kad, bilo gde, niti bilo kome od vas, niti bilo kome od građana Srbije.

Ta prljavština koju govorite govori o vama, ne o meni. O mom patriotizmu, o mojoj toleranciji, o mom odnosu prema ovoj državi neće nikad moći da govore ljudi koji nemaju hrabrosti da se ujutru pogledaju u ogledalo a kamoli da pričaju o nekom drugom.

PREDSEDNIK: Dobićete reč kad budete došli na red. To je sutra.

Vi, replika.

(Zoran Živković: Malo sutra.)

Nije malo sutra nego sutra.

Samo moram da izbrišem listu.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana gospođo Gojković, ništa nisam slagao.

Iz zvanične dokumentacije tadašnjeg vojnog odseka u Nišu pročitao sam podatke vezano za gospodina koji je maločas govorio, koji je spočitavao ministrima kakvi su, vršio je lobotomiju, čerečio ministra jednog po jednog. Ovde lepo piše – školska sprema nema podataka, škola nema podataka, nesposoban za bilo šta, ali je, evo, kao što vidite, bio sposoban da 2010. godine

dobije pištolj marke „zbrojevka“. Iako je u stanju najtežih poremećaja funkcija, bio je u stanju da bude savezni ministar unutrašnjih poslova. Sad meni nije jasno kako takav čovek može da sebe predstavlja kao nekoga ko se bori za vladavinu prava.

Slažem se sa onim što je rekao. Evo, gospodine Stefanoviću, zaista vas molim da se, kada budete ponovo izabrani za ministra unutrašnjih poslova, zaista ozbiljno pozabavite ovakvim slučajem – kako čovek koji očigledno ima ozbiljne probleme i nalazi se u stanju najtežih poremećaja funkcija može da dobije pištolj marke „zbrojevka“ 2010. godine, a nešto ranije, iako u stanju najtežih poremećaja funkcija, dobio je oko 400-500 hiljada evra subvencija za vinograde koje nikada nije posadio na Fruškoj gori. To je pitanje i za ministra poljoprivrede i za sve druge nadležne ministre u Vladi.

Kao što vidite, čeka vas mnogo posla samo oko jednog jedinog čoveka. Ne bih vam bio u koži, mislim da ćete imati mnogo teškog posla.

PREDSEDNIK: Izvolite.

Povreda Poslovnika, Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Poštovana predsednice, smatram da ste povredili član 107. stav 1 koji kaže – govornik na sednici Narodne skupštine je dužan da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine, i onda se dalje govori na koji način poslanici treba da se obraćaju u Narodnoj skupštini. Povređen je vašim nečinjenjem da sankcionišete sve one poslanike koji su se ogrešili o ovaj član Poslovnika.

Tu mislim i na gospodina Živkovića i na gospodina Martinovića. Ako smatrate da je bilo nečeg uvredljivog u izlaganju gospodina Živkovića pa da zato gospodin Martinović može da kaže ono što je rekao ovde, mislim da je to pogrešno i da nije u skladu sa Poslovnikom te da je vaša obaveza da takvu diskusiju prekinete. Ako je bilo potrebe, prekinete gospodina Živkovića a ne da kao odgovor na njegove navodne uvrede dopustite uvrede od strane gospodina Martinovića.

Mislim da je ova sednica izuzetno bitna, verovatno nešto što građani najviše prate, i stvarno ne bih želeo da na ovaj način nastavimo diskusiju o izboru Vlade Republike Srbije.

PREDSEDNIK: Prihvatam vašu sugestiju.

Reč imate vi.

(Zoran Živković: Replika.)

Ne, nemate repliku. Prihvatila sam sugestiju da se vratimo na dnevni red i da prestanemo sa navodnim uvredama, kako je to rekao Marko Đurišić.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Predsjednice, poštovana gospođo Brnabić, kandidati za ministre u Vladi Republike Srbije, kolege narodni poslanici, mi evo i danas nastavljamo sa praksom koja postoji već pet godina u Srbiji, da posle kratkog vremena biramo nove Vlade Republike Srbije.

Ovo je četvrti put da biramo, da imamo novog mandataru, da imamo nove ili stare ministre. U prošlosti smo imali nekoliko rekonstrukcija i jako je teško onda slušati ekspozice i obećanja kako će se u mandatu neke Vlade neki poslovi završiti, jer nikada ne znamo koliki će biti mandat te Vlade. Mandat ove Vlade trebalo je da traje još tri godine. Ovde su data neka obećanja, kao što obećanja data u avgustu prošle godine do danas nisu ispunjena. Vlada, ta koja je izabrana u avgustu, danas je završila svoj mandat, formalno. To nas, narodne poslanike, stavlja u tešku poziciju – kako i zašto da verujemo u ono što se izrekne tokom rasprave u Narodnoj skupštini.

Kada je predsednik Republike izašao sa predlogom za mandataru Vlade Republike Srbije, prvi razlog zbog kojeg je poslanička grupa SDS–NPS rešila da bude protiv je prva rečenica mandatarke – da će nova Vlada biti Vlada kontinuiteta. Vlada koja će nastaviti ono što je rađeno u prethodnih godinu, odnosno u prethodnih pet godina. Mi smo bili protiv svake Vlade u prethodnih pet godina, zato ćemo biti i protiv ove.

Drugi razlog je personalni sastav, koji smo saznali juče, u kojem ne postoji ministar koji je izgubio svoju funkciju u odnosu na prethodnu Vladu, a imamo tri nova ministra. Smatramo da veliki broj ministara, makar gledali tih poslednjih godinu dana, nije zaslužio da bude u Vladi Republike Srbije a ne vidimo gotovo nijedan pozitivan detalj iz biografije ili dela programa novih ministara koji bismo mogli da podržimo.

Treći razlog je današnji ekspozice. Ono što smo čuli od mandatarke je po nama spisak lepih želja kako će se uraditi neki posao koji dosada nije urađen od strane ljudi koji dosada taj posao nisu mogli da urade.

Hajde da krenemo redom. To šta je radila prethodna Vlada sasvim je jasno da će raditi i nova Vlada, ukoliko danas bude izabrana. Na koji način će se ona boriti za vladavinu prava i pravnu državu? Počeo bih od direktnog učinka sadašnje mandatarke a bivše ministarke za državnu upravu i lokalnu samoupravu i govorim samo o onom delu njenog rada u prethodnih desetak meseci, gledano iz ugla narodnog poslanika.

Mi smo gospođu Anu Brnabić videli ovde dva puta. Prvi put kada je obrazlagala izmene Zakona o finansiranju lokalne samouprave, u oktobru, kada nam je objašnjavala da lokalne samouprave jedva čekaju da im se umanje sredstva koja su dobijale kao deo učešća u porezu na zarade zaposlenih i kako to neće napraviti nikakav problem, kako su lokalne samouprave spremne a kako će Vlada taj eventualni manjak sredstava za neke dobre projekte nagraditi. Kakvi su

rezultati posle nekoliko meseci primene tog zakona? Da budem iskren, nije osnovni uzrok samo u toj promeni, ali jeste u radu prethodnih pet godina.

To je ono što je juče saopštio Fiskalni savet – da dug lokalnih samouprava prete da uruši javne finansije Srbije, da je on narastao na preko milijardu evra, da je Grad Kragujevac pred bankrotom. To je rečeno od strane Fiskalnog saveta koji je ovde najčešće korišćen kao opravdanje za ekonomsku politiku Vlade vođenu u prethodnih četiri-pet godina, koja je po našem mišljenju loša i nadam se da ću imati dovoljno vremena da to obrazložim.

Drugi put kada je ministarka bila ovde bilo je kada je došla i tražila da se rok u Zakonu o sistemu plata u javnom sektoru, koji je podrazumevao da se do 1. januara ove godine donese zakon o platama u pokrajini i lokalnim samoupravama, produži za šest meseci. Ona je tada rekla – poslaću taj zakon u Parlament u ovom roku. Taj rok ističe za dva dana, mi taj zakon nikada nismo dobili.

Na koji način se od nas očekuje da pozitivno ocenimo rad ministarke Ane Brnabić u prethodnih deset meseci? Da li je to borba protiv sive ekonomije i fijasko sa organizovanjem lutrije građana, kada je na početku stvoreno sivo tržište koverata na osnovu kojih su građani mogli da se prijave? Da li je to navodna nagrada za transparentnost u radu? A već skoro godinu dana, od 12. avgusta 2016. godine, kada je po zakonu Ministarstvo za državnu upravu i lokalnu samoupravu trebalo da preuzme registar zaposlenih, to se nije desilo. Taj registar ne postoji. Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave nije ispunilo tu svoju obavezu.

Hajde da krenemo dalje, o odgovornosti cele Vlade i o roku u kojem je trebalo da budu okončani izbori za direktore svih javnih preduzeća. Rok je istekao 4. marta ove godine. Nijedan direktor po tom zakonu, gotovo nijedan, čini mi se, nije izabran, ali su zato u međuvremenu postavljeni brojni vršioći dužnosti direktora. Svi do jednog su bili visoki partijski funkcioneri. Svi do jednog. Znači, nikakve departizacije nije bilo. I za to je odgovorna prethodna Vlada, iz koje su, ponavljam, svi ministri danas ovde pred nama. Svi do jednog.

Na koji način se radilo na jačanju četvrte grane vlasti, nezavisnih institucija? Stalnim napadima na Zaštitnika građana, na Poverenika za zaštitu informacija? Sada se sprema gašenje Nacionalnog prosvetnog saveta, odnosno praktično njegovo potpuno obesmišljavanje. Regulatorno telo za elektronske medije ne postoji, ili makar ne vrši onu funkciju zbog koje je izabrano, i o tome smo govorili i bili svedoci u vreme izborne kampanje, proletos. Da li je to podrška Agenciji za borbu protiv korupcije, koja de fakto ne postoji? Nema direktora, ima dva od devet članova upravnog odbora.

To su sve rezultati ove Vlade. Da li je i šta je kvalifikovalo, i sada dolazim do tih nekih personalnih rešenja u novoj Vladi, rotaciju dva ministra –

gde ministar zadužen za socijalnu zaštitu i rad prelazi na mesto ministra vojnog a bivši ministar Vojske treba da preuzme ovaj prvi resor? Šta je to gospodina Vulina kvalifikovalo? Da li možda Zakon o finansijskoj zaštiti porodica sa decom? Taj zakon nije donet tri godine. Tri godine je obećavan ovde i nije donet do dana današnjeg. Sada se u jednoj rečenici nalazi u vašem ekspozeu, ne u onome što ste rekli, nego u ovoj široj verziji. Uspeo sam samo da pronađem „potrebu da se taj zakon donese“. Ali do dana današnjeg ga nemamo, tri godine imamo obećanja. Kao što imamo obećanja ...

Ja vas molim predsednice da ... Samo govorim o rezultatima rada i stvarno nikoga ne vređam.

Na koji način se prethodna Vlada borila za socijalnu zaštitu i socijalnu pravdu ako su smanjene penzije? Smanjene su penzije pre dve i po godine sa pričom privremenog smanjenja na tri godine. Onda je taj rok od tri godine ukinut pa je rečeno biće to i ranije. Moje pitanje vama je – da li ćete ukinuti Zakon o privremenom smanjenju penzija ili makar građanima pokazati da to nije privremeno tako što ćete obrisati tu reč iz zakona?

Sada nekoliko reči o onome što niste rekli u ekspozeu. Prva stvar, Zakon o poreklu imovine. Svaki prethodni ekspozee je sadržao tu rečenicu kao važnu za borbu protiv kriminala i korupcije. Vi niste rekli ni jednu jedinu reč i predlog tog zakona, koliko sam ja uspeo da vidim, ne spominje se ni u ovih 88 strana. Ako ne znate i nemate rešenje, imate rešenje našeg poslaničkog kluba. Poslato vam je pre nekoliko dana.

Ni jednu jedinu reč niste rekli o borbi protiv siromaštva u Srbiji. Srbija je danas zemlja sa najvećim stepenom ugroženosti i siromaštva u Evropi. Srbija je danas zemlja sa najvećom razlikom u primanjima u Evropi. To je zvanična statistika Svetske banke. Ni jednu jedinu meru Vlade po ovom pitanju niste danas predočili narodnim poslanicima i ni jedne jedine reči nije bilo na temu slobode izražavanja i slobodnih medija u Srbiji. Činjenica da su u Srbiji ugroženi sloboda izražavanja i sloboda medija nalazi se poslednjih nekoliko godina u svakom izveštaju Evropske komisije. Ako je evropski kurs ono što treba da odredi kurs ove Vlade, kako to da se neki plan, neke mere, neke ideje na ovu temu nisu našle u vašem ekspozeu?

Sada ću da završim da bih mojim kolegama dao priliku da kažu i samo ću vam reći nekoliko datuma – 27. juli, 31. avgust, 28. septembar, 26. oktobar, 30. novembar i 28. decembar. To je poslednji četvrtak u svakom mesecu dokraja godine. Kao novu predsednicu Vlade pozivam vas i upoznajem sa obavezom da, po Poslovniku, dođete u Narodnu skupštinu Republike Srbije i odgovarate narodnim poslanicima svakog poslednjeg četvrtka u mesecu. Vaš prethodnik je za tri godine to uradio tri puta. Ja sam vam pročitao datume; ubeležite ih, molim vas, u svoj kalendar. U 16.00 sati svakog od tih dana očekujem da vas vidim

ovde i da pokažete da ste drugačiji i da ste vi osoba koja je sastavila ovu Vladu a ne neko drugi. Hvala.

PREDSEDNIK: Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Hvala puno.

Bilo je puno stvari, ne znam gde bih počela. Sa tim sa čim se suočila prethodna Vlada, imala sam čast i zadovoljstvo da budem njen deo, i šta je trebalo uraditi da se uvede makar minimalni red u državnoj upravi, i ono o čemu sam pričala u ekspozeu danas bilo je da se red uveo; jako teško i jako bolno, ali se uveo i na nama je danas da to nadogradimo. Da počnem od ovoga da su nam ostali ogromni deficiti, a sav deficit u prethodnom periodu, pre 2012. godine, finansiran je – zato što nije bilo izvoza i nije bilo proizvodnje, investicija – zaduživanjem, koje se sada plaća. Danas ova Vlada plaća to zaduživanje.

Samo da vam kažem, mislim da je za građane Srbije važno. To su neverovatni podaci, pa onda vi radite u ovakvoj ekonomskoj sredini u kakvoj radi ova Vlada, da je država u 2016. godini samo na kamate za skupa zaduživanja potrošila 131,6 milijardi dinara.

Da objasnim građanima da je tih 131,6 milijardi dinara u 2016. godini, koje je trebalo napraviti kao Vlada i podržati privredu da ih napravi, samo da bi se vratile kamate, više nego sve isplaćene subvencije iz republičkog, pokrajinskog i svih lokalnih budžeta zajedno, koje su ukupno bile 112,7 milijardi dinara. Da je to koliko smo mi samo u 2016. godini dali na vraćanje kamata samo nešto manje od ukupnih kapitalnih investicija koje je finansirala država u 2016. godini. Pa vi onda radite kao Vlada kad vam se ostavi tako fantastičan ambijent u kom treba da radite.

Taj deficit koji se trošio, te pare koje su se trošile nisu imale odakle da se nadoknade i onda su uzimane od zaduživanja. Te kamate su bile 7,25% u 2011. godini, tako da je Vlada odmah morala da uzme nov novac po kamati od 2% godišnje da bi vratila te kamate od 7,5% godišnje, da bi država makar nekako mogla da počne da funkcioniše. A mislim da sam pomenula kada sam pričala da je to dovoljno da se finansira 150 kilometara auto-puta godišnje. Ne da napravimo 150 kilometara auto-puteva u Srbiji, nego svake godine da napravimo 150 kilometara auto-puteva. Pa vi onda, ko ume, neka radi fantastično u takvom jednom ambijentu.

Što se tiče ministara, ne mislim da je naročito korektno da se ovde, kada ne može svaki ministar za sebe da odgovara na uvrede, bez problema svaki ministar pojedinačno proziva i profesionalno...

(Zoran Živković: Kandidati.)

Ja se izvinjavam, kandidate za ministre u tehničkoj Vladi...

PREDSEDNIK: Bez dobacivanja.

ANA BRNABIĆ: ... I lično i profesionalno. Nije dovoljno profesionalno, nego moramo i lično. Što, je li bismo mogli da imamo boljeg ministra za evropske integracije ako smo od 2014. godine do danas otvorili deset poglavlja i zatvorili dva? Za sport i omladinu?

Od 2014. godine, evo ja ovo nisam znala, moram da kažem građanima Srbije zato što je to meni fascinantno stvarno i ponosna sam što sam bila deo takve vlade – od 2014. godine do danas osvojene su 103 medalje. Od 2000. do 2014. godine, u 14 godina, ukupno je osvojeno 117 medalja. Verovatno možemo da nađemo boljeg ministra za sport.

Stopa nezaposlenosti mladih 2013. godine – 39,5% Danas jako visoka, ali 28,5%, 11% manje. Ali to me realno ne čudi. To me stvarno realno ne čudi kada mi možemo ovde da debatujemo, sprdamo se i mislimo da je smešno da pričamo o virtuelnoj realnosti, digitalnoj zabavi i svemu tome ostalom, gde se danas u toj industriji zapošljava oko deset hiljada mladih ljudi. Ali to je smešno i to je predmet ovde umetničkih verbalnih figura kako ova Vlada radi na virtuelnoj realnosti. Nije smešno kada deset hiljada mladih, sposobnih ljudi radi u toj industriji, svi su sami napravili svoje poslove. E pa vidite, kada se pazi na to, onda se za 11% smanji stopa nezaposlenosti mladih u dve godine. (Aplauz.)

Infrastruktura, pošto Vlada ništa nije uradila u dve godine, samo da još jednom naglasim za građane Republike Srbije, mada izgleda da građani Republike to znaju, zato što su tako glasali na izborima, ali nema veze, mogu i dužnost mi je da to kažem, naravno, i narodnim poslanicima koji možda nemaju sve informacije.

Infrastruktura, evo, da krenemo od toga da je u građevini i infrastrukturi prvo pokrenuta...

PREDSEDNIK: Izvinjavam se mandatarki, samo da potpredsednica završi razgovor sa opozicijom.

(Vjerica Radeta: Završila je.)

E, zahvaljujem vam. Ometate rad. Nije red za predsedavajućim stolom da neko časka sa poslanicima dok neko govori. To smo naučili davno kod kuće, a kamoli u Parlamentu.

Izvinjavam se vama.

ANA BRNABIĆ: Dakle, možda da se podsetimo da je u građevini prvi put krenula u Srbiji da se uvodi elektronska uprava i da je rešen problem koji je bio najveći problem za sve investicije – ne strane, nego i strane i domaće, i preduzetnike i građane – za izdavanje građevinskih dozvola, koji nije mogao da se reši desetinama godina pre toga.

Danas nam treba pet dana za izdavanje građevinske dozvole, 2014. trebalo je devedeset dana. Samo za građevinsku dozvolu. Ceo proces je bio oko

245 dana ukupno. Zahvaljujući tome danas je aktivno osam i po hiljada gradilišta, a bilo ih je u celoj Srbiji manje od 500.

Zdravstvo. Dakle, ministar Lončar – ponosna sam da je prihvatio moj poziv i da je u mom kabinetu – čovek je, koji je najviše, na najstrašnije načine napadan, i pored toga radio svoj posao, ustajao svakog jutra, išao u kancelariju, borio se... I zanimljiva je informacija, na primer, da do 2012. godine, a to je strašan podatak, do 2012. godine srpsko zdravstvo nije ispunjavalo ni kriterijume za ocenjivanje u sklopu Evropskog zdravstvenog potrošačkog indeksa. Nijedan kriterijum. Dakle, nismo mogli ni na listi da se nađemo. I kada je konačno ispunilo kriterijume, bili smo ubedljivo najgore ocenjeni u celoj Evropi.

Dakle, srpsko zdravstvo je u protekle dve godine, pričam o ministru Lončaru i šta je čovek uradio, uprkos svim napadima...

(Narodni poslanici dobacuju.)

PREDSEDNİK: Molim poslanike da se malo smire i da dozvole mandatarki...

(Vladimir Đukanović: Dobro si se setila.)

Šta kažete vi?

Molim poslanike da se smire, da ne bih pravila pauzu. Pošto čujem dobacivanje i sa jedne i sa druge strane. Smatram da to prelazi neku granicu i moje tolerancije. Znači odnosi se na sve, jer čujem i sa desne i sa leve strane vrlo ružno dobacivanje i to lično meni.

ANA BRNABIĆ: Ja sam mislila da je možda zdravstvo malo važnije nekim poslanicima i da će im biti zadovoljstvo da čuju da je u protekle dve godine, dakle samo u protekle dve godine srpsko zdravstvo napredovalo 12 mesta, da više nije najgore u Evropi i da Srbija danas zauzima 24. poziciju na ovoj evropskoj listi, da se nalazi ispred osam država EU i da je 2016. godine ponela titulu države sa najvećim napretkom u zdravstvu.

Što se tiče pravde, za 10 meseci uhapšena su tri predstavnika suda, dvoje sudija zbog primanja mita. Dakle, otvara se transparentnost...

Ne znam, kada kažemo da ova Vlada nije imala rezultate ... kažem u kakvom ambijentu je ova Vlada došla da radi ... sa ovim rezultatima bih se ja ponosila, ako me izaberete kao mandatarku za Vladu, ako uspemo ovako nešto da repliciramo u ovom mandatu sledeće Vlade a sa ovakvim stanjem u kasi, da ne moramo da plaćamo ceo budžet za kapitalne investicije na kamate za vraćanje kredita.

Što se tiče lokalnih samouprava, pomenut je Niš. Niš je, kao i većina lokalnih samouprava, bio mesto za zapošljavanje svega i svačega. Niš je, otkada su se konačno izbrojali državni službenici, što je bilo 2013. godine, jer pre toga se nisu ni brojali, decembra 2013. godine Niš je imao ukupno 6.396 zaposlenih. Pa onda decembra 2014. godine 6.173 zaposlena, onda 6.042 zaposlena. Polako

se spuštalo, i decembra prošle godine 5.885 zaposlenih. A optimalni broj za Niš je, pošto se i to sada zna za svaku lokalnu samoupravu, a pre se naravno nije znalo, 4.321 zaposlen. Pa vi vidite, kada pričamo o stranačkom zapošljavanju i rezultatima, da li je postojala stranka koja je osvojila toliko lokalnih samouprava kao što je osvojila Srpska napredna stranka.

Ja sam imala zadovoljstvo da budem ministarka za državnu upravu i lokalnu samoupravu i ta stranka mi jednu jedinu reč nije rekla da zaštitim neke ljude ili kadrove, nego mi je rekla da dalje nastavim optimizaciju kako bismo smanjili troškove lokalnih samouprava. To su samo neki od rezultata prethodne Vlade, a rekla sam u kakvim uslovima je ta Vlada krenula da radi.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, Marinika Tepić.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Reklamiram član 107. Poslovnika Narodne skupštine, za koji smatram da ste ga povredili, odnosno da je narušeno dostojanstvo Narodne skupštine upravo izlaganjem mandatarke Brnabić i da ste bili dužni da reagujete.

Najpre, znamo svi koliko ste osetljivi, kako vi kažete, na šatrovački rečnik i na neprimereno izgovaranje nekih reči, pa sam smatrala da je trebalo odmah da opomenete prethodnu govornicu kada se izjašnjavala o narodnim poslanicima kako se sprdaju ovde u Narodnoj skupštini. Mi smo možda navikli na njene nekonvencionalne i nespretno izraze, ali sam se nadala da će se to u međuvremenu popraviti, da će naučiti da dolazi u Narodnu skupštinu, da će razumeti kako treba da komunicira sa narodnim poslanicima i da zaista povede računa, čak i kada se unervozu ili kada joj ponestane argumenata da raspravlja činjenicama sa nama.

Drugi trenutak kada smatram da ste povredili dostojanstvo Narodne skupštine je kada ste dopustili da prethodna govornica iznosi netačne podatke, ili da ih iznosi na način da obmanjuje javnost. Tu bih joj preporučila da se bolje konsultuje sa gospođom Joksimović, koja bi joj sigurno objasnila da istorija niti Republike Srbije niti države nije počela 2012. godine, koju je mandatarica navela kao godinu kada su ubrzano počela da se otvaraju pregovaračka poglavlja, već je to bio jedini način da se otvore tako što je 2012. godine Republika Srbija prvo stekla status kandidata a pre toga je trebalo da se završi epoha saradnje sa Haškim sudom. Dakle, taj period je pripao prethodnim vladama, a ove vlade su došle na gotovo. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Molim za strpljenje dve minute.

Dakle, nisam povredila Poslovnik. Glagol sprdati postoji u srpskom jeziku i znači šaliti se. Uzmite samo neki udžbenik, poštovane kolege, malo se zainteresujte u jednoj od pauza. Mogu i da vam navedem neke primere u rečenicama kada se to najčešće koristi, a nikako u uvredljivom kontekstu, inače

bih ja reagovala. Nemam ja pardona ni pred kim kada je u pitanju čistota srpskog jezika, verujte mi.

(Marinika Tepić: Da li sve reči iz srpskog rečnika možemo da koristimo?)

Sigurno ćete se zainteresovati za tačnost mojih navoda.

Da li sam povredila Poslovnik? Moje pitanje je da li ćemo glasati o tome na kraju sednice? (Da.)

Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, Vladimir Đukanović.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, predsedavajuća. Članovi 108 i 109, posebno ovaj deo vezan za kazne. Ja sam malopre možda neprimereno i burno prema vama reagovao jer ste zaista otčutili, malo je reći, na primitivizam sa one tamo strane, prilikom dobacivanja. Ne želim da ponavljam te reči koje su ovde dobacivane mandatarki zato što to nije primereno Skupštini, ali ste vi bili dužni da zaštitite i nju i sve ljude koje gospoda sa one druge strane tako vređaju, da to zaista ne priliči Narodnoj skupštini.

Molim vas da ubuduće kažnjavate takve poslanike. Nismo mi ovde došli na hajdučku skupštinu, nego smo došli u Parlament Republike Srbije da saslušamo ekspozice i, naravno, da čujemo šta nam to nova Vlada nudi, da imamo konstruktivnu raspravu. Ako ćemo da se vređamo, haj'te molim vas da onda prekinemo sednicu, jer ovo nema nikakvog smisla.

Molim vas da ubuduće kažnjavate takve poslanike i žao mi je što dotična gospođa, koja se malopre javila za povredu Poslovnika, nije mogla da čuje takav primitivizam njenih kolega. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Poslaniče, nisam povredila Poslovnik. Opomenula sam, u stvari zamolila sam poslanike da tiše govore. Znao da je nemoguće da tražim da svi ćute kada govori bilo ko, a i vi ste mi dobacili vrlo glasno: „Dobro si se setila!“ pa nisam reagovala. Tako da, molim vas da imamo iste kriterijume. Ne želim ovu sednicu da pretvaram u nešto drugo, nego da ozbiljno razgovaramo o ekspozici mandatarkinje.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić, replika.

MARKO ĐURIŠIĆ: Nažalost, očigledno je da će i ova Vlada nastaviti da ulepšava lažnim statističkim podacima surovu i tužnu realnost u Srbiji. Opet pričamo o nekom ekonomskom rastu kada je on najmanji u regionu. Pričamo o nekom smanjenju broja nezaposlenih kada te brojeve sada već zvanično osporava i Fiskalni savet. Pričamo o navodnim kamatama na kredite bez da kažemo kad i kako su ti krediti uzimani i kada su uzimani, jer smo mi ovde, u ovoj Skupštini, davali garancije za kredite po stopama od 6%, ministre Vujoviću, na kraju 2014. godine, kada je kamata bila 6% za „Srbijagas“.

Ekonomska situacija u svetu se dramatično promenila u poslednjih nekoliko godina i to je glavni razlog trenutnih pozitivnih pokazatelja. Ali ono što ste vi rekli u ekspozeu – nastavićemo reformu javnih preduzeća, ne, vi treba da je počnete, jer reforma nije započeta za ovih pet godina. Započnite reformu – posle pet godina.

I još jedna slika na koji način je ovaj ekspozee samo priča o lepim obećanjima. Mnogo mi se dopala rečenica mandatarke – da vratimo poverenje u obrazovanje. Ja mislim da je to izuzetno važna stvar, ali vas pozivam... Da bi se to desilo, morate da uradite jednu jednostavnu stvar: sve diplome svih članova Vlade odmah na proveru. Svako zvanje svakog od njih na proveru, pa ako prođu provere, možemo da vratimo poverenje u obrazovanje.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Milorad Mijatović.

Izvolite.

MILORAD MIJATOVIĆ: Hvala, gospođo predsednice. Malo ste me iznenadili, rekli su mi da sam kasnije, ali ipak ću govoriti.

Dame i gospodo narodni poslanici, danas slušam puno o prošlosti, malo o sadašnjosti, a još manje o budućnosti. Često se ta prošlost lažira, prikazuje se da je bila bolja. O sadašnjosti se malo govori, a mene ona zanima zbog činjenice da vidimo kako smo živeli, kako živimo i kako ćemo živeti ubuduće. Toga ovde ima malo. Malo se govori o rezultatima a ja bih se ipak vratio na rezultate. Ova Vlada je Vlada kontinuiteta – znaće se šta nas čeka u budućnosti. Ovo naglašavam zbog toga jer mi ne možemo živeti od prošlosti, pogotovo od onih koji nam tu prošlost znatno ulepšavaju. Ulepšavanje prošlosti, obesmišljavanje sadašnjosti znači ukradenu budućnost. E, ja zaista želim da govorim o sadašnjosti i o budućnosti.

Hajdemo nešto malo o lepom, a ovde se malo toga govori o lepom. Od 193 zemlje, samo u 11 zemalja je na čelu Vlade žena. Srbija će biti dvanaesta zemlja od 193 zemlje na čijem čelu će biti žena. Zar to nije lepa stvar? Zar se Srbija ne menja? Zar Srbija nije drugačija? Neće niko da govori o rezultatima, a ja baš hoću da govorim o tim rezultatima. I ovo je jedan rezultat. Zašto ga vi niste napravili? Petnaesta Vlada ove države zaista ima ženu. Ja kažem, i ostajem pri tome, da sam ponosan na ovu činjenicu.

Na početku da naglasim da će poslanička grupa Socijaldemokratske partije Srbije sa puno odgovornosti glasati da predsednik Vlade bude Ana Brnabić i za njen kabinet. To naglašavam zbog toga što smatram da je kabinet dobro formiran i da će dati rezultate. Zašto stojim iza toga da ćemo dati podršku Ani Brnabić? Pa zato što je obrazovana, zato što je stručna, zato što je kompetentna i zato što u svom radu ima rezultate. Zaista ima rezultate, a to je i pokazala. Zato što poštuje i ceni timski rad i zato što će postojati puna

koordinacija između Vlade i predsednika Republike, a za Srbiju je to veoma značajno jer znate da je svaka kohabitacija bila veoma loša i zato je dobro što će biti ta vrsta pune koordinacije između svih.

Reći ću šta će ovu Vladu karakterisati, naglasću pet ključnih reči – stabilnost, kontinuitet, ekonomske reforme, EU i spoljna politika. Počecu od svake od ovih reči.

Stabilnost. Srbiji je potrebna dugoročna stabilnost na političkom, ekonomskom i spoljnopoličkom planu. Na političkom planu tu stabilnost imamo, bez obzira na sva dešavanja koja smo imali. Nabrojaću samo neka od njih. To je migrantska kriza, briselski pregovori i Kosovo, saradnja sa susednim zemljama.

Kada govorim o migrantskoj krizi, znate da je milion ljudi prošlo kroz ovu zemlju i da je to bilo zaista neprimetno, u smislu da su svi bili i nahranjeni i medicinski zaštićeni i da i sad u zemlji imamo između šest i sedam hiljada migranata i da Srbija nema zbog toga nikakvih problema. Tu smo pokazali i svoje evropske kvalitete, jer mnoge evropske zemlje nisu pokazale ovaj stepen osetljivosti za migrantsku krizu.

O briselskim sporazumima i Kosovu teško da mogu šta reći osim činjenice da je Srbija dosledno ispoštovala ono što je dogovoreno. Očekujemo da to uradi i ona druga strana. Nažalost, tu nemamo te rezultate, posebno ne oko zajednice srpskih opština.

Dalje, saradnja sa susednim zemljama. Srbija jeste na zapadnom Balkanu, ali, znate i sami, kada u drugim zemljama imate izborne aktivnosti, odmah u prvi plan dođe Srbija. Problemi, Srbija je problem, tamo, vamo itd. Srbija se u tim situacijama ponašala zaista dosledno, nije prihvatila bilo kakve provokacije i mi ćemo to i dalje činiti. Dakle, mi smo svim našim susednim zemljama stavili do znanja – jesmo za dobrosusedsku saradnju, ali vodimo računa o našim interesima. To je dugoročni interes Srbije a ne nekakva situacija zbog koje to, iz ne znam kojih razloga, radimo. To je bitno i važno za Srbiju.

Idemo dalje. Srbiji je potreban kontinuitet. Zašto? Krenuli smo u bitne ekonomske reforme i političke reforme. Mi smo poznati po tome da krenemo u reforme i na prvoj prepreci odustanemo. Ne, Srbiji je potreban kontinuitet u ekonomskim reformama, ali je potreban kontinuitet i u političkim reformama – nema uspeha ekonomskih reformi ako istovremeno nema i političkih reformi.

Evo nešto o rezultatima. Ovde je bilo malo govora i često se potcenjuju rezultati finansijske konsolidacije. Moram da naglasim sledeće – znalo se gde se Srbija nalazi, ali nijedna politička garnitura nije imala hrabrosti da krene u finansijsku konsolidaciju. Znate, lako je napraviti budžetski deficit od 6,6%, hajte ga vi svedite lako i jednostavno na 1,7% BDP-a. E, to je ova Vlada, prethodna Vlada, uspela, uspela je i dalje snižava budžetski deficit.

Mi ćemo ove godine sigurno imati manje od 1% BDP-a, a ja očekujem da će u 2019. godini taj budžetski deficit biti 0,5% BDP-a. To je održivi budžetski deficit koji je bolji nego u mnogim evropskim zemljama. Naravno, to sa sobom nosi i pad naših dugovanja koje imamo u odnosu na BDP. On već sada ide ispod 70%, a budite uvereni da je pre samo tri godine bio iznad 76%. Niko o tom rezultatu ne govori, a to je rezultat koji se tiče građana ove zemlje. Oni su platili najveću cenu. Najveću cenu su platili penzioneri kojima su penzije smanjene, i najveću cenu su platili zaposleni. Ali oni su svesni te činjenice jer su znali – ukoliko nema finansijske konsolidacije, država Srbija ima bankrot.

Da smo nastavili onako kako smo išli, ne bismo bili u situaciji da plaćamo milijardu i 300 miliona za kamate. Dokle bi to došlo? Na dve, dve i po milijarde, i država Srbija bi bila u bankrotu. E, to je životni rezultat, o kom ovde ne želi da se priča. Priča se o svim drugim stvarima, a o tome ne. I još nešto, BDP, vi znate da je padao, da mi imamo pad od 2009. godine pa nadalje, da smo uspeli, i pored poplava 2015. godine, da podignemo na 0,8%, 2016. godine na 2,8%, ove godine idemo na 3%.

Zašto govorimo o BDP-u? Znate li vi da 7,2 miliona građana Srbije proizvodi negde u svim ovim godinama između 30 i 34 milijarde evra. E, to je naš BDP, to što smo proizveli možemo i da delimo. Država Slovačka, koja ima 5,4 miliona građana, proizvodi 74 milijarde. E sad, ako govorimo kakva nam je Srbija, 5,4 miliona građana Slovačke ima BDP od 74 milijarde evra. To nam govori gde se nalazimo, koliko treba još dugo i uporno u kontinuitetu raditi, razvijati se, ulagati u investicije, ulagati u radna mesta da bismo išli dalje i otišli dalje.

Mi često govorimo šta i gde treba ulagati. Mandatarica je u svom uvodnom izlaganju rekla da oblasti gde imamo kvalitet jesu poljoprivreda, energetika, IT sektor, saobraćaj, turizam... Odmah ću reći, molim vas, IT sektor, ma koliko je ovde bilo potcenjivanja, ja ću čak ispraviti mandatarku, imam podatak da se od IT sektora dobija 740 miliona evra, a da se od izvoza malina dobije 700 miliona evra. Isto tako i od izvoza kukuruza, to je otprilike ista cifra, prema tome, IT sektor je naša budućnost. Mogu sa ponosom da kažem da je jedan broj mojih studenata napravio vrlo veliki biznis upravo radeći za strance, a to je samo prodaja pameti i preko interneta idu programi.

Da ne bih dalje govorio o podacima, oni su poznati, hajdemo malo o zaposlenosti. Znate li vi da smo 2008. godine imali dva miliona zaposlenih, dva miliona i nešto, da smo dalje padali i padali, da smo tek 2016. godine došli do cifre od dva miliona i devet hiljada zaposlenih?

Da ne biste mislili da ja sad govorim da se u Srbiji dobro živi, da je Srbija jedna prosperitetna zemlja, odmah da vam kažem da se u Srbiji i dalje

teško živi. Ne može se živeti bolje ukoliko BDP ne povećamo, ukoliko nemamo već rezultate u tom delu.

Upravo Socijaldemokratska partija Srbije će se zalagati da se povećavaju i plate i penzije, ali iz održivih izvora, dakle ono što je realnost, da to može biti dugo i održivo a ne nekakvim pozajmljivanjem i daljim zaduživanjem.

Još nešto, mi hoćemo jednu socijalno uređenu zemlju. Socijaldemokratska partija Srbije insistira na širem društvenom konsenzusu. Kuda to ide Srbija, da li ćemo ići ka tome da manjina dobro živi, bogato živi, a da većina živi teško? Naš stav je bio, uvek će biti, da moramo imati širi društveni konsenzus. Da oni koji najmanje imaju, moraju da imaju dostojanstven život. To se može ukoliko imamo nova radna mesta, nove investicije i sve ostalo.

Rekao sam malopre, nema uspeha ekonomskih reformi ukoliko nema političkih reformi. Ovde nije bilo govora o promeni Ustava. Smatram da je ustav koji smo doneli 2006. godine ustav 20. veka. On je donet u jednom turbulentnom vremenu i odslužio je svoje. Srbija treba ustav 21. veka. Srbija treba ustav jedne moderne evropske zemlje, gde ćemo imati vladavinu prava, samostalnost institucija države, aktuelnu podelu vlasti, da građani žive dostojanstveno i da imamo socijalnu državu. Ali ako otvorimo ta pitanja, moramo imati širi društveni konsenzus. Ne moramo otvarati ta pitanja ako se ne možemo dogovoriti, ako ćemo ići u podele, ako ćemo ići u razlike, koje su, inače, kod nas karakteristične.

Sad nešto o Evropskoj uniji. Odmah da vam kažem, mi imamo 10 otvorenih poglavlja. To je veliki rezultat. To je krupan rezultat koji imamo. To su krupni koraci ka EU. Imamo dva zatvorena poglavlja. To je dobro. Formiranjem ministarstava očekujem dalje iskorake, očekujem otvaranje novih poglavlja i budite uvereni da krajem 2018, početkom 2019. godine očekujem otvorena sva poglavlja i veći broj zatvorenih. Krajem 2019. godine mi moramo završiti svoj posao. Kada ćemo ući u EU, to će posle toga biti politička odluka, ona neće zavisiti od nas.

Naravno, pohvaljujem činjenicu da je u ekspozou mandatarka naglasila da će ova Vlada nastaviti da vodi uravnoteženu spoljnu politiku. Jeste nama EU strateški cilj, ali mi smo veoma okrenuti i prema Rusiji, prema Kini i vođenju te spoljne politike i stalno moramo voditi računa da je Srbija mala zemlja i da u tim turbulentnim uslovima mora voditi računa o svom sopstvenom interesu, dokle može i dokle joj mogućnosti dozvoljavaju.

Dame i gospodo narodni poslanici, ova Vlada, za koju sam rekao da je Vlada stabilnosti i kontinuiteta, nastavlja put prethodne Vlade koja je postigla veoma dobre rezultate i ima zadatak da nastavi taj put i da prevodi Srbiju iz analognog stanja u digitalno stanje. To je ta nova Srbija o kojoj govorimo ili, što bismo rekli političkim rečnikom, hoćemo da Srbiju prevedemo iz prošlosti, podela, razjedinjenosti, slabe razvijenosti, u jednu modernu evropsku državu.

U potpunosti sam siguran da će ova Vlada odraditi svoj pun mandat. Na kraju mandata ove Vlade želeo bih, i želim da vidim, i siguran sam da ću videti završen Koridor 10, sa sve Ipsilon krakom, obilaznicom oko Beograda, južnim krakom i istočnim krakom; da će biti završen Koridor 11 do Čačka, da će biti započeta pruga Beograd–Budimpešta i biti već pri kraju; započet Fruškogorski koridor i tunel kroz Frušku goru. Ja bih voleo da bude završen, kao neko ko živi u Novom Sadu, ali ga bar započnite.

Isto tako, očekujem da će u Srbiji biti i bolji životni standard na realnim osnovama i da će biti poželjno za življenje svih građana ove Srbije, ali i naših okolnih zemalja.

Socijaldemokratska stranka Srbije će sa odgovornošću glasati za Vladu koju predlažete i daće podršku svim vašim naporima da sprovedete namere iz ekspozea. Znam da neće biti lako, ali kada je reformatorima bilo lako? Njihov rad se ceni i poštuje mnogo kasnije, a ne onda kada su u aktuelnoj Vladi.

Želim vam dobre rezultate, puno rada, a i sreće jer sreća će vam trebati. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima Sanda Rašković Ivić.

Izvolite.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Gospodo predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, kandidati za ministre, gospodo Brnabić, vi ćete verovatno već od sutra sedeti u stolici Nikole Pašića. Doduše, njemu i drugima Domanović je posvetio onu satiru „Vođa“. Dakle, sve što budete govorili, sve što budete radili ići će apsolutno na vaš obraz, ali isto tako i na obraz Srbije.

Pre svega moram da vam zahvalim što je vaš ekspozee trajao samo nešto više od sat vremena, za razliku od ekspozea vašeg prethodnika koji je trajao prošle godine, pre deset meseci, šest sati da bi on bio šest meseci formalno premijer. Ja se nadam da ćete vi biti premijer duže – ne zato što se izbora plašim, nego zato što mislim da je Srbija umorna, kako od marketinga, gde ste vi stručnjak, tako isto i od izbora – pa da vidimo šta možete da uradite.

Odmah da vam kažem da naša poslanička grupa, NS Pokret za spas Srbije, neće glasati za vas i za vaš kabinet. Pre svega, mi smatramo da vas vaš dosadašnji angažman ne kvalifikuje za mesto predsednice Vlade. Vi nikada niste učestvovali na izborima i nemate izborni legitimitet. Sav svoj izborni legitimitet vi crpate od gospodina Aleksandra Vučića, a meni se čini da ste vi to pre neki dan čak i sami rekli gostujući na „Pinku“.

Vi takođe govorite o tome da će ovo biti Vlada kontinuiteta i politika kontinuiteta, i to ste rekli i u ekspozeu, a naravno govorili ste o tome kako ste, eto, došli u jednu užasnu situaciju, jako loš ambijent od prethodnih vlada. Ja vam savetujem da se oko tog lošeg ambijenta prokonsultujete sa svojim sadašnjim

koalicionim partnerima, gospodom iz SPS, koja su u kontinuitetu bila, bezmalo, u svim prethodnim vladama.

Što se tiče samog odabira vašeg kabineta, odnosno odabira ministara, vidimo da su ostali praktično više-manje svi ministri u Vladi, iako mnogi od njih nemaju dobre rezultate, a neki nemaju nikakve rezultate. Vidimo da je napravljena jedna rokada i da su uvedeni ministri bez portfelja. Vrlo je neobično da mi saznajemo, recimo, za jednog ministra bez portfelja, nakon što smo završili raspravu o Zakonu o ministarstvima. Naravno, on po zakonu ne mora da bude pomenut tu, ali bi bilo pristojno i dobro da je bilo pomenuto da će biti i taj ministar.

Pre svega postavljam jedno retorsko pitanje, a to je – šta vas kvalifikuje da budete predsednica Vlade? Pre svega, da krenemo od vašeg školovanja. Videla sam, vi ste završili fakultete u inostranstvu, i to je lepo, ja zaista nemam ništa protiv toga. Međutim, recimo, vaš univerzitet Hal (*The University of Hull*) na Šangajskoj listi rangiran je negde između, videla sam na internetu, 600. i 800. mesta, dok je Univerzitet u Beogradu rangiran na 401. mestu. Prema tome, niste završili *Ivy League* kao genije iz Jejla, gospodin Krstić, koji je bio glavna uzdanica Aleksandra Vučića, a on je, eto tako, od glavne uzdanice potonuo u crnu rupu, u totalni mrak i niko više ne zna šta se s njim desilo.

Vi ste u Vladu ušli pre nešto manje od godinu dana. Nekoliko meseci pre ulaska u Vladu javnost je saznala za vas jer je bio neki skandal između firme u kojoj ste vi radili i kuma gospodina Vučića, tadašnjeg predsednika Vlade. Vi ste tada stali na stranu kuma. Ja ovo nisam saznala od „radio Mileve“, nego je o tome izveštavao i pisao KRIK, koji je pre neki dan dobio za svoje izveštavanje prestižnu svetsku nagradu.

Što se tiče samih vaših postignuća u okviru ministarstva koje ste vodili, tu takođe nismo ostali naročito impresionirani. Videli smo da ste sada dobili čestitku od Fiskalnog saveta, odnosno rečeno je da postoji veliki dug koji su lokalne samouprave, gradovi i opštine napravili, da može da parira i državnom dugu, a prednjači Kragujevac, koji je pred bankrotom.

Takođe ste i sami priznali da ste pristali na to da se nelegalno zaposli jedan određeni broj ljudi – govori se o broju od 5.380, a novinar Cvejić je na sudu dobio informaciju da je to otprilike oko 9.000 ljudi – iako znamo da je zapošljavanje bilo zabranjeno, a to je bilo uglavnom partijsko zapošljavanje.

I sami ste rekli da nemamo veliku ali imamo neefikasnu državnu upravu. Moram da priznam da je to korak ka promeni određenih stavova. To ćemo saznati vrlo brzo, jer će ipak biti vaša dirigentska palica, a to će ministarstvo voditi gospodin Ružić iz SPS-a.

Dakle, sva je prilika, gospođo Brnabić, da ste vi na ovo mesto dovedeni zbog toga što je vaš prethodnik u stvari spoznao da je došlo vreme isporuke onih

silnih obećanja koje je dao, da su dugovi došli na naplatu. On je, po našem mišljenju, pobjegao na predsedničku funkciju i tu je doveo vas. Vas čekaju bolni i teški rezovi – politički, ekonomski i socijalni.

Svojim ekspozeom, moram da vam kažem, niste me ubedili ni u šta. Vaš ekspoze je lišen vizije i svesti o stanju u zemlji. Niste u tom ekspozeu rekli niti jednu jedinu reč, niti upotrebili reči kao što je sloboda, kao što je demokratija, kao što je vladavina prava, poštovanje institucija i, naravno, ono što je rak-rana ovog društva – o slobodi medija, o tabloidizaciji društva koja je zacarila i borbi protiv tabloidizacije društva niste progovorili ni jednu jedinu reč, a pogotovo ne o slobodi medija.

Vi ćete biti suočeni i sa teškim političkim, ekonomskim i socijalnim izazovima. Što se političkih izazova tiče, pre svega je to pitanje KiM. To ne kažem ja, to kaže svako onaj ko dođe da razgovara u ovu zemlju, jer svako ceni spoljnopolitičku, a i unutrašnju poziciju u Srbiji, po tome kakav je odnos prema KiM.

Još od 2008. godine, svima nam je jasno i svi smo svedoci da se bez uvijanja Srbiji stavlja do znanja da bez priznanja Kosova, bez međusobnog uspostavljanja dobrosusedskih odnosa, a ja vam kao psihijatar dobro stojim i kažem da ne možemo da imamo dobrosusedske odnose sami sa sobom, jer onda nešto sa nama nije u redu. Znači, bez tih tzv. dobrosusedskih odnosa sa Kosovom mi ne možemo dalje da napredujemo u EU, a vama je ovde tema i tako ste i počeli svoje izlaganje, da je EU par ekselans glavni strateški cilj vaše Vlade i vaše politike.

Danas predsednik Srbije Aleksandar Vučić traži razgovor o Kosovu. Međutim, gazi se, evo, peta godina od potpisivanja Briselskog sporazuma, ima sedam meseci kako je dat državni pozivni broj, kako je isporučena imovina Srba na Kosovu – države Srbije, bolje rečeno – albanskoj strani. Međutim, vi ćete, gospođo Brnabić, biti ta koja će biti poslata da se rukuje i da razgovara sa Haradinajem, a drugi će pokazivati svoje čiste ruke, koliko god vi u svom ekspozeu govorili o tome da ćete se oslanjati na predsednika, gospodina Vučića.

Što se tiče same EU, vi znate da smo mi evroskeptici, da se zalažemo za raspisivanje referenduma pa da odmah bude jasno u kom pravcu naša država želi da ide. Vi takav referendum i mogućnost da se ispita volja naroda niste pominjali u svom ekspozeu, a niste, recimo, rekli ni kako ćete se postaviti oko određenih poglavlja. Mislim da je Poglavlje 29 ono u kojem se govori o carinama, gde na kraju piše da ćemo mi ipak morati da ukinemo onaj ugovor o slobodnoj trgovini sa Ruskom Federacijom i sa drugim zemljama sa kojima imamo ugovore o slobodnoj trgovini.

Dalje, pitanje koje je par ekselans političko, a ja vas molim da ovo saslušate jer bih volela da dobijem, gospođo Brnabić, direktan odgovor na ovo

pitanje, jer vi kao predsednica Vlade sutra morate imati odgovor na ovo političko pitanje, jeste – kako ćete se postaviti prema statusu zaposlenih u Ruskom humanitarnom centru u Nišu? Da li ćete tim ljudima dati diplomatski status onakav kakav, ni više ni manje, imaju vojnici NATO-a ili nećete? Ja očekujem da vi već sada, već ovog trenutka imate jasan stav o tome.

Što se tiče ovog ekonomskog dela, tu vas je predsednik Vučić promovisao da ćete vi biti ekonomski premijer, a kao drugi premijer, politički, biće Dačić. Naravno, time je on odmah prekršio Ustav. I tu imamo mnogo pitanja na koja vi u ovom ekspozeu niste odgovorili, a to je pitanje šta ćete de fakto raditi sa brojnim preduzećima. Šta ćete uraditi sa EPS-om, koji proizvodi 22% manje nego prošle godine i ometa da BDP bude 3%, a nama su ta 3% potrebna da dođemo do tih famoznih, da izađemo, pre svega, iz rupe 90-ih godina, ali i da dođemo na nivo plata, kako je obećao vaš prethodnik, od 440 evra; da ne govorimo o platama od 500 evra koje se već dve godine obećavaju a nikako da stignu.

U svom ekspozeu niste ništa rekli šta ćete konkretno napraviti da mladim školovanim ljudima date šansu. Mi smo 140. zemlja po sposobnostima da zadrži školovane kadrove, a u inostranstvu se nalazi 300.000 visokoobrazovanih Srba i 5.000 doktora nauka sa doktoratima koji nisu plagijati.

Hoćete li se vi i dalje zaduživati kod MMF-a i na taj način od Srbije praviti koloniju? Što bi rekao gospodin Nebojša Katić, koji je jedan izvanredan finansijski konsultant, Srbin koji živi u Londonu, dobro došli u kolonijalnu budućnost, ako se ovakva politika sa MMF-om i dalje bude nastavila.

Šta ćete uraditi sa platama i penzijama i kako ćete to popraviti? Jer dato je obećanje da će se plate i penzije polako vratiti na onaj nivo od prethodnog otimanja, od pre dve i po godine?

Ovo zaista jeste Vlada kontinuiteta, jer je Vlada Mirka Marjanovića, u kojoj je vaš prethodnik bio ministar, dugovala 20 plata i penzija. Vlada u kojoj je on bio predsednik Vlade je otela ljudima deo plata i penzija i na vama ostaje sada da sve to popravljate.

Što se tiče socijalnog plana, tu vas čekaju jako veliki izazovi. Hoćete li promeniti ovaj neoliberalni Zakon o radu koji radnike pretvara u roblje? Hoćete li pomoći porodicama sa decom? Kako mislite, recimo, to doduše ima posredno veze sa socijalnim, da uključite i srpsku dijasporu? Ima tri miliona Srba koji šalju novac i tako pomažu ljudima, odnosno pomažu da ljudi prežive kraj sa krajem, ali Ministarstvo za dijasporu niste otvorili iako tamo ima tri miliona Srba. Dijaspora bi mogla i na drugi, konstruktivniji način da pomogne.

Moram da vam kažem da, po nalazima, 30% ljudi u Srbiji živi gore od socijalnih slučajeva u Sloveniji, a 60% ljudi živi gore od socijalnih slučajeva u

Nemačkoj. To znači da gimnazijski profesori, oficiri, policajci, medicinske sestre, ljudi koji rade u kulturi žive gore nego nemačka socijala.

Što se tiče vaših kadrova, tu sam ostala malo zatečena i upitala sam se zar je moguće, recimo, da je nakon ovakvog stanja u zdravstvu, koje vi doduše hvalite, ali oko skandala koji je izbio oko Niša, gospodin Lončar još uvek ostaje ministar zdravlja, uprkos mafijaškim obračunima po raznim gradovima Srbije i Savamali gospodin Stefanović ostaje ministar unutrašnjih poslova i gospođa Mihajlović, koja je zataškavala afere sa gradnjom puteva i Koridorima, ostaje ministarka? Vi ste promenili, rotirali ste dva ministarstva, tako da ćemo mi, ja mislim, imati sada dva ministarstva za socijalna pitanja, zato što je gospodin Đorđević, koji će se sada baviti socijalnim pitanjima, mogao da se bavi socijalnim pitanjima svojih oficira i vojnika, a za gospodina Vulina evo pišu mediji, pa bih volela da se on izjasni o tome da li je služio vojsku.

Što se tiče ovih ministara bez portfelja, tu bih svakako rekla da je meni žao što ministarstvo za porodicu nije puno ministarstvo nego imamo samo ministarku bez portfelja. Imamo gospodina Krkobabića, koji je nevidljivi ministar. Dobili smo novog ministra, ministra za inovacije, kao da već nemamo Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja, a inovacije su zaista plod nauke i tehnološkog razvoja i to ne bi smelo nikako da bude „ministarstvo za Proku pronalazača“.

Mi, gospođo Brnabić, nećemo glasati za vas i vaš kabinet. Danas je Vidovdan. To je dan velike slave i stradanja srpskog naroda, a mislim da je glas za vašu Vladu glas za stradanje Srbije.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani poniženi i uvređeni građani Srbije, svojevremeno je Slobodan Milošević isporučen Haškom tribunalu upravo na Vidovdan, a evo i danas se ponavlja novo poniženje srpskoga naroda i svih onih koji poštuju tradicionalne i porodične vrednosti u Srbiji. Ponovo se na naš najveći praznik bavimo nečim što zaista smatram da je potpuno suprotno duhu Vidovdana.

Osnovna prevara koja se zapravo nalazi u temelju nove Vlade Republike Srbije je da se na čelu ove Vlade nalazi Ana Brnabić. To prosto nije tačno. Ovo je četvrta Vlada Aleksandra Vučića. Prvu je formalno vodio Ivica Dačić od 2012. do 2014. godine, dok je suštinski premijer bio tadašnji p.p.v. Drugu i treću vodio je Vučić lično od 2014. do 2016. godine i ovih nekoliko meseci do danas, a onda je pobjegao sa mesta predsednika Vlade. Jer ako neko kao mandatar za sastav Vlade održi sedam sati dug ekspeze i obeća niz epohalnih uspeha do 2020. godine a onda posle nekoliko meseci napusti to mesto, onda se to ne može drugačije okarakterisati nego kao kukavičluk i bežanje od odgovornosti za

neispunjena predizborna obećanja i zaklanjanje, skrivanje iza nekog drugog ko će doći na mesto premijera, a u ovom slučaju iza vas, gospođice Brnabić. Rijaliti šou Aleksandra Vučića se nastavlja.

Postavlja se pitanje zašto je novi predsednik upravo predložio Anu Brnabić da zamaskira činjenicu da je on i dalje na čelu Vlade Republike Srbije i zašto je ona prihvatila da u tome učestvuje. Ne zaboravimo, Aleksandar Vučić nije predsednik, ni premijer, on je još uvek samo ministar informisanja, propagande i straha. Mislim da je, kada vas je predložio za mandatara, Aleksandar Vučić imao u vidu samo kako će na to reagovati zapadna javnost. Njega nije zanimalo kako će na to reagovati i šta će o tome misliti srpski narod. Vi ste još jedan njegov marketinški trik.

Naime, Vučiću je bilo bitno da ceo svet prenese da su Srbi za premijera prvi put dobili ženu Hrvaticu i lezbijku. Vučić želi sa vama, gospođice Brnabić...

(Predsednik: Molim vas, poslanice...)

Ja sam samo citirao svetske medije. Ne znam šta je sporno. Citirao sam svetske medije i naslove iz svetskih medija.

Hteo sam da kažem nešto potpuno drugo. Ovakvim imenovanjem, odnosno predlogom Aleksandar Vučić želeo je samo to – da opere svoju biografiju iz prošlosti, da se iznova dodvori zapadnim centrima moći i da na taj način sakrije pravu prirodu svoje vlasti. To što je on ucenjen i na ovaj način pokušava da se izvuče je jedno, ali to što mu vi u tome pomažete, gospođice Brnabić, i što pravite alibi za ono što radi, to je vaša odgovornost.

Da krenemo redom. Pozdravljamo i nemamo ništa protiv, naprotiv, da žena dođe na čelo Srbije. Žene su danas bolji deo našeg društva, vrednije su, posvećenije, odanije. Uostalom, žena nije izdala Kosovo i Metohiju, već muškarci – Aleksandar Vučić, Ivica Dačić, Tomislav Nikolić, Aleksandar Vulin...

PREDSEDNİK: Poslanice, danas sam pokazala maksimalnu toleranciju prema poslanicima i dozvolila da na ovoj zaista važnoj sednici iskažu svoje političke stavove. Ono što sigurno neću dozvoliti je da vređate – ni predsednika države, ni prvog potpredsednika Vlade, ministra inostranih poslova...

Molim ministre da slušaju, jer se radi o vama.

Neću dozvoliti da vređate, niti da nazivate bilo kog političara u ovoj državi izdajnikom.

(Slaviša Ristić dobacuje.)

Niste duhoviti, ako vam je to bio cilj. Ne mislim na Boška Obradovića nego na vas. I nemojte da budete jedini poslanik koji će dobiti kaznu.

Vređate mandatarku, mislite da je to sasvim u redu i da to vaši birači traže od vas, ako ih imate. To neću dozvoliti, a najmanje ću dozvoliti

kvalifikacije da je neko izdajnik u ovoj državi i da je priznao Kosovo, jer u Srbiji niko nije priznao Kosovo.

(Boško Obradović: To je politički stav.)

I to nije politički stav što iznosite, nego je to bezobrazluk. Ne možete to da radite. Politički stavovi su nešto drugo. Neistine, laži i kvalifikacije su opet nešto drugo i unapred vam kažem – ako u tom tonu želite da govorite, možete da se žalite svim međunarodnim faktorima a ja ću vas kazniti...

(Boško Obradović: Mogu da nastavim?)

... I potpisati da sam vas kažnjavala zato što iznosite ovakve monstruoze kvalifikacije za ljude koji vode našu državu. Ne dozvoljavam to. A pošto ste to napisali, možete da mi predate.

(Boško Obradović: Šta da vam predam?)

Taj govor. Pošto nećete moći da kažete „nisam to rekao“, jer ste napisali.

(Boško Obradović: Mogu. Da li mogu da nastavim?)

Pa dobro, ko god da je napisao, svejedno. Šta kažete?

(Boško Obradović: U redu. To je vrlo korektno.)

Dobro. Mislim da smo se dogovorili. Jasno sam iskazala svoju nameru. Znači, ima predumišljaja da vas kaznim ako nastavite u tom tonu, ne morate ni da razmišljate. Ja ću vam napraviti konferenciju za štampu, bez problema.

(Boško Obradović: Da li mogu da nastavim?)

Izvolite, probajte.

Dobro. Koliko je potrošio vremena da znam?

Evo, izvolite u preostalom.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala.

Želeo sam da kažem upravo nešto drugo. Potrebno nam je više žena u politici i na čelu države. Međutim, ne vidim u vašem ekspozou niti jednu reč koja bi na pravi način počela da rešava prave probleme žena u Srbiji. Kako je moguće da žene dobiju otkaz kada ostanu u drugom stanju? Zašto uopšte ne mogu da se zaposle jer planiraju porodicu? Kako da usklade majčinstvo sa poslovnom karijerom? Zašto sve više obolevaju od najtežih bolesti? Evo vam podatak da je 200 žena obolelih od raka otpušteno sa posla samo od početka 2017. godine. Kako da se pokrene žensko preduzetništvo ili pomogne život žena na selu? Dakle, vi niste dovedeni da rešavate probleme žena u Srbiji, očito je vaša uloga nešto drugo.

Mi ne znamo, vi se niste izjasnili, vaše stavove o KiM, o NATO-u, o Srebrenici, o Hagu, ali znamo da ste ceo život radili za američke kompanije i nevladine organizacije. Iz toga izvlačim zaključak da vas je to preporučilo za premijera. Postavlja se pitanje da li ćete vi na mestu predsednika Vlade i dalje raditi za američke kompanije i nevladine organizacije. To je pravo pitanje, rekao bih.

Kakve veze imate sa masonima, gospođice Brnabić? I da li vam u Vladi sede dva masona? Najmanje dva. Ono što je veoma važno jeste da li vi zapravo podsećate na onaj lik koji igra legendarni Bata Stojković u kultnom filmu „Ko to tamo peva“ i koji kaže u jednom trenutku: „Pustite mene, ja sam brži i spretniji“ – da vodite Srbiju u EU, NATO, da uvedete sankcije Rusiji, da potpišete nezavisnost Kosova, da rasprodete preostala prirodna i privredna bogatstva, da nastavite aranžmane sa MMF-om na našu štetu itd.

Vi ste, recimo, pomenuli život Srba na KiM, ali ne i u kojoj državi oni žive, niti ste pomenuli šta ćete uraditi da očuvate KiM u sastavu Srbije. Čak ste stavili u odeljak koji se tiče saradnje sa drugima. Znači, Kosovo i Metohija su za vas nešto drugo, van države Srbije.

U pravu je Vladimir Đukanović kada je u nedavnom intervjuu „Politici“ rekao da je Vučić predložio Anu Brnabić „da značajno tamponira pritiske i sa Zapada i one koje inače imamo na unutrašnjoj političkoj sceni, u smislu da otupljuje kritike liberalne opozicije.“ Ako sam dobro razumeo nekadašnjeg vatrenog radikala a sadašnjeg fanatičnog naprednjaka Đukanovića, Ana Brnabić je predložena da bi se ugodilo Zapadu i Čedomiru Jovanoviću i drugoj Srbiji, prema kojima Vučić, očito, ima posebne naklonosti.

Dakle, politika Vlade na čelu sa Anom Brnabić može biti samo više prozapadna, što podrazumeva dalji nastavak i produbljivanje našeg kolonijalnog položaja u odnosu na EU, NATO i MMF.

Evo nekoliko konkretnih pitanja za mandatara. Pre svega, želim da vas pitam sledeće – da li vi, gospođice Brnabić, pristajete da ne budete jedini predsednik Vlade, odnosno da ne budete jedini premijer u ovoj Vladi? Da li ćete vi biti zaduženi za politički deo a gospodin Ivica Dačić za ekonomski deo? Postoji li, bilo gde na svetu, Vlada sa dva premijera? Dvoglavi premijer nigde ne postoji, to je antiustavna kategorija, to je besmisleno i stoga je narodu jasno da nećemo imati premijera, odnosno da će premijer i dalje biti Aleksandar Vučić.

Ono što vam zameram, veoma otvoreno, jeste to što vi pristajete da igrate Vučićevu igru i budete njegova maska da bi uvek kada se uradi nešto loše, svako kršenje predizbornih obećanja, svaki lopovluk, svaki kriminal i korupcija jednostavno bili nekako zamaskirani time što će se on zakloniti iza vas i reći – evo mi smo najmodernija Vlada u Evropi, evo mi poštujemo ljudska prava itd.

Evo konkretnih pitanja. U vašoj biografiji stoji da ste od 1992. do 2000. godine radili kao medijski oficir između institucija u Velikoj Britaniji, iz srpskih proreformskih partija i NVO, u šta spada i vreme bombardovanja Srbije od strane NATO-a. Da li znate da se ta vrsta oficirskog posla u prevodu na srpski jezik zove strana agentura?

PREDSEDNIK: Poslaniče, opet dajete kvalifikacije.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Samo sam citirao deo iz biografije koji ste nam vi dostavili.

PREDSEDNIK: Dajte mi tu biografiju, da vidim gde piše da je neko strani agent.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dobro. Evo drugo pitanje onda. Da li je tačno da, kao i ministar Zorana Mihajlović, pripadate Ist vest Bridžu, delu Trilateralne komisije, i kakve veze, recimo, ta strana organizacija ima sa srpskim interesima? Ono što mislim je da je vaše postavljenje zapravo ostvarenje saveta koji je Toni Bler, osvedočeni ratni zločinac, dao Aleksandru Vučiću kao njegov specijalni savetnik i da ste vi konačno došli na to mesto koje je Toni Bler predložio – da budete koordinator svih ministarstava u Vladi Republike Srbije, po savetu Tonija Blera, a da zapravo premijer i dalje ostane Aleksandar Vučić.

Evo još nekoliko zanimljivih pitanja. Vi ste priznali da je tačno da se pred Prekršajnim sudom u Beogradu vodi postupak protiv vas zbog vožnje u alkoholisanom stanju, ali niste priznali da li imate prekršajnu prijavu Agencije za zaštitu životne sredine Ministarstva poljoprivrede zbog kršenja Uredbe o proizvodnom otpadu. Dakle, vi predlažete Ministarstvo za zaštitu životne sredine, što je u redu, a sami ste u privatnoj firmi kršili ekološki zakon. Da li je tačno ili nije tačno?

Da li je tačno da ste branili Vučićevog kuma i tadašnjeg direktora EMS-a Nikolu Petrovića od optužbi za traženje mita od strane firme čiji ste bili direktor? Da li vas je to, možda, preporučilo za ministra i sada mandataru? Da li je tačno, ovo je posebno važno, da ste u bliskim, prijateljskim i poslovnim odnosima sa Sinišom Malim? Da li je tačno da vam je rata za kredit za stan u centru Beograda od 400 m² u vrednosti od pola miliona evra veća od plate u Vladi? Odakle finansirate plaćanje ovog kredita?

Isto pitanje, naravno, odnosi se i na poreklo imovine ministara Vulina i Lončara, ali tu je problem što i dalje nemamo zakon o ispitivanju porekla imovine, koji je i mandatar Vučić obećao na ovom istom mestu pre godinu dana, i zato ne možemo da ispitamo poreklo imovine svih političara i tajkuna od 1990. godine do danas.

Evo još nekoliko zanimljivih pitanja. Da li je tačno da ste novinarki, ovo je posebno interesantno, koja je istraživala vaš rad u američkoj NVO pod sumnjom da uzimate 10.000 dolara lokalnim samoupravama u Srbiji da im zakažete sastanak sa ministrom, na Tviteru poručili da ide da zavija sarme? Da li je to ispravan odnos prema ženama? Da li je to ženski senzibilitet i tolerancija? Da li se, kao prošlogodišnji učesnik gej-parade, slažete sa jednim od ideologa promocije homoseksualizma u Srbiji, Predragom Azdejkovićem, koji je ovih dana izjavio da će pred novom Vladom biti promena Ustava i da treba insistirati da se iz Ustava izbaci definicija braka kao unije samo muškarca i žene? Vlada je

već obećala da će pravno regulisati istopolne zajednice posebnim zakonom. Da li je to vaš stav? Da li je to stav Vlade koju ćete vi voditi? Moramo da znamo šta nas čeka u nastupajućem periodu, da li će nam deca imati tatu i tatu ili će i dalje imati tatu i mamu. Ako je tačno da ste svojevremeno bili konsultant za štampu predsedničkog kandidata Miroljuba Labusa, pitam vas da li ste čitali najnoviji intervju za NIN vašeg nekadašnjeg šefa koji, dok vi osnivate ministarstvo za evropske integracije, savetuje – „treba stati na loptu i zamrznuti pregovore sa EU do 2020. godine, do kada je EU zamrzla proširivanje“?

Evo još nekoliko vrlo interesantnih pitanja. Da li je po vašem mišljenju normalno da posle jedva nekoliko meseci na ministarskom mestu na kome se niste pokazali, niti je bilo vremena da dokažete šta znate, tako lako prihvatate mesto premijera iako znate da za vas niko nije glasao niti ste ikada učestvovali na izborima?

Za godinu dana kao ministar za državnu upravu i lokalnu samoupravu bićete upamćeni po tri stvari: prva je da ste bili na gej-paradi, druga da ste oduzeli osam milijardi prihoda lokalnim samoupravama i treća da ste tako dobro organizovali sistem izdavanja novih zdravstvenih knjižica da građani ne mogu da ih dobiju već godinu dana.

Taman kad ste krenuli da pravite e-upravu voljom upravo ove ovde vladajuće većine, Direkcija za elektronsku upravu je ugašena. Pa se pitam da li ste je možda poneli kući, da li je nosite u novi kabinet predsednika Vlade, da li želite da zadržite unosne poslove koje će Direkcija za elektronsku upravu da dodeljuje firmama bliskim vašim američkim prijateljima ili time zapravo neko želi da sve baze podataka u Srbiji preko Direkcije za elektronsku upravu stavi na izvol'te određenim stranim centrima moći.

Ono što je veoma važno pitanje – da li ste svesni da niste vi birali ministre? Da li ste svesni da niste vi obezbedili većinu za formiranje Vlade? Da li ste svesni da ne možete da kontrolišete nijednog predsednika stranke koji je ministar u ovoj Vladi? Da li ste svesni da ćete za najmanju odluku morati da idete na Vučićev kanabe i da ga molite za pomoć? Konačno, da li ste svesni da ste nametnuti većini građana Srbije kao predsednik Vlade a da za to nemate nikakav izborni legitimitet?

Što se tiče vašeg ekspozea, koji više liči na literarni sastav iz srednje škole, moram da kažem da tu ima dobrih mesta – preduzetništvo, zadrugarstvo, modernizacija javne uprave, uvođenje socijalnih karata socijalno ugroženih kategorija stanovništva. Svaka čast. Ali pitanje je jednostavno – što to niste uradili za pet godina vlasti SNS-a? Šta se čekalo? Niste znali da je bitno zadrugarstvo, preduzetništvo, da se uvedu socijalne karte za socijalno ugrožene, da se modernizuje javna uprava. Ne razumem koliko vam onda godina treba da biste bilo šta uradili.

Vučić je, kao i vi, pre godinu dana na ovom istom mestu obećao da će zakonski ograničiti prodaju poljoprivrednog zemljišta strancima i, naravno, ništa od toga. Jasno je da će biti nastavljena pogrešna ekonomska politika potpune podrške stranim kompanijama koja je bila i do sada, dok domaća privreda i poljoprivreda neće dobiti ništa. Nema ministarstva za brigu o porodici, nema brige o Srbima na Kosovu i Metohiji, o Srbima u regionu i rasejanju, o tradicionalnim verskim zajednicama. I, verovali ili ne, u vašem ekspozeu na 90 strana ne postoji reč – dijaspora. Vi ste zaboravili da postoje Srbi van Srbije, vi im niste posvetili nijednu rečenicu a kamoli ministarstvo.

Ono što još želim za kraj da kažem, vašu pomoć borbi protiv bele kuge videli smo kada ste za ovu svrhu izdvojili duplo manje novca iz državnog budžeta nego za fontanu u Beogradu. Vašu brigu za poljoprivredu videli smo kada ste za kompletno zadrugarstvo, obratite pažnju na ovaj podatak, kompletno zadrugarstvo – organska poljoprivredna proizvodnja i mladi poljoprivrednici u Srbiji ukupno su pomognuti finansijski koliko jedna strana kompanija koja je došla u Srbiju. Četiri hiljade srpskih sela, 600.000 poljoprivrednih gazdinstava dobilo je ni koliko jedna kompanija, nego pola od onoga što je kao subvenciju dobila jedna strana kompanija koja je došla u Srbiju. I to je slika vaše vlasti – brige o domaćem ekonomskom interesu, srpskoj poljoprivredi i selu i brige o stranim kompanijama za koje vi zapravo sve vreme radite.

Vašu reformu obrazovanja videli smo kada ste u naše škole uveli seks-pakete i promociju homoseksualizma. Koliko brinete o bezbednosti vidimo iz vašeg plana da Srbiju naselite migrantima i ovde napravite jedan od najvećih azilantskih centara u Evropi. Koliko čuvate Srbiju vidimo iz vaše namere da prodate PKB, Aerodrom „Beograd“, „Telekom“. Vaša briga o radnicima najbolje se vidi iz toga da radnike iznajmljujete na lizing i da oni u pojedinim stranim firmama nemaju apsolutno nikakva radnička prava.

Posebno odbacujem stavove koji se mogu čuti iz dela opozicije kako je Ana Brnabić dobra a njeno okruženje u SNS loše. Ovo je krajnje licemerje, jer je Ana Brnabić zapravo deo ove SNS ekipe i alibi za ono što oni rade a iza nje se sakrivaju. Ona je to prihvatila. Ona direktno učestvuje u ovom kriminalnom i korumpiranom režimu dajući alibi za razne stvari – od prebijanja novinara, preko medijskog mraka, do svega onoga što danas imamo u Srbiji. Dakle, Ana Brnabić je deo toga a ne izuzetak. I, tu se ne slažem sa kolegama u opoziciji. Nijedan glasač SNS i SPS, da se razumemo, nije glasao za Anu Brnabić i odluka da ona bude premijer je suprotna većini građana Srbije.

Da vidimo sastav Vlade. U Vladi imate jednog bivšeg julovca, jednog dinkićeveca, tri DSS-ovca, jednog bivšeg demokratu, većitog ministra Rasima Ljajića kome je ovo deseti, jubilarni ministarski mandat i tražim da mu se dodeli jubilarna nagrada. Poseban biser je ministar vojni koji nije služio vojsku, koji je

rođen u Novom Sadu a završio je Pravni fakultet u Kragujevcu, jer nema fakulteta u Novom Sadu i Beogradu, i što je najzanimljivije, u biografiji Aleksandra Vulina, ovo je totalni hit, ne postoji period pre 2000. godine. Prvi njegov posao je zamenik nekog direktora za marketing 2000. godine. Ne postoji Aleksandar Vulin pre 2000. godine. I treba da krijete taj deo biografije, tu ste potpuno u pravu, gospodine ministre.

Najveća zvezda prelaznog roka Branko Ružić, koji je svojevremeno pljuvao Vladu, sada liže ono što je pljuvao jer je valjda fotelja...

(Predsednik: Poslaniče, hajde, vi ste kao neki profesor srpskog jezika. Tako i govorite.)

Ispraviću se. Završavam.

(Predsednik: A nije neki. Ja sam mislila da je neki.)

Ako mi dozvolite da ja završim u svom vremenu.

(Predsednik: Trudim se. Uzdržavam se, ali izdržaću.)

Hvala vam.

Dakle, ova Vlada je politički Frankenštajn, ova Vlada je vrhunac DOS-a, ova Vlada je sve samo ne srpska Vlada, ovo je kolonijalna uprava koja vlada Srbijom u ime EU i zato je najbolje da Narodna skupština u Danu za glasanje odbije da da poverenje Ani Brnabić. To bi bio pravi vidovdanski, srpski odgovor Aleksandru Vučiću i, što se tiče Srpskog pokreta Dveri, nema dileme, mi ćemo glasati protiv ove Vlade. Ovo je poniženje za sve Srbe na Vidovdan.

PREDSEDNIK: Aleksandar Martinović, replika.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici...

PREDSEDNIK: Molim vas... Molim vas da mandatarka prva odgovori. Molim za razumevanje.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam puno.

Morala sam da reagujem zato što sam iznenađena. Ovo je stvarno jako liberalan stav za stranku koju predstavljate, iz meni dva neverovatna razloga. Radi se pre svega o KiM. Postavlja se pitanje zašto ja nisam kao kandidat za predsednika Vlade u svom ekspozu u Narodnoj skupštini Srbije jasno rekla u kojoj državi Srbi na Kosovu žive. Meni je to neverovatno. Zašto bih ja o tome pričala u ekspozu, o činjenici koja je jasna, neupitna i koja piše u Ustavu? (Aplauz.)

Ali očigledno vama možda ta činjenica nije neupitna, pošto sat i dvadeset minuta je bilo upravo pitanje – zašto nam niste rekli u kojoj državi Srbi na Kosovu žive? Možda da pročitate Ustav Srbije i onda da vidite u kojoj državi Srbi na Kosovu žive. To ima smisla, ima veze ako se traži ministarstvo za KiM, pa onda sve to zajedno ima logike za one koji ne znaju u kojoj državi Srbi na Kosovu žive. Oni traže valjda ministarstvo za KiM. Pošto nemamo ministarstvo za Vojvodinu, je l', nećemo ga praviti valjda? Ili ministarstvo za Kragujevac.

Što se tiče Srpskog informativnog centra, to mi je druga neverovatna stvar, isto jedan neverovatan stav. Ja sam se iznenadila stvarno od narodnih poslanika iz ove grupe. Jeste, dok sam studirala u Velikoj Britaniji, jedno vreme sam radila u Srpskom informativnom centru u Londonu. To je bilo u vreme bombardovanja Srbije, kada mi je najteže na svetu bilo što nisam u svojoj zemlji dok je napadaju. Radila sam u Srpskom informativnom centru, koji je bio smešten, čak mislim da je i dan-danas smešten u Srpskoj pravoslavnoj crkvi u Londonu. Lako proverljivo. Pretpostavljam da ćete sada da mi kažete, posle toga, da ne znate u kojoj zemlji Srbi na Kosovu žive i da je Srpska pravoslavna crkva verovatno strana agentura. Hvala vam puno.

PREDSEDNIK: Povreda Poslovnika, Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Reklamiram član 107. i član 109. Poslovnika Skupštine Republike Srbije jer nakon ovakvog načina izražavanja i vokabulara koji su, nažalost, čuli građani Srbije, i to milionski auditorijum, ja mislim, gospođo predsednice, da je krajnje vreme da se ustroji princip nulte tolerancije prema poslanicima koji na najgrublji način vređaju dostojanstvo ovog doma.

Evo, upravo ste čuli kako se to čini i kako se slika, izuzetno ružna, iz ovog doma prenosi na građane. Ne znam da li ste čuli gospodina Obradovića, u prvoj izgovorenoj rečenici kada je rekao – uvređeni i poniženi građani Srbije. Da li postoji bilo šta što može da bude strašnije od takve uvrede prema građanima od ovih izgovorenih reči? Da li je to onih dva miliona građana koji su glasali za ovu vladajuću strukturu? Da li su to oni građani koji su nas, drage kolege narodni poslanici, birali u ovoj Skupštini? Ko su ti građani koji su poniženi i uvređeni i da li je to najgrublji vid uvrede za te ljude? Da li treba da bude sramota onoga ko je tako nešto izrekao?

Mi danas, gospodo narodni poslanici i uvaženi građani Srbije, biramo Vladu. To je uzvišeni čin. Ako neko u tom uzvišenom činu ne ume da zadrži dostojanstvo i da se drži osnovnih moralnih principa i nastupa onako kako je nastupio gospodin Obradović, onda takvim poslanicima zaista nije mesto u ovom domu, a o tome će sigurno reč dati građani Srbije kada za to bude vreme.

Ne želim da se glasa za povredu Poslovnika na koju sam ukazao. Hvala.

PREDSEDNIK: Ne, povrede Poslovnika prvo idu. Povrede Poslovnika. Polako, moram da obrišem listu... Ko je još po povredi Poslovnika, da zapišem? Snežana Paunović. Ima li još povreda Poslovnika? Komlenski. Samo da oslobodim listu. Dobro.

Reč ima Aleksandar Martinović.

Izvolite. Prijavite se, molim vas.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospođo Gojković. Reklamiram povredu člana 107.

Moram da se nasmejem. Mislim da Čkalja u prvom delu „Kamiondžija“ kaže svom ocu u besu – kud te ne zakla Tuta Bugarin.

Frojd je, dame i gospodo narodni poslanici, uočio nešto što je u psihijatriji, u psihologiji veoma značajna pojava a zove se podsvest. Boško se mnogo promenio. Počeo je lepo da se oblači, ima novu frizuru i podseća na nekog lepog, uglađenog evropskog političara, mene čak na kanadskog premijera Trudoa. Očigledno ga neko mnogo dobro savetuje. I gej-zajednica je to uočila. Zaslužuje sve pohvale. Zna li ko je ovo rekao? Gospodin Predrag Azdejković u decembru 2016. godine, jedan od lidera LGBT populacije u Srbiji. (Aplauz.) Tako da svi ovi silni napadi i sva ova erupcija besa na pripadnike LGBT populacije, kad se malo setimo šta je pisao Frojd, meni je tu sve jasno a nadam se da je jasno i vama.

Što se tiče ove bezobrazne i primitivne opaske da je gospođa Brnabić Hrvatica, ja ću kasnije u raspravi, ako baš budem morao da idem u meso, da citiram razgovor između jednog tadašnjeg lidera Srba u Hrvatskoj, Franje Tuđmana, koji je rekao – meni je žena Hrvatica i moji unuci su Hrvati, a na toj listi je gospodin Boško Obradović izabran za narodnog poslanika, ali ću da...

PREDSEDNIK: Molim vas da budete jednako tolerantni kao što ste slušali Boška Obradovića. Vrlo ste osetljivi na Poslovnik, ali niste osetljivi na govor mržnje koji smo čuli od poslanika Boška Obradovića. Strpite se malo, morate da čujete i drugu stranu.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dakle, treba da ga je sramota zbog tih reči.

PREDSEDNIK: Vratću vam deset sekundi. Biće vreme i sve, molim vas samo strpljenja.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospođo Gojković.

Vreme ovih što dobacuju „vreme!“ je davno prošlo, a gospodina Obradovića treba da je sramota zbog reči koje je izgovorio na račun gospođe Brnabić. Ali ja se na njega ne ljutim, nemojte ni vi drage kolege, u pitanju je najobičnija...

(Predsednik: Hvala, vreme.)

Molim vas, samo da završim.

(Predsednik: Molim vas, hvala, vreme je.)

Samo da završim, jako je bitno da kažem. Prekidali su me više puta, dobacivali su, nisam se ljutio, ali molim vas da mi dopustite da završim rečenicu.

Na gospodina Boška Obradovića nemojte da se ljutite jer je u pitanju apsolutna neznalica. Prvi predsednik Srpske kraljevske akademije, nauka i umetnosti, izabran 1886. godine bio je katolik Josif Pančić iz Bribira u Dalmaciji. To Srbima nije smetalo u 19. veku, ne smeta nam ni u 21. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Znači, čuli smo dve povrede Poslovnika do sada.

U skladu sa članom 103. stav 5. smatram da jesam povredila Poslovnik i dužna sam da odmah učinjenu povredu otklonim i da izreknem opomenu Bošku Obradoviću. (Aplauz.)

Povređa Poslovnika, Komlenski.

(Đorđe Komlenski: Tražio sam repliku.)

Vi ste se onda pogrešno javili.

Povređa Poslovnika više nijedna?

(Balša Božović: Poslovnik.)

Vrlo jasno vodim sednicu i znam zašto pitam da li ima još povređa Poslovnika.

(Balša Božović: Poslovnik.)

Dobro, znači niko više povređa Poslovnika.

(Balša Božović: Poslovnik.)

Molim vas da me pustite da vodim sednicu! Znate kako dobro čujem. Prvo se javljala ova strana poslanika i napravila sam listu, i to ste čuli. Sada pitam da li je neko odustao sa te liste ili nije. Marijan Rističević nije odustao, a onda ću preći na ovu stranu poslanika i popisati...

Jako je smešno i dirljivo je, ali ne znate koliko je teško voditi sednicu kada neko vikom misli da ubedi predsednika da promeni svoj način vođenja sednice. Nemoguće. Otporna sam na viku i na buku, možemo i da merimo to.

Marijan Rističević i onda sa ove strane koliko imamo povređa Poslovnika.

(Zoran Krasić: Kada ćete sa ove strane?)

To je sredina, to nije leva strana.

Izvolite.

Molim poslanike koji neće povređu Poslovnika da se odjave. Onemogućavate me da radim.

Pauza minut. Pošto mi ne daju poslanici da radim, onda minut pauze.

(Posle pauze.)

PREDSEDNIK: Hvala lepo, možemo da nastavimo.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, članovi 109, 110. i 111.

Gospodo predsedavajuća, da ste malo pažljivije slušali govor gospodina Boška Obradovića, mogli ste da izreknete više mera, više opomena, što bi rezultiralo i merom oduzimanja reči. S obzirom da ste gospodina Obradovića već kaznili opomenom, mislim da će on ubuduće ceniti vašu toleranciju. Ali, ukoliko

se to bude ponavljalo, molim vas da tu meru opomene izreknete nekoliko puta i da ona rezultira težim merama predviđenim članom 110. i članom 111.

Članom 107. je regulisano dostojanstvo Narodne skupštine i ja vam moram reći moj utisak. Karakterno gledano, gospođa Ana Brnabić ima više muškosti i hrabrosti nego Boško Obradović. Hvala. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: U pravu ste, poslaniče, i ispraviću tu grešku.

U skladu sa članom 103. stav 5, odmah ispravljam grešku. Izričem još jednu opomenu poslaniku Bošku Obradoviću. (Aplauz.)

Reč ima Snežana Paunović.

Izvolite.

SNEŽANA PAUNOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Reklamiram član 27. Bez obzira što ste postupili već u dva navrata ispravno i u skladu sa ovim Poslovníkom, ipak, iako sam narodni poslanik, pre svega sam građanka Srbije koja je brutalno uvređena na samom startu diskusije kolege Boška Obradovića. Niti se osećam poniženo, niti se osećam uvređeno, niti bih da me deklariše na bilo koji način poštovani kolega.

Mogu da razumem da neko ima kompleks i da svoju diskusiju počne sa Slobodanom Miloševićem i njegovim izručenjem na Vidovdan, preko predsednika Socijalističke partije Srbije Ivice Dačića završi sa Brankom Ružićem. To je jasna potreba da makar i ličite na socijaliste, ali to prosto nije lako. Ovo jeste možda mesto gde se o tome može razgovarati, ako se uzme u obzir da je uvažena mandatarka gospođa Ana Brnabić u svom kabinetu videla i profesorku Slavicu Đukić Dejanović, čija je ovo uska specijalnost, ali Skupština nije mesto gde se ovakve stvari leče.

S druge strane, kao žena, kao neko ko dolazi iz Peći, po drugi put na sredini ovog izlaganja ponovo uvređena činjenicom u kojoj državi žive Srbi sa Kosova i Metohije. U Srbiji. Evo da ja odgovorim. Ne znam kakav stav o tome ima kolega Obradović, bila sam ubeđena da je patriota koji se zalaže da Kosovo nikada ne bude nezavisno, ali drugi put sam iznenađena za dva dana. I kada je u pitanju populaciona politika, nikako da se pročita ono što je učinjeno u proteklih godinu dana. Ja to pred sobom, kao odgovorni poslanik, imam. Ovo je izveštaj kabineta profesorke Slavice Đukić Dejanović i ja ću ovo i ustupiti ako treba kolegi Bošku Obradoviću, da bismo se bavili činjenicama, a ne neistinama. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Da li želite da se glasa o povredi Poslovníka? (Ne.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo, povreda Poslovníka.

SRĐAN NOGO: Član 103. stav 8. i član 27.

Po članu 103 stav 8. jasno je propisano kada se može ukazati na povredu Poslovnika. Ispravljam kolege i molim ih da ne govore da reklamiraju povredu Poslovnika, jer mi ovde ne reklamiramo povrede Poslovnika nego ukazujemo na povrede Poslovnika. Nekoliko prethodnih govornika koji su se javljali po mogućnosti ukazivanja na povredu Poslovnika koristilo je to pravo za repliku. Postoji jasna obaveza i jasan propis kojim ovaj Poslovnik reguliše kako se postupa kada vi koristite ovaj instrument za repliciranje. Mogli su da se jave za repliku Bošku Obradoviću ukoliko su ovlašćeni za to, ukoliko imaju pravo da se jave za repliku, a ne da vi pod tom formom dozvoljavate da oni repliciraju.

Takođe, vi ste dozvolili da nekoliko narodnih poslanika iznese niz kvalifikacija i uvreda na račun Boška Obradovića. Zašto i u toj situaciji niste tako reagovali pa štitili dostojanstvo kolege poslanika? Ali vi činite ovde nešto drugo, gospođo Gojković. Po članu 27. vi treba da se starate o redu na sednici a ne da komentarišete i kvalifikujete naše političke stavove. Naši politički stavovi su na oceni građana Srbije i kako ih građani Srbije budu ocenjivali tako će proći, ali mi imamo pravo na svoj politički stav i to pravo ne može niko da nam uskrati.

Vi nemate pravo da nam izričite opomene zbog iznošenja političkih stavova, stavova koji se ni po čemu ne razlikuju, čak su bili daleko kulturniji nego npr. ono što je govorio jedan predstavnik vladajuće većine, Dragan Marković Palma. Njega niko nije prekidao i niko ga nije opominjao. Vi niste dozvolili pravo na 20 minuta koje je predsednik naše poslaničke grupe imao da može neprekidno, u kontinuitetu da iznese politički stav. To je ono što vama smeta. Vama smeta iznošenje političkih stavova i ukazivanje na pravu prirodu i pravu suštinu vaše vlasti.

PREDSEDNIK: Želite da glasamo o povredi Poslovnika, član 103? (Da.)
Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala vam, gospođo predsedavajuća.

Dakle, član 106 – za vreme govora narodnih poslanika ili drugih učesnika u pretresu nije dozvoljeno dobacivanje, odnosno ometanje govornika na drugi način, kao i svaki drugi postupak koji ugrožava slobodu govora.

Dakle, nema razloga da iko ovde shvata nešto na neki način koji nije ispravan. Mi imamo naš politički stav, a nama se ugrožava konstantno od strane vladajuće većine pravo na slobodu govora. Mi nijednu reč ne kažemo koja ne postoji u srpskom jeziku. Ništa ružno niti smo mislili niti smo rekli ni o kom od budućih članova Vlade, tako da molim kolege da svoje povrede Poslovnika ne koriste za vređanje onih koji ne misle isto kao oni.

Nikada niko iz Srpskog pokreta Dveri nikome u Narodnoj skupštini nije rekao da nije pismen, da nema glavu, da je član sekte. Sve smo to od vas čuli. Druga stvar, ne vidim kakve veze ima ovo sa, kako reče uvaženi kolega iz SNS-a, „da te zakolje Tuta Bugarin“. Šta ćemo, kolega, meni je žena Bugarka.

PREDSIEDNIK: Nije niko spominjao Tutu Bugarina danas.

DRAGAN VESOVIĆ: Verujte mi da niste čuli. Ako mi dozvolite, ja ću reći ime ali da ne povučem repliku. Uvaženi kolega Martinović je u šali rekao, kako se kaže: „što te ne zakla Tuta Bugarin“. Hvala.

PREDSIEDNIK: Znae, poslaniče, zašto je ovde većina poslanika reagovala. Vi ste ovde ljude imenom i prezimenom nazvali izdajnicima. Znači, nema veze ni sa Tutom Bugarinom, ni sa takvim nekim srpskim poštapalicama ili trivijalnostima u odnosu na to kada vi kažete da su Aleksandar Vučić i Ivica Dačić izdajnici. Nemojte sada da banalizujete stvari.

(Dragan Vesović: Ko je to rekao?)

Boško Obradović.

Nemojte da banalizujete stvari niti da vadite kestenje iz vatre, rečeno je šta je rečeno. To nije politički stav, to je nešto strašno. To je najveća uvreda koju može bilo koji čovek da dobije, a kamoli neko ko vodi državu. Nemojte, molim vas. Ja danas nisam reagovala, ali na ovo sam morala. Žao mi je što nisam eksplicitno odmah izricala kazne.

Po Poslovniku, član 106, predsednik Narodne skupštine može da prekine govornika. Znači, Poslovnik treba pročitati od prve do poslednje reči.

Replika. Izvolite.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Milićević.

ĐORĐE MILIĆEVIĆ: Zahvaljujem, gospođo predsednice.

Replika, jer je u više navrata pomenut i predsednik SPS-a, potpredsednik SPS-a, i to, pre svega, jednim neprimerenim i neprikladnim rečnikom se govorilo i o predsedniku i o potpredsedniku SPS-a. Neću govoriti, naravno, to nije manir SPS-a, nećemo koristiti takav rečnik jer ne želimo raspravu da spuštamo na taj i takav nivo.

Najpre, ne zbog malopredašnjeg govornika nego zarad javnosti, potpuno jasno i precizno – ova Vlada Republike Srbije imaće jednog predsednika, odnosno predsednicu Vlade Republike Srbije, i to će biti Ana Brnabić i ima našu punu podršku. Što se tiče SPS-a, SPS deli vrednost i odgovornost kada je reč o radu Vlade Republike Srbije i izražavamo spremnost i opredeljenost da timski, zajedno sa našim koalicionim partnerima nastavimo da radimo na realizaciji onoga što jesu proklamovani ciljevi i načela rada buduće Vlade Republike Srbije i imamo jako dobar osnov, a to su istorijski rezultati još uvek aktuelne ili prethodne Vlade Republike Srbije.

Znae, kada neko kaže „poniženi su građani Srbije“, pa takvom konstatacijom na najgrublji mogući način vi ponižavate građane Srbije. Ali građane Srbije ne možete nikada da prevarite. Građani Srbije na izborima kažu šta misle o političkim partijama, o rezultatima i o programima tih političkih partija. Građani Srbije su vrlo jasno rekli šta misle o zajedničkom kandidatu

vladajuće koalicije Aleksandru Vučiću na predsedničkim izborima, o rezultatima rada Vlade Republike Srbije, programu Vlade Republike Srbije. Dakle, demokratija se sprovodi na izborima a ne na ulici, svidelo se to nekome ili ne. Ova Vlada ima ozbiljan politički legitimitet i to će biti potvrđeno u danu za glasanje, ali ima, potpuno smo ubeđen, i ogromno poverenje građana Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Repliku traži narodni poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Neki odgovori moraju da se daju, a to je da je Aleksandar Vulin, osim pravnog fakulteta, završio i najviše škole iz oblasti bezbednosti koje ova država ima, kako ja to zovem, tzv. nacionalne akademije bezbednosti. Završio je državni fakultet, uredno je prijavio stan još pre 2012. godine, pre nego što je dobio bilo kakvu funkciju. Pre tog vremena uvek se bavio privatnim poslom, za razliku od uvaženog kolege koji je prošle godine na izborima pobedio u selu Vranići, ove godine na predsedničkim izborima dobio sedam glasova kao predsednički kandidat, što je mnogo manje od broja i bliske rodbine koju ima tamo.

Ponavljam, on je svoju imovinu uredno prijavio Agenciji za borbu protiv korupcije, blagovremeno, ali se pitam da li je onaj ko je postavio ovo pitanje uredno prijavio svoje prihode od sredstava koja je uzimao od svojih odbornika u Čačku, od sredstava koja je pribavio od Manastira Hilandar i još uvek nije odgovorio na pitanje koje sam prekjuche postavio, a to je – da li ovo što je danas čitao piše i smišlja sam ili mu neko pomaže? Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Replika.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Mislim da niste bili u pravu kada ste mi izrekli opomene jer osnovna stvar u politici jeste imati slobodu govora i govoriti ono što se misli, imati drugačiji stav od vlasti, ali prosto vi smatrate da je važno ugušiti glas opozicije i insistirate na tome.

Pre svega, naravno da je Kosovo i Metohija sastavni deo Srbije, ali zašto, uvažena mandatarka, ja ne mogu da uđem na Kosovo i Metohiju? Zašto me na granici koju ste vi povukli neko zaustavi i kaže da sam nepoželjan i da mi je zabranjen ulazak na teritoriju republike Kosovo? Kako ja kao građanin Srbije ne mogu da se krećem na celoj teritoriji Republike Srbije?

Drugo pitanje, ko je povukao tu granicu?

Treće pitanje, to što sam ja vernik Srpske pravoslavne crkve ne znači da se slažem sa svim što Srpska pravoslavna crkva uradi. Recimo, ne slažem se sa dodelom ordena Aleksandru Vulinu. I dalje sam vernik Srpske pravoslavne crkve, ali se ne slažem sa tom odlukom Srpske pravoslavne crkve.

Što se tiče SPS-a, nijednog trenutka nisam pomenuo predsednika SPS-a Ivicu Dačića, već bivšeg predsednika SPS-a Slobodana Miloševića, koga ste se vi odrekli i koga se, naravno, vi danas stidite jer ste u svoje vreme branili KiM a danas branite gej-paradu. Najvažnija stvar je sledeća – Dveri su na lokalnim izborima u Čačku pre godinu dana na deset biračkih mesta pobedile SNS i to je ono što smeta vladajućoj većini u Čačku i ovde. Poseban je strah i nervoza kada znate da se vaši birači, birači SNS-a i SPS-a, ne slažu da Ana Brnabić bude premijer i podržavaju ovo što ja govorim jer ja štitim tradicionalne porodične i hrišćanske vrednosti u Srbiji, kao i oni. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodna poslanica Mira Petrović.

MIRA PETROVIĆ: Poštovana predsednice, uvažena gospođo Brnabić i kandidati za ministre u kabinetu buduće premijerke Brnabić, kolege i koleginice, u ime poslaničke grupe PUPS želim da istaknem da ćemo mi dati punu podršku vašem izboru i izboru vašeg kabineta, jer nema razloga da sumnjamo u odluku koju je doneo predsednik Vučić kada vas je odabrao. Imao je priliku da radi sa vama i da proceni vaše kvalitete i vaše sposobnosti.

Ono na šta želim da vas podsetim to je da je PUPS 2014. i 2016. godine dao podršku politici koju je odredio predsednik, tada premijer, Vučić, koja je dobila verifikaciju na izborima i koja je nosila, između ostalog, pored tih strateških ciljeva i ozbiljnu finansijsku konsolidaciju.

To je bila možda najteža odluka koju smo mi kao partija morali da donesemo, ali kao zreli, odgovorni i ozbiljni... Molila bih za malo pažnje, ako može. Teška odluka koju smo doneli i zbog koje smo bili, naravno, svih ovih godina, od 2014. godine, kada se pravio taj aranžman sa MMF-om, sve vreme prozivani. Mi smo, mislim, jedina partija, ako sada možemo da vratimo film unazad, da pratimo članke, koja je prozivana za smanjenje penzija, iako mi nismo jedini koji se bave, mi smo levo orijentisani, ne bavimo se samo mi socijalom ali zaista jesmo se i organizovali i jesmo PUPS i ovo govorim, naravno, u ime svih milion i sedamsto hiljada penzionera koji nas prate.

Nakratko ću se vratiti na ekspozice koji ste imali, koji sam ja vrlo, kao i sve moje kolege iz PUPS-a, pratila. Ono što me raduje to je najava povećanja plata u javnom sektoru, jer ja dolazim iz javnog sektora, iz jednog jako dobrog i dobro organizovanog preduzeća koje se samo reformisalo. Imali ste prilike da saradujete sa nama i da na licu mesta vidite koliko imamo mladih, sposobnih, vrednih, između ostalih i IT inženjera, koji su vama, naravno, najzanimljiviji bili, bar u ovom delu posla kojim ste se dosada bavili.

Ti ljudi su, zaista, tih 15.000 ljudi je pošteno radilo. To je preduzeće koje ima sjajne poslovne rezultate i veliki deo budžeta, odnosno dobiti uplaćuje u budžet Srbije, tako da mislim da će to biti prihvaćeno sa njihove strane. Dugo čekano povećanje će biti zaista prihvaćeno sa oduševljenjem.

Ono što moram da pomenem, nisam primetila, pretpostavljam da je to bila vaša omaška u obraćanju, niste spomenuli povećanje penzija. Nadam se da je to bio propust. Mi smo nedavno čuli predsednika Vučića koji je govorio da će doći do kraja godine do povećanja i plata i penzija. Nismo razgovarali, nismo ni pitali niti ćemo pitati koliki je to procenat, naravno da očekujemo da bude maksimalan, onoliko koliko bude novca, koliko bude moguće to uraditi a ne ugroziti sistem. Raduje nas što je kasa puna. To znači da će ta obećanja moći da se ostvare.

Volela bih sada da podsetim na neke stvari koje smo mi u prethodnom periodu radili. Godine 2008. smo tražili povećanje penzija koje, naravno, kada sada gledate sa ekonomske strane svi nas napadaju i svi smatraju da je bilo tada pogrešno, ali mi vrlo ponosno stojimo iza te odluke, jer su upravo partije koje su pre toga bile na vlasti dovele skoro do genocida te populacije, velike... milion i sedamsto hiljada penzionera, to je skoro jedan Beograd, nešto malo manje nego što je Vojvodina.

Mislim, ako toliko snage ulažemo u zaštitu železnica, znate sami koliko je snage potrošeno da se sačuva Železara Smederevo, onda je sigurno potrebno i mnogo ozbiljnosti i mnogo odgovornosti prema tih milion i sedamsto hiljada ljudi koji su zaista podneli najveći teret. Što bi rekao naš predsednik Krkobabić, vreme je da dođemo do tog konačnog finansijskog rezultata koji će pokazati da je ta naša odluka da podržimo fiskalnu konsolidaciju i predsednika Vučića bila ispravna. Ukoliko treba još negde praviti neke rezove, što bismo rekli, neka malo i bogati plaću, neka se to drugačije preraspodeli, mislimo da su pleća penzionera dosta tereta do sada ponela.

Te 2008. godine je..., pored tog povećanja, mi smo dosta stvari uradili u Beogradu.

Molila bih za malo pažnje, jer ja vrlo retko uzimam reč. Molim vas za pažnju.

PREDSEDNIK: Svi vas slušaju, ne brinite.

MIRA PETROVIĆ: Pa ne bih rekla, vidim da je veliki žamor. Retko se javljam, pa bar kada se javim, volela bih da me saslušate.

PREDSEDNIK: Imate svu pažnju, ne brinite.

MIRA PETROVIĆ: Možda zato što ne pravim predstavu, možda zato što krajnje ozbiljno govorim.

PREDSEDNIK: Čuju vas i buduća premijerka i želi da se javi posle vas, to mi je rekla, samo vi nastavite.

MIRA PETROVIĆ: Htela bih da podsetim da smo mi te 2008. godine, vodeći vrlo odgovornu socijalnu politiku u gradu Beogradu, između ostalog, uveli i tzv. 13. penziju, pomoć koju su dobijali svi penzioneri socijalno ugroženi, i bilo ih je nažalost mnogo. Bilo ih je u jednom trenutku 60 i nešto hiljada, a

posle smo malo pomerili liniju preko tih 13-14 i došli smo do 104.000 u gradu. U tom trenutku je u Srbiji, to smo imali godinu dana i to smo se izborili, 490.000 penzionera je imalo penzije manje od 15.000 dinara.

Zato kada pričamo o ovome, o podršci koju smo dali, ja samo hoću da kažem koliko je zaista bila teška naša odluka. Milion i četrdeset hiljada penzionera smo uspeli da zaštitimo, sve one koji imaju do 25.000, ali je dobar deo zaista podneo teret. Svi znamo da su penzije male i znamo da su i plate male i mislim da je ovo što naš predsednik govori, da penzije treba da prate plate, upravo prava, realna definicija toga. Ne možete da imate niti velike plate a male penzije niti obrnuto.

Volela bih još da skrenem pažnju, vi ste pričali o regionalnom razvoju i mislim da je on jako važan. Naravno, mi prihvatamo i mi smo dali podršku strateškim ciljevima ove Vlade. Digitalizacija, tehnološki razvoj, to je zaista budućnost zemlje. Moram da podsetim da se u Srbiji mnogo ljudi još uvek potpisuje otiskom prsta. Mi imamo, mislim, 31.000 penzionera koji čekaju poštara da im donese penziju samo zato što nisu obučeni.

Vezano za regionalni razvoj, da to postaje strateški problem države i o tome će govoriti kasnije moje kolege, ali mi na jugu Srbije imamo skoro prazna sela. Bezbednosno smo otvoreni ka susedima, 631.000 domaćinstava seoskih postoji i 1.400.000 ljudi radi u tim domaćinstvima.

Zato je potrebno da razvijamo sela, da razvijamo zadrugarstva o čemu ste i vi pričali. Da vratimo ljude, barem one koji imaju svoja imanja. Srbija je usitnjena. Vi na jugu Srbije imate male posede koji ne prelaze dva i po hektara, sredina Srbije, Šumadija oko pet, pet i nešto, Vojvodina je jača, ona ima 10,9. Potrebno je ukрупniti te posede i na taj način udružiti. Zadrugarstvo nije samo selo, naravno, ali mislim da je u ovom trenutku najbitnije i onda ćemo doći u situaciju da nemamo malinare koji imaju problem, da nemamo proizvođače žita koji imaju problem.

Mislim da postoji dosta stvari koje treba uraditi. Mnogo posla vas čeka. Mi ćemo iz PUPS-a zaista dati svu moguću podršku za sve što se bude radilo u interesu ove zemlje. Mi smo svi ovde, uglavnom već imamo svi iza sebe velike karijere, vrlo uspešne karijere, vrlo smo odgovorni, znamo šta je moguće, ali nismo vilenjaci. Niko ovde nije. Mi ne možemo da neke stvari rešimo preko noći niti možemo da uvedemo zemlju, da preskočimo neki deo. Moramo neki put da imamo. Ja se nadam da je ono što je vezano za populaciju koju mi ovde štitimo, a u međuvremenu u ovom periodu, poslednje tri godine, od 2016. godine do danas, svi su branili penzionere iako ih pre toga nisu ni interesovali.

Zato smo se mi i osnovali. Partija PUPS nikada se ne bi osnovala da su ljudi bili zaštićeni. Tako da se nadam da smo ove tri godine dali sve od sebe, da smo pomogli koliko smo mogli. Naravno, napraviću malu digresiju, moj tata je

svojevremeno, kada sam mu rekla ova država je uvek imala problema, uvek je bilo država će uzeti pare, nema para itd., da mu podignem novac, jer navodno će država uzeti novac, rekao – ja sam hteo da dam život za ovu zemlju; ako moje pare njoj nešto znače, neka uzme i te pare.

Tako i mi svi, naravno, živimo od svojih plata ali svi smo dali doprinos. Ali hajde da probamo da malo svi zajedno više radimo, da se manje dopisujemo, da budemo kooperativni i mislim da ćemo mnogo brže ići napred, a zaista nam je ovo voz koji ne bi trebalo da propustimo.

Ponavljam da će poslanička grupa PUPS, nas svih devetoro, naravno podržati predlog gospođe Brnabić za mandatara i sve članove njene Vlade. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Hvala na svojoj podršci i u prethodnom radu i nadam se jako dobroj saradnji i ubuduće.

Htela sam samo, takođe u ime Vlade, da odgovorim na jednu stvar koja je malopre rečena, da bi bilo svima jasno i nedvosmisleno, od sada pa u budućnosti. Rečeno je da Vlada brani gej-paradu. Ne brani Vlada Republike Srbije gej-paradu; Vlada Republike Srbije brani i uvek će braniti Ustavom zagarantovana prava svih građana Srbije. I Vlada i članovi Vlade, pojedinačno i zajedno, ne ulaze u to i ne kažu ni da li vole ni da li ne vole, ni da li im se sviđa ili im se ne sviđa. Oni su tu i brane Ustavom zagarantovana prava svih građana.

Dakle, imali smo jednu, sada imamo dve kratke lekcije o Ustavu Srbije. Prva lekcija je da je Kosovo sastavni deo Srbije i druga lekcija da svi građani u Srbiji imaju jednaka prava. Hvala vam puno.

PREDSIEDNIK: Reč ima Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovana gospođu Brnabić, poštovane kandidatkinje i kandidati za ministre u Vladi Republike Srbije, kolegice i kolege, ova rasprava već uveliko traje i sa pažnjom sam slušao ekspoziciju mandatara za predsednicu Vlade Republike Srbije. Ponoviću ono što sam ovih dana govorio i u ime poslaničkog kluba DS i uopšte u ime DS i svoje lično ime.

Dakle, građanka Ana Brnabić će uvek imati zaštitu i moje lično i poslaničkog kluba DS kada se radi o njenim ličnim pravima, ličnim slobodama. Mislim da o tome treba više govoriti. Malo se govorilo u samom ekspoziciju upravo o slobodama. Drago mi je da ste sada pomenuli to. Ali, nažalost, vidimo mnoge primere u kojima nije bilo dovoljno jasnog glasa, pa ni vašeg, ni prethodnog premijera, niti nadležnih ministara, ali ni vašeg glasa kada je bilo potrebno braniti slobode manjina u Srbiji. Mislim da je to izuzetno važno pitanje. Važno pitanje ne samo zbog pojedinačnih i ličnih sloboda, mislim da je to i

razvojno pitanje, jer je to preduslov ozbiljnog, zrelog dijaloga u društvu koje može da se gradi jedino na takav način.

Ako je retko pominjana reč upravo pitanje sloboda, pitanje prava, i u ekspoziciji i u ovoj raspravi, onda je izuzetno retko pominjana reč dijalog, a ta spremnost na dijalog je nešto što može da gradi jedno civilizovano, demokratsko društvo. Za to se DS uvek zalagala.

Imamo i dokaze za to. Znači, vas ćemo braniti i od nekih poslanika koji će sutradan glasati za vas a koji su pokazali više puta tu vrstu netrpeljivosti prema različitostima, ali ćemo i žestoko kritikovati ono sa čime se ne slažemo, posebno po pitanju referenci, politike i onoga što i ste vi sami nazvali kontinuitetom buduće Vlade sa prethodnom Vladom u proteklih pet godina, jer je ovo prilika, na neki način, da podvučemo crtu i pogledamo rezultate rada prethodnih pet vlada, dakle četiri vlade plus jedna rekonstruisana, pet vlada.

Dakle, i sama činjenica u pet godina pet vlada govori o tome da smo živeli jedan period duboke nestabilnosti, jer, da budemo realni, i idealni ciklus demokratskih promena od četiri godine ne dozvoljava dovoljno prostora za kapitalne projekte i ozbiljnu realizaciju ozbiljnih projekata, jer svaki mandat svake vlade počinje sa godinu dana uspostavljanja modela. Onda je potrebno u idealnom smislu imati dve godine za realizaciju nekog ozbiljnog projekta i u poslednju godinu se uđe sa godinom demagogije u pripremi za sledeće izbore, a iz toga onda nema rezultata. Šta se tek dešava sa ciklusima u kojima imate pet godina po godinu dana mandata, i sami znate kao ministri jer je puno vas bilo ministara u prethodnom sazivu, koliko može sistemskog i velikog da se uradi u tom smislu.

Sada govorim o vašim uspesima i ličnim referencama, jer smo vas ovde srećali kao ministarku lokalne samouprave i državne uprave. I tada smo kritikovali Predlog zakona o lokalnoj samoupravi koji je doneo osam milijardi manje budžetima na lokalnom nivou. Gradovi i opštine su dobili osam milijardi dinara manje sa poslednjim promenama zakona. I sami znamo, pošto ima mnogo poslanika koji su bivši gradonačelnici i predsednici opština, a i među ministrima ima bivših gradonačelnika i ljudi sa iskustvom iz lokalnih samouprava i znaju sa kakvim se problemima ljudi na lokalnu susreću, a posebno zbog toga što se baš tamo odvija taj realni život ljudi koji treba da reše svoje realne probleme.

Dakle, niste imali dovoljno autoriteta i neću reći da je presudna uloga u tome što su smanjeni transferi prema lokalnim samoupravama samo vaša, kao ministarke državne uprave i lokalne samouprave jer, pre svega, za to odgovornost snosi predsednik Vlade kao čovek od najvećeg autoriteta, što ste od sutra verovatno vi, jer će vas većina izglasati pa je ovo i neka vrsta poziva da povedete više računa o budućnosti lokalnih samouprava u odnosu na ono što ste radili kao ministarka.

Zbog toga mi ne možemo da vas podržimo i damo vam poverenje. Nećemo glasati niti za vas kao mandatara, niti za vaš kabinet. Ali možemo da vam damo svoje mišljenje i pokušaj da popravimo to stanje.

Šta je uloga lokalnih samouprava? Uloga je da pune svoje budžete, jer se ljudi na lokalnu organizuju zbog potrebe da rešavaju svoje potrebe, da poprave kvalitet života u svojim sredinama, da solidarno sakupe neki novac, da transparentno upravljaju tim budžetima, a da bi se obezbedila transparentnost potrebno je imati demokratske uslove u izboru pravih ljudi i ljudi od poverenja na lokalnu, a da bi se izabrali pravi ljudi potrebno je dati dovoljno ličnih sloboda, dovoljno pravne sigurnosti, dovoljno medijskih sloboda. Nažalost, sve to nismo imali u ovom ciklusu.

Ono što je takođe upućeno na vašu adresu, čekali ste i ja vas pozivam da prekinete sa čutanjem kada se radi o napadu na vas, jer to nije pitanje samo vas nego svih ljudi u Srbiji koji su ugroženi, a videli smo pre petnaestak dana upravo napad stranačkog obezbeđenja ispred Skupštine, na dvadesetak metara od ovog zdanja u kome sada razgovaramo na novinare, na foto-reportere, na ljude koji su izražavali različita mišljenja i videli smo kakva je spremnost da se čuje drugačije mišljenje i na kakav način se reaguje.

Reagovalo se na takav način u prisustvu policije i u prisustvu kamera, u prisustvu javnosti, a možemo da zamislimo kako to izgleda kada smo u prethodnih pet godina imali lokalne izbore, gde je, naravno, meta uvek bila DS i kandidati DS, ali i ostali građani Srbije koji su mislili drugačije, koji su se susretali sa tim istim ljudima, sa tim istim džipovima a da nije bilo reči protesta zbog takvog načina ophođenja prema tim ljudima koji treba da obezbede upravo transparentnost i funkcionisanje lokalnih samouprava i njihove slobode na lokalnom nivou. Mi vam tu zameramo da niste uradili svoj deo posla, da niste imali dovoljno hrabrosti, da niste imali dovoljno autoriteta i pozivamo vas da u tom smislu promenite svoje ponašanje.

Na koji način se to sve kasnije odražava kroz život i kvalitet života u Srbiji? Evo, vidimo sada da i Fiskalni savet potvrđuje tu priču svojim izveštajem o stanju budžeta u Kragujevcu, pre svega, da se grad, lokalna samouprava zadužila za čitav budžet. Dakle, duguje bankama jednogodišnji budžet Grada Kragujevca. Sam prof. Pavle Petrović najavljuje da je moguć i bankrot jednog takvog grada, važnog grada u Srbiji.

U sličnom stanju je Grad Niš. Nešto boljem, ali sa 50-60% izvršenja planiranih budžetskih sredstava. Govorim o takvom statusu. Nije daleko ni Beograd sa svojim dugom, nije daleko ni Novi Sad. Kada se sakupe, ukupna dugovanja iznose oko milijardu evra što ozbiljno ugrožava finansijsku stabilnost čitave Republike Srbije uz, prema podacima koje imamo, 300 miliona neplaćenih potraživanja od strane tih lokalnih samouprava.

To će nam u nekom trenutku doći na dnevni red. Ponovo ćemo govoriti o tome, ali da bismo to izbegli mislim da je važno otvoriti debatu, ali ne tako što ćemo pucati jedni na druge i pokušavati da kopajući po ličnim životima diskreditujemo pojedince koji govore o nekim pojavama i o nečemu što bismo mogli da rešavamo zajedno. Zbog toga nam je potreban dijalog i vi ste u ovom trenutku najodgovorniji za tu vrstu atmosfere koja je potrebna u ovom parlamentu u odnosu opozicije i pozicije.

Na koji način se sve to ogleda? Sada govorim o brojkama. Nismo govorili o realnom životu, ali onda imamo požar na smetlištu Vinča jer nismo usmerili dovoljno snage u to da investiramo dovoljno novca u ono što su ključne stvari, rešavanje sanitarnih deponija na lokalnom nivou da bismo sačuvali zdravlje stanovništva, rešavanje kolektora za prečišćavanje otpadnih voda, jer Novi Sad, Beograd i Smederevo su jedini gradovi koji su ostali na Dunavu a nemaju sisteme za prečišćavanje otpadnih voda. Trujemo svoje vode, trujemo hranu, dolazi nam ta hrana preko pijace, i to jesu ključni izazovi.

Demokratska stranka je predlagala pre tri godine, od donošenja Zakona o izmenama Zakona o ministarstvima, formiranje ministarstva za ekologiju, insistirali smo na tome, a vi ste tada rekli – ne, to je besmislen predlog. Juče ste to prihvatili i priznali posredno da ste napravili grešku i da smo mi kao država izgubili tri godine. A mogli smo da budemo efikasniji, jer to same lokalne samouprave ne mogu da urade. Mogu uz ministra za zaštitu životne sredine i mogu uz ministarstvo za zaštitu životne sredine, koje je potrebno, ali u sinhronizaciji sa lokalnim samoupravama koje moraju da izvlače svoje finansije, moraju da izvlače svoje komunalne sisteme da urade tako važne, ključne stvari za zdravlje stanovništva u Srbiji. Dakle, čista pijaća voda, tretman otpadnih voda i regionalne deponije. Valjda oko takvih stvari možemo da se složimo i možemo da uradimo nešto u Srbiji.

Komentarjali ste ekonomski deo, pošto sada govorimo o kontinuitetu Vlade i govorimo o nekom preseku stanja o kome je potrebno nešto reći u vezi sa makroekonomskim prilikama u Srbiji, pročitacu neke podatke. Znam da su brojke često dosadne, ali mislim da iz toga možemo da izvučemo neku analizu, a vi ste dotakli nešto što ću ja sada ovde pomenuti i interpretirali ste na svoj način.

Dakle, kada poredimo rast troškova i rashoda po osnovu otplata kamata za 2012. godinu sa budžetom za 2017. godinu – ja se pozivam na jedine podatke koji su nam dostupni zbog toga što nema izvršenja budžeta, nemamo izvršenje, govorimo samo o projekcijama, jer to je jedino moguće koristiti – projekcije su takve da je i u 2012. godini iznos za otplatu kamata bio 582.495.000 evra. Da li je tako? Miliardu i 83 miliona za 2017. godinu. Dakle, 85,6% više kamata od 2012. do 2017. godine.

Sada mogu da očekujem pitanje... Kamate su praktično proporcionalne odnosu javnog duga iz 2012. godine koji je iznosio 15 milijardi i javnog duga iz 2017. godine koji iznosi 25 milijardi. Dakle, presek stanja za ovih pet godina je 10 milijardi evra većeg javnog duga i oko jedne milijarde evra manje deviznih rezervi u Narodnoj banci Srbije. To je ona podvučena crta uz ovaj podatak koji govori da je iznos kamata upravo proporcionalan tom povećanju od 10 milijardi. Možemo da radimo tu analizu i da se postavi pitanje da li su ti tzv. efekti „rol over“ aranžmana, izraza koji se najčešće upotrebljavao u Srbiji poslednjih pet godina... Dakle, ispostavilo se da se apsolutno nije radilo o povoljnijem refinansiranju postojećih obaveza, makar u poređenju sa proporcionalnim iznosom obaveza za kamate i apsolutnog povećanja javnog duga.

Da pomenem u tom smislu i podatak da su prateći troškovi i zaduživanja porasli za 100% u poređenju 2012. do 2017. godine. Vidim da ministar Vujović reaguje, to nisu velika sredstva ali su uporediva u smislu angažovanja novih kredita pa je moguće porediti u tom smislu.

Važni podaci iz kojih mogu značajni zaključci da se izvuku su porez na dodatu vrednost u zemlji za 2017. godinu iznosi u projekcijama budžeta 857 miliona evra, a manji je od onog iz 2012. godine, koji je iznosio milijardu i 20 evra. Dakle, u proteklih pet godina efekat ovih vlada je za 15% manji porez na dodatu vrednost. To govori upravo o prometu roba i usluga. Da li ima većeg i boljeg indikatora za taj veliki, dramatični rast od 2012. do 2017. godine?

Ono što je zanimljivo takođe, porez na dodatu vrednost iz uvoza je u 2017. godini veći za 28,4% u odnosu na 2012. godinu, 28,4% više uvoza u odnosu na pre pet godina. Šta to znači? Da je sve manje proizvoda domaće proizvodnje i plasmana tih proizvoda. Šta to znači za sve nas, za vas pogotovo, ali i za nas, naravno? Pa to je ta politika subvencija, jer smo videli da se sa oko 860 miliona evra godišnje subvencionišu privreda, da je potrebno da subvencijama podstičemo i supstituišemo ono što uvozimo u ovom trenutku.

Dakle, DS je imala neke predloge i meni je drago i to ću pomenuti, da smo mi pre tri godine u svom stranačkom programu imali uvođenje informatike kao obaveznog programa. Govorili ste o jednom od prioriteta u obrazovanju. Dobro je da ste to prihvatili i implementirali. Dobro je da i ideju naše politike vezane za podsticaje u poljoprivredi, subvencije u poljoprivredi, iskoristite. Podsetiću vas da je 2012. godine ta Vlada, na koju se toliko napada i svaljuje, imala 100 evra po hektaru subvencija i podsticala je poljoprivrednu proizvodnju.

Mislím da je potrebno razmišljati upravo o tome na koji način možemo da supstituišemo svu ovu hranu koju uvozimo da bi naši poljoprivrednici imali prilike da budu konkurentni na ovom tržištu. Govorim vam upravo o ovom procentu – 28% većeg uvoza, očigledno, u odnosu na 2012. godinu. Dramatični su podaci, ali o tome treba razgovarati.

Još je puno podataka za analizu, imaćete ih i vi. Ostaviću deo vremena za dalju analizu, ali mislim da je važno govoriti i o onome što ste propustili da kažete, mislim da sada imate prilike da kažete jasnije poruke, pre svega o spoljnoj politici, o regionalnoj saradnji, šta su prioriteti u tom smislu, dijalog Beograd – Priština, način na koji ćete voditi taj dijalog. Mislim da je potrebno da to čujemo u Skupštini.

Deo koji je u suštini najvažniji za naše građane a o čemu retko slušamo... sećate se, ranije smo imali na RTS stalno izveštaje o potrošačkoj korpi, o pijačnom barometru, o životu, o hrani, o ljudima.

Sada vrlo retko čujemo podatak i poređenje iznosa prosečne potrošačke korpe i prosečne plate u Republici Srbiji. Pročitaću vam taj podatak i taj podatak treba da bude merilo uspeha ove Vlade, vašeg ličnog uspeha, a taj uspeh možete da postignete time što ćete otvoriti dijalog i što ćemo otvoreno razgovarati o svim temama.

Evo te početne pozicije koju ste nasledili od prethodne Vlade – prosečna potrošačka korpa u Republici Srbiji u martu 2017. godine iznosila je 69.194,00 dinara a prosečna mesečna zarada isplaćena u martu 2017. godine, bez poreza i doprinosa, iznosila je 47.814,00 dinara, što znači da je prosečna neto zarada u Republici Srbiji dovoljna za pokrivanje 70% troškova prosečne potrošačke korpe. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović, replika.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovde su iznete neistine o SNS-u i zbog toga moram da reagujem.

Srpska napredna stranka je na dan polaganja zakletve predsednika Republike, Aleksandra Vučića, imala jedini legalno zakazan skup, u skladu sa važećim propisima, a sa tog skupa je, bez ikakve preterane upotrebe sile, uklonjen čovek, mislim da se zove Marko Radojković, iz Zemuna, koga je DS 2011. godine navodno zaposlio kao učitelja, koji je vređao i provocirao ljude koji su došli da podrže polaganje zakletve predsednika Republike, Aleksandra Vučića.

Ono što nam gospodin Goran Ćirić duguje kao odgovor je zašto je režim DS u leto 2008. godine ubio Ranka Panića samo zato što je imao drugačiji politički stav od njih.

(Balša Božović: Poslovnik.)

I ono što me zanima, to je na koji način gospodin Goran Ćirić namerava da izvrši restrukturiranje javnih preduzeća u Srbiji. Taj odgovor očekujem upravo od njega zato što je upravo gospodin Goran Ćirić, ako se ne varam, savetnik generalnog direktora „Pošta Srbije“, sa platom od, ako se opet ne varam, 150.000 dinara.

Bilo bi dobro, gospodine Ćiriću, budući da ste visoki funkcioner u jednom važnom javnom preduzeću, da nam objasnite kako mislite da izvršite reforme, na primer u „Poštama Srbije“. To je posao koji Srbiju očekuje u narednom periodu a mislim da ćete vi kao savetnik generalnog direktora u tome imati veoma važnu ulogu.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Upravo smo videli kako ne izgleda dijalog u Skupštini. Bez ikakvih argumenata, opet lični napad, i to je po ko zna koji put dokazano u Skupštini. O svemu o čemu smo govorili, govorili smo argumentima i voleo sam da sučelimo razmišljanja o brojevima i idejama, o načinu na koji ćemo izaći iz ove teme pametniji i sa boljim rešenjima za Srbiju i za građane Srbije.

Imali smo taj primer i u prethodnoj raspravi – vade se sveži dosijei pojedinih poslanika iz Ministarstva odbrane, čitaju poverljiva dokumenta, što je vrlo čudno... Na ovo imate pravo, ali još jednom kažem da to nije način za vođenje dijaloga u Skupštini, od koje očekujemo efekte, od koje očekujemo prave zakone koji će popraviti kvalitet života u Republici Srbiji.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Nadam se da ste primetili, gospođo Gojković, da apsolutno nikoga nisam vređao, nisam čak ni ton povisio. Samo sam pitao zašto su ubili jednog čoveka koji je imao drugačiji politički stav od njih.

(Balša Božović: Poslovnik.)

I pitao sam gospodina Ćirića, kao savetnika generalnog direktora – priznaćete, to je važno mesto u menadžmentu svakog preduzeća – koje su njegove ideje kako treba izvršiti restrukturiranje i reformu javnog sektora u Srbiji i javnih preduzeća i da pomogne svojim konstruktivnim savetima Vladi Republike Srbije u tom poslu koji Vladu očekuje, a koji, priznaćete, nije nimalo jednostavan.

Nisam čitao nikakve poverljive dokumente, nisam nikoga vređao na ličnoj osnovi, samo sam postavio pitanje za ubistvo Ranka Panića i postavio sam pitanje gospodinu Ćiriću, kao savetniku generalnog direktora, da li bi bio ljubazan da nam pomogne, odnosno novoj Vladi Republike Srbije na čelu sa gospođom Brnabić, u restrukturiranju javnih preduzeća u Srbiji, jer mislim da on ima bogato iskustvo, i kao nekadašnji generalni direktor „Pošta Srbije“ i kao sadašnji savetnik generalnog direktora. Mislim da je njegovo iskustvo veoma bogato, veoma dragoceno i mislim da bi njegova pomoć u tom pravcu Vladi Republike Srbije jako puno značila.

PREDSIEDNIK: Hvala.

(Balša Božović: Po Poslovníku, a gospodín Ćirić replika.)

Vi ste odlučili tako. Dobro.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Prekršeni su članovi, predsednice Skupštine, 107, 108 i 109. Da li je moguće da kažnjavate narodne poslanike kada govore o ekspozeu, kada imaju neko svoje mišljenje oni dobijaju opomene, a sa druge strane opomene za reč izdajnik, kada neko za nekog kaže da je ubica vi ga puštate da tako kvalifikuje opoziciju, niti ga prekinete a kamoli dajete opomenu ili ga upozorite na takvo ponašanje? Kakav je to sada način? Recite mi da li je to način na koji mi treba danas da razgovaramo ovde? Da li je to odnos prema opoziciji kakav treba da postoji u ovom parlamentu? Da za nekog neko kaže da je ubica i vi ga gledate i ne govorite ništa o tome? Nije postavio pitanje nego je tvrdio to. Mislim da je ovo zaista jedna velika sramota, da ne date opomenu Martinoviću nakon ovakvih kvalifikacija opozicije samo zato što je na jedan vrlo korektan način razgovarala o ekspozeu i svemu onome što je mandatarka rekla tokom današnjeg dana. Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Hvala vama.

Smatram da nisam povredila Poslovník. Nije se odnosilo kažnjavanje na vašu poslaničku grupu, niti ste pozvani da govorite u ime čitave opozicije. Kaznu je poslanik dobio, jedan jedini, zato što je prebrojavao krvna zrnca mandatarki, i to je jasno izneo u svom govoru. To je jedno. Drugo, imenom i prezimenom je rekao za koga smatra da je izdajnik. Imenom i prezimenom je rekao ko tačno. Koga je tačno od vas nazvao ubicom? Nikoga. Recite mi vi, vi mi pomozite. Vi, kolegínice.

(Aleksandra Jerkov: Sve nas.)

A sve vas? Dokažite da je rekao da ste vi ubica.

(Goran Ćirić: Replika.)

Izvolite.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić, replika.

GORAN ĆIRIĆ: Pošto sam dobio jednu ljubaznu molbu da doprinesem restrukturiranju javnih preduzeća u Srbiji, podsetiću ovu skupštinu i sada ću reći u ova dva minuta koliko imam vremena da sam više puta govorio kada smo razgovarali o Zakonu o javnim preduzećima i predlagao, upravo, donošenje, za početak, zakona o obavljanju poslova od javnog interesa, prvo. Drugo, treba restrukturirati javne sisteme na taj način da se odvoje operacije od infrastrukture. Pod infrastrukturom podrazumevamo, naravno, deo pruga, telekomunikacionu infrastrukturu u oblasti telekomunikacija, podrazumevamo aerodrom, u poljoprivredi podrazumevamo poljoprivredno zemljište, a operacije nad tom infrastrukturom su ono što treba da podstakne tržište.

Dakle, protiv toga smo da se, kada se izdvoji, infrastruktura privatizuje tako da postaje većinsko vlasništvo stranog kapitala. Mislim da većinsko vlasništvo mora da ima domaći kapital do iznosa od 51% ali je moguće raditi privatno-javno partnerstvo i u skladu sa zakonom a da država na takav način, upravljajući infrastrukturom, podstiče konkurenciju, podstiče operacije, podstiče one koji žele da ulažu i u avio-saobraćaj, koji žele da ulažu u železnički saobraćaj, u telekomunikacije i da na takav način država i Vlada imaju mehanizme podrške razvoju i kroz razvoj javnih preduzeća. O tome sam više puta govorio i odlično je da sam dobio priliku da to sada kažem ovde i vama, jer nisam stigao da u ovom delu govorim o tom segmentu, ali vidim da je kolega imao vrlo visoko razumevanje i vrlo visoko poštovanje za moje iskustvo i dao mi tu priliku. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Uz svo dužno poštovanje, stvarno moram da kažem da se ovde malo osećam onako... fantastične su to ideje, super je da ste i ovu ideju oko uvođenja IT-a kao obaveznog predmeta u škole preuzeli, i sve su to super ideje. Samo je trebalo neko da dođe i da ih realizuje. Čini mi se da nikada nije manjkalo super ideja, nego nikako da se realizuju. Sada ova Vlada sedi ovde, realizuje te ideje, a samo se ubacuje onako – mogli ste i ovo, mogli biste i ovo.. kao da je ovo prva vlada, da je ona 2013. bila nulta godina pa sada hajde da realizujemo.

Dakle, ministar prosvete sa kojim sam imala veliko zadovoljstvo da radim, gospodin Šarčević, učinio je u poslednjih devet meseci stvarno izvanredan napor da završi ovaj posao i da obezbedimo da se informacione tehnologije uvedu kao obavezni predmet od petog razreda osnovne škole. Pretpostavljam da svi znaju koliko je bilo teško, ali je završeno, zato što niko do sada to nije uspeo. Dakle, super je ideja, samo je trebalo neko da je realizuje . Evo, mi smo realizovali.

Što se tiče lokalnih samouprava, problemi finansija. Rekla sam da ne pričamo o prošlosti, da ostavimo prošlost u prošlosti, da ne pričamo o tome da su ti dugovi realno nasleđeni, ali mi znamo za te dugove i znali smo i pre nego što je Fiskalni savet izašao sa tim informacijama. To možete da proverite sa MMF-om. Mi smo MMF-u i svima ostalima skrenuli pažnju na ozbiljan problem dugovanja apoteka koji se gomilao od 2006. godine, kada je bez ikakvih konsultacija sa lokalnim samoupravama prebačena i primarna zdravstvena zaštita i primarno obrazovanje lokalnim samoupravama bez dodatnih finansijskih sredstava, kada je sve krenulo dođavola i u sunovrat, kada se 2012. godine sav taj dug prevalio na

javni dug pa nastavio od prvog dana da se gomila. Mi smo to krenuli da rešavamo i užasno je teško. Ne kažem da smo rešili, ali smo krenuli kako-tako.

Što se tiče opet lokalnih samouprava, pokušavamo da lokalnim samoupravama nametnemo da se oslanjaju više na sopstvene prihode, i to sam pričala i tada kada sam branila kao novi ministar prvi zakon o izmenama i dopunama Zakona o finansiranju lokalne samouprave.

Šta je sa sopstvenim prihodima? Na primer, imamo porez na nekretnine kao 100% sopstveni prihod i uvođenje reda u državu, jer je realno da smo mi kao država morali da čekamo, čekali smo i sada završili, opet fantastična ideja realizovana, legalizaciju nelegalnih objekata. Konačno su popisani 2016. godine. Ima ih blizu dva miliona. Dva miliona koje niko do tada nije popisao. To se zove uvođenje reda u državu.

Izdavanje poljoprivrednog zemljišta – 40% prihoda od izdavanja poljoprivrednog zemljišta ide lokalnim samoupravama. Da ne pričam koliko to pomaže našim poljoprivrednicima, onima koji posluju fer. To je jedna od velikih stvari u borbi protiv sive ekonomije.

Da li je moguće da je 2016. godine prvi put svih 145 lokalnih samouprava u Srbiji donelo godišnji program izdavanja poljoprivrednog zemljišta? Tek tada smo, time – potpuno racionalnom, razumnom merom, samo uvođenjem reda u državu – dobili dodatnih 146.000 hektara, koji su stavljeni iz sive zone u legalan proces zakupa. I sada su lokalne samouprave od toga počele da prihoduju. A budžetski priliv samo od toga u 2016. godini je uvećan za 16 miliona evra. Dakle opet, racionalna ideja, odlična ideja, samo nije imao ko da je implementira ranije.

Isto tako, lokalne samouprave uvodimo u red racionalizacijom. Bilo je lokalnih samouprava koje su imale po četiri i pet puta više zaposlenih. Nisu ni znali da imaju više zaposlenih, zato što, prvo, nisu znale koliko zaposlenih imaju, a drugo, nisu imali nikakve standarde po kojima će znati koji je u stvari optimalan broj zaposlenih. Sada toga više nema.

Sopstveni prihodi iz radnih mesta, izvoz i investicije. Što se tiče radnih mesta, pomenut je i Zakon o radu. Zakon o radu je tražen. Privreda ga je tražila, svi se verovatno sećate toga, duže od 10 godina. Upravo zbog populizma niko nije smeo da se usvoji taj zakon o radu, do vlade Republike Srbije predsednika Aleksandra Vučića, kada je isti taj gospodin Aleksandar Vulin bio ministar za rad i zahvaljujući tom Zakonu o radu mi danas imamo najmanju stopu nezaposlenosti u poslednjih 20 godina u Srbiji. Danas, u četvrtom kvartalu 2016. godine stopa nezaposlenosti u Srbiji je bila 13%, najmanja u poslednjih 20 godina. Da li je velika? Velika je. Da li je bilo bolje? Pa možda, pre 25 godina.

Godine 2012. stopa nezaposlenosti je bila 25,9%. Dakle Zakon o radu koji je, treba ponovo reći, hrabro usvojila Vlada pa onda Skupština, i hvala

Skupštini za to, na inicijativu ministra rada, gospodina Vulina, doveo je do ovoga. A to onda dovodi do većih sopstvenih prihoda lokalnih samouprava.

Imamo, svakako, i izvoz i investicije. Izvoz je u martu 2017. godine dostigao skoro 1,5 milijardi evra, i to je mesečni obim koji je veći nego ikada u Srbiji. U prvom kvartalu investicije su povećane za 10%. To su stvari koje ne možemo da sporimo, to su crno i belo. Dakle, ovo su statistički podaci, koji su neosporivi.

Što se tiče nacionalnih manjina, kažete nije bilo dovoljno jasnog branjenja nacionalnih manjina u Vladi Republike Srbije. Neverovatna stvar, neverovatan podatak je da postoji Republički savet za nacionalne manjine kao vrhovno telo za saradnju sa svim nacionalnim savetima nacionalnih manjina. U poslednje tri godine taj Republički savet je imao četiri sednice. Pre toga, sve vreme pre toga sastao se jednom, u oktobru 2009. godine. Posle 15 godina prethodna Vlada je konačno ponovo aktivirala budžetski fond za nacionalne manjine.

Dakle, sve što iznesete – postoje podaci da je urađeno. Ako je bilo super ideja, one su konačno realizovane i ima još puno stvari da se radi ali ja stvarno mislim da je vreme da zajedno prihvatimo da je puno stvari urađeno uprkos teškom nasleđu, pre svega finansijskom nasleđu koje smo imali. Hvala vam puno.

PREDSEDNIK: Hvala.

Đorđe Milićević.

ĐORĐE MILIĆEVIĆ: Zahvaljujem, poštovana predsednice.

Poštovana gospođo Brnabić, dame i gospodo, za poslanički klub SPS najvažnije je da je ekspozicija jasna potvrda odlučnosti i opredeljenosti za politiku kontinuiteta i političku stabilnost.

Program Vlade Republike Srbije, vrlo jasno i precizno definisani ciljevi u ekspoziciji mandatarke vrlo jasno nam govore da će tri ključne reči biti, kada govorimo o radu buduće Vlade, potpuno identične kao i kada je reč o radu prethodne Vlade Republike Srbije, a to su reforme, rast i razvoj.

Politika Vlade definisana ekspozicijom nam potvrđuje da su modernizacija i promene nezaustavljivi procesi u Srbiji.

Kada govorimo o ciljevima, i tu se u potpunosti slažemo sa vama, gospođo Brnabić, važno je da uvek podižemo lestvicu. To je važno za budućnost, jer mi danas govorimo o budućnosti. Na zadatke uvek postavljati nove zadatke kako bismo ubrzali Srbiju, jer do rezultata se ne dolazi velikim rečima već velikim naporom, radom, trudom i zalaganjem.

Mi smo potpuno ubeđeni da će buduća Vlada Republike Srbije, kao i prethodna, ostati posvećena Srbiji, rešavanju problema, da će ostati posvećena

interesima budućnosti a ne interesima političkih stranaka, rejtinzima ili popularnosti.

U eri dnevnopolitičkih dešavanja, to se vidi i danas a pretpostavljam da će to biti vidljivo i u narednim mesecima, u eri dnevnopolitičkih dešavanja i verovatno svakodnevnih pokušaja da se obezvredi i omalovaži rad Vlade Republike Srbije, da se umanje rezultati rada Vlade Republike Srbije, mi, gospođo Brnabić, za vas, vrlo dobronamerno, kao neko ko želi da deli vrednost i odgovornost u radu ove Vlade Republike Srbije, imamo jedan dobronameran savet. Vlada ne treba da gubi vreme na to. Vlada treba da ostane posvećena poslu za koji je preuzela odgovornost, jer radeći tako Vlada radi u najboljem interesu građana Srbije.

Pozdravljamo odlučnost i opredeljenost za nastavak reformskih procesa. Reformski kurs u Srbiji nema alternativu, reforme da bi Srbija, pre svega u ekonomskom smislu, bila zdrava zemlja. Srbija je hrabro i odlučno, želim da podsetim da je i o tome govorila mandatarka u ekspozou, hrabro i odlučno 2014. godine započela – jer je tada konačno postojao opšti politički konsenzus svih političkih stranaka koje su bile deo vladajuće koalicije – reformske procese, hrabro i odlučno započela i povelala, rekao bih, nepopularne korake koji vode ka makroekonomskoj stabilnosti i koji vode ka razvoju.

Vlada Republike Srbije je tada imala dugoročan plan, imala je jasno i precizno definisane ciljeve, konkretan program, ali i konkretno definisane rokove i to je dalo određenu snagu, važnost i značaj reformama u Srbiji. Tu snagu i važnost su na pravi način prepoznale i međunarodne organizacije.

Jeste bio ambiciozan pristup, ali rezultati koji su postignuti su daleko iznad ciljeva koji su tada postavljeni. To na pravi način prepoznaje i MMF, to na pravi način prepoznaje i Svetska banka, ali i Fiskalni savet Srbije. Dva cilja mislim da smo u potpunosti uspeli da realizujemo – smanjenje javnog duga u bruto društvenom proizvodu i trajno smanjenje budžetskog deficita.

Međunarodni monetarni fond je učinio nešto što inače, ispravite me ako grešim, gospodine Vujoviću, nemate mogućnost da govorite ali možete da potvrdite, MMF je učinio nešto što inače nije praksa, da u periodu dok traje program da saglasnost na povećanje primanja.

Dakle, vrlo često su nama socijalistima spočitavali kako smo mogli kao socijalisti da glasamo za smanjenje plata i penzija, kako smo, navodno, oteli nekome, mi kao socijalisti vladajuće koalicije, plate i penzije, i to je pojednostavljeno gledanje onoga što je zapravo bio cilj koji smo želeli da postignemo.

Znate, mi jesmo socijalisti, ali ne možemo da budemo socijalisti utopisti. I te 2014. godine postojala su za nas dva puta i dva pravca. Jedan put je bio u pravom smislu reči spisak lepih želja koji bi sigurno održao socijalni mir, ali u

dugoročnom smislu, po našoj proceni, 2016. godine ili 2017. godine došlo bi do finansijskog kraha i finansijskog kolapsa. Drugi putni pravac je nešto što je bila neophodnost, nešto što je neminovnost, a to je nastavak reformskih procesa, reforme, da bismo imali pozitivne pomake.

Naravno, kao odgovorna stranka, stranka koja pre svega ima odgovornost prema građanima, imali smo odgovoran i ozbiljan pristup i u tom trenutku odabrali jedini mogući odgovor na aktuelne probleme građana. Tada je postojao a postoji i danas jedan pojednostavljen način gledanja na sve ovo. Dakle, pojednostavljeno je reći – oteli ste nekome nešto. Ne, mi smo tada govorili o merama koje su za spas srpske ekonomije, mere koje se tiču budućnosti Srbije i mere koje se tiču budućnosti svakog građanina Srbije.

Dakle, zdrav sistem koji neće biti zasnovan na politikantstvu. Reforme, po kojima je Srbija danas prepoznatljiva, poštovana i uvažavana u svetu i to je nešto što danas otvara vrata Srbiji širom sveta, zdrav sistem koji je zasnovan na životu, zdrav sistem koji je zasnovan na ekonomiji, a ponavljam, ne na politikantstvu.

Danas imamo pozitivne rezultate. Danas, kada imamo pozitivne rezultate, kaže se – premalo izdvajate za penzionere. Pa da, ali znate, evidentno je da postoje pozitivni efekti. Postoje pozitivni rezultati, došlo je do povećanja plata i penzija a plus imamo i povećanje u budžetu. Neodgovorno i neozbiljno bi bilo da više zahvatamo iz republičkog budžeta, da imamo veća povećanja da bi održali socijalni mir, a da imamo minus u državnoj kasi. To bi bilo neodgovorno i neozbiljno. Dakle, na racionalan način raspoložemo onim što smo uspeli da zaradimo i da ostvarimo upravo zahvaljujući reformskim procesima.

Dakle, imamo povećanje koje je zasnovano na zdravim osnovama. Sve to je dovelo do povećanja BDP od 3%, smanjenja budžetskog deficita u ovoj godini, projektovan budžetski deficit 1,7%. Sve to je dovelo da se Srbija danas na svetskoj Duing biznis listi nalazi na 47. mestu, a pre dve godine je bila na plus 44 mesta. Sve to je dovelo da Srbija danas jeste među top deset zemalja po uspešnosti sprovedenih reformi u oblasti ekonomije i finansija.

Ekonomska i politička stabilnost, uz ono što je govorila mandatarka, podsticaji koje nudi Vlada Republike Srbije, podsticaji koje nudi Srbija potencijalnim investitorima, smanjenje birokratije, brže izdavanje dozvola – sve to danas Srbiju čini privlačnom investicionom destinacijom, jednom od najprivlačnijih država za investiranje u ovom delu Evrope i mi kao Narodna skupština dali smo ozbiljan doprinos da Srbija danas ima dobar, pozitivni poslovni ambijent kroz usvajanje sistemskih zakona. Jer reforme su započete upravo u Narodnoj skupštini Republike Srbije usvajanjem Zakona o radu, Zakona o ozakonjenju, Zakona o planiranju i izgradnji, Zakona o inspekcijom

nadzoru, Zakona o upravnom postupku i brojnih drugih, ali pozitivni rezultati biće vidljivi tek u periodu koji je pred nama.

Maločas smo čuli neke podatke. Dozvolite da i mi saopštimo neke podatke sa kojima raspolažemo a koji govore u prilog pozitivnim rezultatima koje je postigla prethodna Vlada i ponavljam, to jeste veoma dobar osnov i temelj za rad buduće Vlade.

Gospodine Vujoviću i vi gospodine Vuline, ispravite me ako grešim. Maločas je bilo reči o nezaposlenosti. Nezaposlenost je, čini mi se, gospodine Vulin, prema nekim podacima koje mi imamo, 2012. godine bila 25,9%, 2016. godine 15,3%, a danas, 2017. godine, 13%. Ozbiljan rezultat, ma šta govorili o tome.

Što se tiče BDP-a, za šest milijardi veći nego 2009. godine, a sledeće godine za još milijardu. Ovde se govorilo o nekakvom zaduživanju od deset milijardi, što je apsolutno besmisleno. Naprotiv, Srbija je povećavala svoj kreditni rejting dok je zemljama u regionu smanjivan kreditni rejting.

Što se tiče minimalne cene rada, gospodine Vulin, ispravite me ako grešim, povećana je cena radnog sata sa 121 na 130 dinara, uz punu saglasnost sindikata, što mi u potpunosti podržavamo. Plate u javnom sektoru i penzije, kao i minimalne zarade koje prima 350.000 ljudi u Srbiji, 30.000 u javnom sektoru, povećaće se i njihova zarada posle toga biće za 9-10% veća. Privredni rast, već sam rekao, preko 3% do kraja godine, javni dug sada 67,1% a 20% u regionu.

Maločas je bilo reči o investicijama. Godine 2016. direktne strane investicije iznosile su 1,92 milijarde evra, u prvom kvartalu ove godine oko 370 miliona evra, i to su podaci Privredne komore, a u prva četiri meseca ove godine suficit u budžetu je 10,7 milijardi dinara. To je izveštaj Ministarstva finansija.

Dakle, mi smo potpuno ubeđeni da su pred Srbijom dobre godine i pozitivni rezultati, ali ono što je važno, moramo da završimo započete reformske procese, moramo da održimo fiskalnu disciplinu, moramo da nastavimo odlučnu borbu protiv sive ekonomije.

Kada govorimo o javnim preduzećima, da, u potpunosti se slažemo, mora da se nastavi reforma javnih preduzeća. Javna preduzeća moraju da budu i racionalnija i efikasnija, ali, naravno, i više da zarađuju.

Podržavamo koncept, to smo rekli više puta dosada u Narodnoj skupštini Republike Srbije, u potpunosti podržavamo koncept, znamo koliko će to biti teško i bolno, ali podržavamo koncept reforme javnog i jačanje privatnog sektora.

Smatramo da je privatni sektor budućnost, da privatni sektor mora i treba da bude stub i nosilac srpske ekonomije. Privatni sektor na svojim plećima nosi sve. Privatni sektor je od izuzetne važnosti i značaja – na jednoj strani za državu, a na drugoj strani za privredu. Za privredu, jer otvara nova radna mesta, a za

državu jer država upravo živi od poreza, dažbina koje ubira iz dobiti preduzeća. Zato u potpunosti podržavamo ovaj koncept i podržavamo sve mere koje vode ka jačanju privatnog sektora, jer smatramo da to jeste budućnost Srbije.

Što se tiče štednje, štednja je u periodu krize veoma važna. Treba se ponašati racionalno, treba se ponašati domaćinski, to u potpunosti podržavamo, ali uvek treba iznaći način kako Srbija može, mora i treba da se razvija. Za nas je, gospođo Brnabić, ključna jedna rečenica koju ste rekli tokom današnjeg dana, a to je – veća izdvajanja i investicije u oblasti infrastrukture. Dakle, ulaganje u infrastrukturu, mi smatramo, nije trošak. To je ulaganje u budućnost. Nema ekonomskog bez infrastrukturnog razvoja. To smo mi mlađi naučili od našeg druga Mrkonjića, a to je zaista tako. Nema ekonomskog bez infrastrukturnog razvoja, a kroz realizaciju infrastrukturnih projekata, potpuno smo ubeđeni, sa uspehom nastavljamo da rešavamo jedan od ključnih problema danas u Srbiji, a to je pitanje nezaposlenosti.

Mi smo potpuno ubeđeni da je pred nama Vlada koja će obezbediti i napredak, i prosperitet i stabilnost. Zato svakako i ekspozice i ovaj sastav Vlade i buduća premijerka imaju našu podršku. Verujemo da ćemo izabrati Vladu koja će sa uspehom nastaviti da sprovodi unutrašnje reforme, kako ekonomske, tako i političke. Verujemo da biramo Vladu koja će sa uspehom nastaviti put evropskih integracija. Osnivamo novo ministarstvo za evropske integracije, bolja koordinacija, struktura, organizacija i besmislene su priče da govorimo o nekom novom zapošljavanju, nema tu novog zapošljavanja.

Besmisljeno je i da govorimo o tome kako Srbija ne postiže rezultate na putu evropskih integracija. Pa, ti rezultati su vidljivi i prepoznatljivi. I da nisu prepoznatljivi, ne bi bili vrednovani na pravi način, ne bi bila otvorena nova poglavlja. Ubeđeni smo da biramo Vladu koja će omogućiti jačanje međunarodnog ugleda i imidža Srbije, iako on nikada nije bio jači. On je važan zbog podrške međunarodne zajednice.

Kada govorimo o regionalnoj politici, mi verujemo da će ova Vlada imati kontinuitet u odnosu na prethodnu Vladu kada je reč o regionalnoj politici, a to je da Srbija bude i ostane ono što je danas – simbol novih vrednosti u regionu, stožer regionalne saradnje sa jasnim ciljevima, a to su mir, stabilnost, dobrosusedski odnosi, prosperitet. Ukoliko postoje otvorena pitanja, Srbija uvek pruža ruku. Ukoliko postoje otvorena pitanja, ta otvorena pitanja se rešavaju kroz razgovor, kroz dijalog. Dijalog nema alternativu, nikako jednostranim potezima i jednostranim aktima.

Mi smo potpuno ubeđeni da biramo Vladu koja će voditi odlučnu, racionalnu, pre svega mudru politiku kada je reč o odbrani nacionalnih i državnih interesa na prostoru Kosova i Metohije, Vladu koja će omogućiti pristojan život onima koji žive na prostoru Kosova i Metohije a smatraju Srbiju svojom

državom, Vladu koja će ostati privržena i opredeljena dijalogu sa Prištinom, jer dijalog je jedini način da dođemo do kompromisnih i pravičnih rešenja koja su prihvatljiva za obe strane.

Ponavljam, dijalog nema alternativu. Uz statusno neutralan pristup, Srbija neće priznati nezavisnost Kosova i Metohije, to je potpuno jasno i potpuno precizno saopšteno više puta, to je jasna politika i stav Vlade Republike Srbije, ali zarad regionalne stabilnosti, zarad boljih srpsko–albanskih odnosa, idemo u dijalog da bi iznašli kompromisno i pravično rešenje koje će biti prihvatljivo za obe strane i Srbija pokazuje opredeljenost za implementaciju i realizaciju svega onoga što je dogovoreno tokom briselskog dijaloga, ali to očekujemo i od druge strane. Dakle, nema dvostrukih aršina, i tu pre svega mislim na zajednicu srpskih opština.

Dakle, jasno je, jedan od ključnih spoljnopolitičkih ciljeva Srbije jeste punopravno članstvo Srbije u EU, ali Srbija nastavlja da jača tradicionalno prijateljske odnose i sa Ruskom Federacijom i sa SAD i sa Kinom i sa brojnim drugim državama sveta. Srbija je slobodna, demokratska i nezavisna. Srbija vodi samostalnu spoljnu politiku, u najboljem interesu svojih građana. Srbija se pokazala kao pouzdan, kredibilan, siguran i predvidiv partner. Srbija želi saradnju sa NATO-om na onome što jesu zajednički ciljevi a to je očuvanje regionalne stabilnosti i mira, ali nema aspiracije da postane član NATO-a. S druge strane, Srbija želi da saraduje i sa ODKB-om. Ali Srbija želi da ima svoju vojsku i da zadrži politiku vojne neutralnosti, naravno.

Na samom kraju, i time želim da završim, jedno za nas veoma važno pitanje, tema koju je pokrenuo novoizabrani predsednik Srbije, veoma važna i značajna tema, tema koja se tiče budućnosti Srbije, a to su ustavne promene. Mi svakako smatramo da o tome treba otvoreno da razgovaramo, da treba da postignemo što širi konsenzus. Izražavamo spremnost za dijalog na ovu temu, jer, ponavljam, ovo je tema koja se tiče budućnosti. Dakle, što širi konsenzus, ali, naravno, nikako mimo interesa i volje građana. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Poštovani građani Republike Srbije, dame i gospodo, građani Srbije jako loše žive. Privatni sektor koji nije povezan sa vrhovima političkih stranaka jako teško posluje, ima ogromno poresko opterećenje, birokratsko opterećenje. Nadam se da je mandatarka ovoga svesna, jer, slušajući ekspozu, ne izgleda kao da to razume. Građani zaista jako, jako teško žive.

U ekspozu ima mnogo dobrih mesta koja se tiču obećanja i koja se tiču stvari koje bi trebalo raditi. Međutim, mi to već godinama slušamo. Ne govorim

samo o poslednjih pet godina, koliko je ova vladajuća struktura na vlasti, nego govorim i o vremenu pre toga. Lepa obećanja koja se tako ponavljaju, a nikada ne ispune. Recimo, jedno od njih je zakon o poreklu imovine, o kome su svi govorili a do danas nije donet. Evo, našao sam i rečenicu o tom zakonu i u ovom ekspozeu.

Znači, neke stvari sa kojima se sigurno možemo složiti, koje je mandatarica pročitala, tiču se modernizacije javne uprave, što je svakako nešto što nam je potrebno. Pet godina je vladajuća većina na vlasti i ništa od ovoga u stvari nije ostvareno, odnosno jako malo. Slažemo se, naravno, da pečati, šalteri, papiri treba da odu u istoriju, da nema razloga da postoje. To je jedno veliko opterećenje za sve preduzetnike, za celu privredu. Takođe, slažemo se da je potrebna i javna dostupnost podataka. Prvo bi Vlada trebalo da pokaže razumevanje za to i da objavljuje sve ugovore koje potpisuje, a onda i sva ministarstva u Vladi da urade istu stvar. Potpuna transparentnost, nadam se da je to ono na šta je mandatarica mislila. Objavljivanje svega što Vlada radi, svakog dinara kako je potrošen. To je upravo ono za šta se zalaže pokret „Dosta je bilo“. Nadam se da će ovo ići u tom pravcu.

Zatim, pomenula je ažuriranje biračkog spiska, što je izuzetno važna stvar i nadam se da može da nam odgovori barem okvirno u kom vremenskom periodu će se to desiti.

Zatim, drago nam je da čujemo da će Vlada nešto uraditi po pitanju prodaje zemlje strancima. Mi o tome govorimo već tri godine. Videćemo kakav će to predlog doći ali da se uopšte Vlada bavi tim pitanjem je značajno. Mi zaista tri godine pričamo o tome, o tom jako lošem delu Sporazuma o pristupanju i pridruživanju, koji je potpisan 2008. godine, koji nije vodio računa o ovom pitanju. Građani Srbije su siromašni, naši poljoprivrednici su siromašni, nemaju novac da kupe zemlju i potreban je jedan prelazni period da bi se oni zaštitili. To je jako, jako važna stvar za domaće poljoprivrednike.

Domaća poljoprivredna proizvodnja treba da se bazira na domaćim preduzetnicima u oblasti poljoprivrede. Znači, porodičnim, individualnim poljoprivrednim gazdinstvima. Zato su potrebne zadruge pošto same po sebi ta domaćinstva ne mogu da opstanu, tako da pozdravljamo i taj deo u ekspozeu gde se pominju zadruge. Mi takođe govorimo o tome već tri godine.

Zatim, pominjanje socijalnih karata, preko potrebno u Srbiji i nama nejasno zbog čega je toliko vremena prošlo a da se na tome nije napravio neki značajniji pomak.

Pa pomenuti Zakon o poreklu imovine koji svi pominju ali nikako da dođe na dnevni red.

Zatim, mi se slažemo da fokus treba da bude na preduzetništvu, ne na državi. Međutim, ne vidimo nijednu meru koja govori o tome, odnosno da će doći do promene. Govorimo o potrebi smanjenja poreskog opterećenja.

Znači, ovo su sve neke stvari oko kojih je teško ne složiti se. Međutim, i dalje su u domenu nekih lepih želja bez konkretnih koraka, tako da ćemo pratiti da li će Vlada zaista raditi u ovom pravcu. Mi smo prirodno skeptični, međutim dozvoljavamo mogućnost da će stvari krenuti u tom pravcu.

Pominje se brzi i efikasan krivični postupak koji je takođe neophodan. Međutim, s druge strane činjenica je da je u Srbiji sprovedena pljačkaška privatizacija, da je zemlja opljačkana, da je ispalo niko nije kriv, pa su nekim tim efikasnim postupcima oslobođeni i Karić, i Dinkić, i svi ostali, tako da taj deo nekako nedostaje. Šta će biti sa tim? Nestale su i sporne privatizacije, nestao je razgovor o tome uopšte.

Interesantno je da je mandatarka predložila u Vladu jednog ministra koji je učestvovao u privatizaciji „Minela“, koji je kao i mnoge firme koje su propale u pljačkaškoj privatizaciji opterećen ogromnim dugovima banaka, to jako dobro znaju svi zaposleni u „Minelu“. Novac je na neki način izvučen iz firmi i firme su puštene u stečaj i da, ne upropaštava firmu stečajni upravnik, upropaštava je vlasnik koji izvuče kapital, novac ostavi za zaduženo preduzeće i pusti ga da ode u stečaj a onda tamo radnici ne mogu da naplate svoja potraživanja, tako da je ovaj izbor zaista interesantan.

Onda kada je ekspozicija, odnosno izlaganje prešlo u područje govora o tome šta je Vlada dosada radila, e tu sad nailaze velike razlike u oceni toga što se dosada postiglo. Napominjem, vladajuća većina je na vlasti već pet godina. Ovo je četvrta Vlada. Optužiti one pre za probleme je nekako izgubilo smisao nakon pet godina. U jednom trenutku je potrebno preuzeti odgovornost. Znači, govoriti o tome da je sprečen bankrot države danas, nakon pet godina... Da vas podsetim, javni dug 2013. godine, odnosno 2012. godine kada je vladajuća većina preuzela vlast, iznosio je oko 15,5 milijardi evra. Danas je preko 24 milijarde.

Govorili ste o kamatama koje država plaća i, naravno, to je veliki problem. Ali da vas podsetim, kamate su 2013. godine iznosile 89 milijardi dinara a danas govorimo, i vi ste pominjali, 128. Kamate su malo veće ali da kažem da je to deo na dugove. Znači, kako je to država spašena od bankrota 2012. godine kada je javni dug bio kud i kamo manji i kada su izdaci za kamate bili kud i kamo manji, a danas smo u odličnoj situaciji gde je dug mnogo veći i kamate mnogo veće.

Naravno, u međuvremenu je došlo i do promena na svetskom tržištu pa su pale kamatne stope. To nije nešto što je radila ova Vlada, to su pozitivna kretanja koja je Vlada trebalo da iskoristi da bi uradila reformu privrede. Ona se nije desila.

Pomenuli ste, takođe, u ekspozeu da je ostalo da se reši pitanje 153 preduzeća sa 52.000 zaposlenih. Tamo negde 2013. godine bilo ih je preko 600, ja sam tada kao ministar privrede predlagao lične karte, uvođenje reda, popis imovine, popis obaveza, pravljenje finansijskih planova, analize tržišta – ništa od toga nije prihvaćeno i šta se onda desilo? Pa, razlika između tih 600 i 10, 15 preduzeća ili 153. Gde su ona? Uglavnom ogromna većina otišla u stečaj. Ništa urađeno nije. I to znaju zaposleni u tim firmama. Niti im je povezan staž, niti su im isplaćene zaostale zarade, da ne govorim o onim prethodno koja su opljačkana i puštena na isti način da se ugase, ništa na tom planu nije urađeno.

Razumem da je sa stanovišta međunarodnih finansijskih institucija da, kada se ta preduzeća zatvore, to pozitivna stvar. Međutim, sa naše strane je pitanje – a zašto ništa nismo uradili da barem pokušamo da uvedemo red? Da utvrdimo šta se sa njima desilo. Kako su izgubili tržište? Kako su došli u ovu situaciju? Način na koji su osiromašeni? Praktično, jednostavno su puštena niz vodu. Ljudi ovo jako dobro znaju.

Zatim, govori se o nečemu jako važnom, a to je smanjenje javnog duga. I u samom ekspozeu se kaže da je to veliki problem u Srbiji i navodite da je zbog visokih troškova zaduživanja samo u 2016. godini – vi kažete u prošlosti, ali nije u prošlosti, kao što rekoh, velika zaduživanja su došla nakon 2012. godine – država platila, odnosno poreski obveznici su otplatu kamata platili 128 milijardi dinara. To je preko milijarde evra, ili 3,1% našeg BDP-a. Kažete, kako biste bolje razumeli o kojoj količini novca govorimo, naglašavate da se tim iznosom može finansirati izgradnja 150 km puteva godišnje. To je, naravno, tačno.

Međutim, s druge strane, u budžetima i dalje imamo i subvencije od 84 milijarde dinara, imamo na otplatu aktiviranih garancija preduzeća, raznih preduzeća za koje je država dala garancije, za 2017. godinu predviđen trošak i same glavnice i kamate od 40 milijardi dinara. Zatim na kazne i penale 11 milijardi dinara. Znači, evo nas ponovo do milijarde evra. U Fondu za razvoj dve milijarde evra za koje nikad nisu položeni računi. Ovo su neke stvari koje se tiču reforme države, odnosno uvođenja reda. Ništa se praktično na tome ne radi.

Ovo plaćaju naša preduzeća. Kada govorimo o subvencijama stranih investitora, imate domaćeg proizvođača bojlera koji zapošljava ljude, plaća porez i tim porezom se daju subvencije stranom proizvođaču bojlera. To je perpetuum mobile ekonomska politika. Uništavamo domaće da bismo pomogli stranom. Ne donosimo nikakav boljitak.

Onda priča o smanjenju deficita. Jako je bitno kazati kako je smanjen deficit. Znači, otete su penzije, protivustavno, 20 milijardi dinara, plate smanjene 22 milijarde, povećani su svi porezi i akcize. Uvedena je akciza na struju od 15%, od 15 milijardi dinara 2017. godine. Zatim od javnih preduzeća uzet profit od 17 milijardi. Da podsetim građane, PDV stopa je povećana sa 8% na 10%, pre

toga sa 18% na 20%. Porez na imovinu, sve moguće dažbine su povećane. Ukupno se radi o nekih 80 milijardi dinara. Kada sve to saberete, dobijete 150 milijardi dinara i to vam je praktično smanjenje deficita. Šta je država uradila? Gde je uveden red da se smanje troškovi? Jer lako je uzeti iz džepova građana i privrede, podići sve poreze, smanjiti plate, smanjiti penzije, to svako može da uradi. Odgovornost je uvesti red u državi. To se jednostavno nije desilo.

Zatim, govoriti o tome kako Vlada ima neki doprinos za razvoj softvera mislim da je potpuno neutemeljeno. U stvari, ako pogledate razvoj IT industrije, on zaista ima rast u Srbiji. Suština je da se tu država nije mešala. I pored sveg opterećenja birokratije, velikih poreskih nameta, zato što im država nije kvarila i zato što su im tržišta u inostranstvu, bez korupcije, bez partijskog učešća mogli su da se razvijaju. Tako da to nije zasluga Vlade. A slično je i sa sportom. Zasluga za medalje pripada sportistima, ne Vladi.

Takođe ste kazali da mi treba da budemo društvo u kome se vrednuje znanje. Naravno da se slažemo sa tim i da je znanje najveća vrednost. Međutim, sad dolazimo u mali problem. Ako je to tačno, da su znanje, iskustvo, sposobnost ljudi najveća vrednost, kako ste došli do ovakve Vlade, odnosno šta je to što kvalifikuje ljude koje ste predložili za Vladu da budu ministri? Na primer, koje su kvalifikacije Aleksandra Vulina da bude ministar odbrane, iz njegove biografije koja je objavljena? Ili Zorana Đorđevića da bude za Ministarstvo za rad i socijalna pitanja? Koja su to iskustva? Možda imaju neka druga, zaista ne znam, ali u ovim oblastima to bi trebalo da obrazložite. Ili, recimo, kakve veze ima ministar Antić sa energetikom? Ili ministarka Mihajlović sa saobraćajem? Ili ministar Stefanović sa policijom i unutrašnjim poslovima? Koje veze? Ili ministar Ružić sa državnom upravom? Ili ministar bez portfelja Krkobabić sa regionalnim razvojem i javnim preduzećima, osim što je u „Pošti“ zaposlio svoje? Ili, recimo, Nenad Popović sa inovacijama?

Kad uzmemo biografije koje ste nam dali, počnemo da čitamo, kroz te biografije ima jako interesantnih detalja, gde, počev od ministra Ivice Dačića, koji osim što ima prosečnu ocenu 10, što je za svaku pohvalu, niti govori strane jezike niti može da se bavi ovim poslom na koji je postavljen. Dr Nebojša Stefanović, pitanje za mandatarku je – da li ste pročitali njegov doktorat „Nova uloga strategijskog menadžmenta u upravljanju lokalnom samoupravom“? Ja sam ga pročitao. Da li znate šta piše u njemu i šta akademska zajednica govori o njemu?

Dobro, za gospodina Rasima Ljajića znamo zašto je u Vladi. Zatim, Zorana Mihajlović. Ništa u njenoj biografiji nema veze sa saobraćajem. Ili, recimo, Branislav Nedimović. U biografiji piše da je završio Pravni fakultet i ništa o poljoprivredi, šumarstvu i vodoprivredi, osim što je bio gradonačelnik Sremske Mitrovice. Ne kažem, možda u biografiji nedostaju neke stvari, ali

jednostavno ne stoje. Sami ste rekli u ekspozu da izražavate poštovanje prema poslanicima. Ako izražavate poštovanje, onda je potrebno dostaviti pune biografije da bismo znali za koga glasamo.

Imamo novog ministra Gorana Trivana. Pitanje za vas je – da li je on zaista bio hapšen 2001. godine i oslobođen zbog zastarelosti? Tako da sad dobijamo drugog ministra koji je bio hapšen. Zatim Aleksandar Antić, u njegovoj biografiji, osim partijskog službovanja po raznim skupštinama opština itd. nema ništa o energetici.

Zatim Nela Kuburović. Kada pogledate, jako dobar student, međutim, iskustvo koje je potrebno da bi neko bio ministar pravde je ogromno, morate dobro da poznajete sistem da biste ga reformisali. Kad pročitate tu dugačku biografiju, koja govori o tome da je bila na dvomesečnoj praksi u Rajfajzen banci, da je bila pripravnik-volonter u Prvom opštinskom sudu, da je posle toga radila u Parničnom odeljenju kao sudijski pomoćnik kratko vreme, a onda u Ministarstvu pravde. Odakle dolazi iskustvo za reformu?

Ili, recimo, Branko Ružić, kakve veze ima sa državnom upravom? Koje je iskustvo, osim partijskog? Osim ako niste nešto izostavili u biografiji. Evo, recimo, iz biografije Aleksandra Vulina, kaže – bio je pomoćnik direktora marketinga u firmi „Super press“ od 2000. do 2002. godine. Nakon toga od 2003. do 2007. godine bio je direktor marketinga u firmi „Color press“, zamenik generalnog direktora „Color media international“ od 2007. do 2012. godine. Bio je odgovorni urednik nedeljnika „Pečat“ i kolumnista u više dnevnih i nedeljnih listova. Kakve ovo veze ima sa Ministarstvom odbrane?

Zatim Jadranka Joksimović, ministar za evropske integracije. Kaže – karijeru je započela kao demonstrator na Fakultetu političkih nauka. Demonstrator je neplaćena funkcija, pomaže profesoru, a nakon toga u SRS itd. Imamo i Vladana Vukosavljevića, kandidata za ministra kulture i informisanja. Za njega se kaže da je po završetku studija radio tri godine u spoljnotrgovinskom preduzeću „Univerzal“, od 1993. do 2000. godine vlasnik je preduzeća za pružanje pravnih usluga i konsalting, a od 2001. do 2013. godine vlasnik je preduzeća za odnose sa javnošću „Logos public relations“. Ovo je sasvim u redu, ali kakve ovo veze ima sa kulturom? Zatim imamo Milana Krkobabića, za njega svi već znaju, i Nenada Popovića. Znači, velika razlika je između onoga što ste ovde izgovorili da su prioriteti i to da se vrednuje znanje, da se vrednuje radno iskustvo i biografije koje ste nam ponudili.

Imam jedno pitanje za vas – da li ste vi izabrali i jednog jedinog ministra? Želim da mi objasnite takođe, da mi mandatarka objasni kako je moguće da predsednik države kaže da ćete vi biti zaduženi samo za ekonomske stvari, i to specifično digitalizaciju, a da će se političkim stvarima baviti potpredsednik Dačić. Član 125. Ustava kaže da „predsednik Vlade vodi i

usmerava rad Vlade, stara se o ujednačenom političkom delovanju Vlade, usklađuje rad Vlade i predstavlja Vladu“. Gde je tu drugi premijer Ivica Dačić i gde je tu priča o političkom i ekonomskom premijeru? Tako da je ovo pitanje izuzetno važno, tiče se i ustavnog poretka u Republici Srbiji.

Da ponovim na kraju – građani jako teško žive, privreda jako loše posluje, glavni problem je što nije došlo do departizacije, glavni problem Srbije je partokratija, partijsko zapošljavanje koje je veće nego ikada, koje je pojelo sve sfere društva i to je upravo ono što bi trebalo reformisati. Hvala.

PREDSEDNIK: Prvo replika, Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Da bi neko mogao da ocenjuje i vrednuje rad bilo kog drugog, potrebno je da ima određeni autoritet i kredibilitet. Gospodin koji je sada navodno vrednovao rad ministara nema ni jedno ni drugo. Ako se nečim može podičiti, može se podičiti nečim što sigurno niko drugi ne bi prihvatio kao dičenje, to je da je kao stečajni upravnik jednog stečajnog dužnika u tom statusu bio istovremeno i konsultant banke koja je bila poverilac tog stečajnog dužnika. Ako je to referenca, onda nemam bilo kakav drugi komentar niti mislim da iko od vas može da ima bilo kakav drugi komentar.

Ivica Dačić i svi ministri zajedno sa Ivicom Dačićem iza sebe imaju rezultate. Kakve rezultate ima neko ko ocenjuje njihov rad o tome neka sudi neko drugi, ja neću. Kao čovek koji se, sticajem okolnosti, po svojoj profesiji bavio i stečajnom materijom, znam i te kako dobro kako se pojedini stečajni upravnici ponašaju u stečajnim predmetima.

Na kraju, ono što bi se mom predsedniku, predsedniku SPS-a, moglo pripisati kao eventualna greška, pa jeste greška, greška je što je predložio da u sastavu Vlade, kada je on bio premijer Republike Srbije, bude osoba koja danas ocenjuje rad ministara na jedan apsolutno neprimeren način. Ja vam se zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Reč ima Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Hoću samo da kažem da je bolje da razgovaramo o rezultatima ove Vlade. Možete da kažete o ljudima ovo ili ono, to je vaše lično mišljenje. Ovi ljudi imaju rezultate i ovaj tim ima rezultate kakve nijedan tim pre ovoga nije imao, tako da mogu da razmisle ovi eksperti i stručnjaci koji su pre bili u vladama o svojoj stručnosti. Pri tome svakako mislim da mene ne treba nikad da svrstavate kao nestranačku ličnost u stručnjaka ili eksperta u Vladi, zato što mislim da je jedino važno u Vladi da ustanete svako jutro i radite od jutra do sutra za svoju zemlju, a to ovaj tim radi. Tako da nemojte da čitate njihove biografije, nego pogledajte šta su uradili samo za poslednje dve ili tri godine. A

danas ceo dan pričamo o tim rezultatima, tako da pričamo o stvarnim rezultatima, a oni svakako o celom timu ovde mnogo više govore.

Kada smo već kod toga, hoćete da mi kažete da su eksperti koji su ranije bili u vladama – pričamo o ekspertima, stručnjacima koji su 2009. godine doveli do realnog rasta BDP-a od -3,1% ili 2010. godine od 0,6%, 2011. godine 1,4%, 2012. godine -1%. O tim ekspertima govorimo, u odnosu na ove ljude ovde koji su ustajali i radili od jutra do sutra, što je sigurno istina, i postigli rezultate.

Sećam se 2009. godine, kada je formirana tadašnja Vlada Republike Srbije, isto puna eksperata, osnovala Nacionalni savet za konkurentnost sa samo jednim ciljem – da poboljša poziciju Srbije na Duing biznis listi Svetske banke. Pompezno, četiri radne grupe, potpredsednik Vlade je bio predsednik Nacionalnog saveta za konkurentnost. Nacionalni savet za konkurentnost je imao svoj veb-sajt. Svi ministri su bili u Nacionalnom savetu za konkurentnost. To su bili sastanci i najave. I iz godine u godinu smo nastavili da padamo.

Ova Vlada, prethodna, nije imala ni Nacionalni savet za konkurentnost, ni pompezne najave. Imala je jednu zajedničku radnu grupu koju je vodila potpredsednica Vlade ministarka Mihajlović i za dve godine smo se popeli 44 mesta. Eto, čini mi se da to možda dovoljno govori, pošto Duing biznis lista Svetske banke stvarno sveobuhvatno posmatra uslove poslovanja u Srbiji i čini mi se da možda to dovoljno govori o tome da li su, ako hoćemo da pričamo o radnicima, protiv eksperata u Vladi.

Jeste, građani su se jako puno žrtvovali. Šta je država uradila? Pa, racionalizovala se. Imamo 39.000 manje zaposlenih u državnoj upravi u poređenju sa decembrom 2013. godine. Imamo oko 80.000 manje ukoliko tu uključimo i javna preduzeća. Ukupna ušteda u budžetu od decembra 2013. godine je oko 180 miliona evra. Racionalizovala se, a sada ulazimo u reorganizaciju. Uvodi red tako što naplaćuje ono što je njeno, da bi napunila budžet i pomogla dalje građanima.

Pričala sam nešto o tome da su svi pre imali fantastične si-vijeve, bili u Vladi sve stručnjaci, ali zato smo morali da sačekamo 2015. godinu. Godine 2015, da građani znaju, prvi put u Srbiji započeto je sa naplatom lučkih naknada. Zamislite, do 2015. godine niko u Srbiji nije naplaćivao lučke naknade. Zašto? Zato što nije bilo potrebe, zato što to nije legitiman prihod za budžet, zato što je neko nekome davao u džep da ne bi naplaćivao lučke naknade. Da ne ulazim u to, ali je l' realno da smo mi imali stručnjake u Vladi, sve super si-vijeve, i onda se niko nije setio da naplaćuje lučke naknade? Prihod u 2015. godini od lučkih naknada za budžet bio je 88 miliona dinara. Nije puno, ali znači. U 2016. godini 170 miliona dinara. Sad smo uveli sistem, naplaćujemo, imamo više para za socijalnu zaštitu, za majke, za vrtiće, za puteve itd.

Legalizacija nelegalnih objekata – morali smo da čekamo 2015-2016. godinu da se popišu nelegalni objekti. Da li je to bila tako fantastična, ekspertska ideja da uvedemo red u državu, da popišemo nelegalne objekte? Nije ih bilo puno, blizu dva miliona. Eto toliko je bila zapuštena država.

Izdavanje poljoprivrednog zemljišta – već sam rekla, preko 146.000 ha u sivoj zoni. Mi smo u 2016. godini od zakupa poljoprivrednog zemljišta budžet uvećali za 16 miliona evra u odnosu na 2014. godinu. To je već značajno, ja mislim.

Šta je država još uradila? Godine 2015. je donela Zakon o inspeksijskom nadzoru. Da li građani Srbije, i to sam puno puta pričala kada smo pričali o borbi protiv sive ekonomije, mogu da veruju da se nijedna vlada do 2015. godine nije setila da inspekcije treba da budu nadležne i za neregistrovane privredne subjekte? Da li je to realno? Da imate frizerski salon koji je registrovan i pored njega frizerski salon koji nije registrovan, i onda ovaj koji je registrovan, tamo ide inspekcija i pokušava da nađe šta nije u redu, izađe, uđe u drugi frizerski salon, on kaže – ali ljudi, mi nismo ni registrovani, oni kažu – jao, izvinite, molim vas, po zakonu mi nismo nadležni za vas, samo vi nastavite da radite. I to je okej? Pa država je do 2015. godine stimulisala privredu da ide u sivu zonu!

Otplata garancija. Odvojili smo u budžetu za otplatu garancija. Ako je neko ekonomski stručnjak ili stečajni upravnik, verovatno mora da zna da, ako je sada došlo na naplatu, garancije koje smo davali a koje su povučene zato što nisu dobro ispregovarane, da je to onda pregovarano pre pet godina, zato što je uglavnom toliko grejs-period. Zar nije? Pet godina grejs-period, dakle pre pet godina je to naplaćivano. Došlo je na naplatu sada.

Mislim da je najbolji dokaz kako se Vlada bori za svako preduzeće Železara Smederevo, i tu više neću reći ni jednu jedinu reč.

Na kraju krajeva, i ta e-uprava, da, i tu uvodimo red u državnu upravu. Vidite, posle više od sedam godina završili smo popis, prenos matičnih knjiga u elektronski oblik. Pričamo o jedinstvenom biračkom spisku. Što, je l' niko nije mogao da završi prenos matičnih knjiga u elektronski oblik i onda samo tu bazu podataka da poveže sa jedinstvenim biračkim spiskom i da se automatski ažurira? Da li je to bila ekspertska ideja? Ne, to je bio zdrav razum.

Ova Vlada je konačno krenula da uvodi red u državu i zdrav razum u državnu upravu. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici ...

(Saša Radulović: A, replika?)

Ovaj tamo što galami mora da žuri na neku svirku. Predlažem da mu oduzmete trzalicu, može da bude opasan za sebe i druge.

Naime, ta ekonomska gromada je – a on je ekonomista koliko i moj kolega poljoprivrednik, poljoprivrednik samo u pokušaju – ovde uglavnom govorio o partokratiji. Jedina partija koju on ima, a nema registrovanu partiju, jedina partija koju on ima je partija karata. Nadam se da ne žuri na nju.

Sada ću malo pričati o toj gromadi, koji je slao svoje poslanike da me ovde pljuju i psuju, sve za 800.000 dinara iz te njegove nazovipartije, a on je protiv partokratije. Pa kažu ovako, piše on – moja i Cvijanova poslanička grupa sigurno će biti deo buduće vladajuće koalicije jer su to MMF i Amerikanci postavili Vučiću kao uslov za obećanih 500 miliona dolara budžetske podrške. On je to bio primoran da prihvati, baš kao što je morao da prihvati i moje imenovanje u avgustu prošle godine, dakle preko volje. Trebalo bi da preuzmem ponovo spojeno Ministarstvo privrede i finansija, a moj najbolji saradnik A. S. mesto guvernera NBS, nakon što Jorgovanka Tabaković posle izbora bude imenovana za ambasadora.

Ja ovo ne zovem partokratija. Ja ovo zovem kumokratija.

Idemo dalje. Ovaj što je očigledno otišao na svirku ili na partiju karata, ekonomska gromada, savetnik u Američkoj ambasadi, piše akt o imenovanju da se angažuje njegova firma u vođenju knjigovodstva u Prvoj srpskoj fabrici šećera „Dimitrije Tucović“. Očigledno da se lepo osladio, ali ono što bode oči, firma je Studentski trg broj 15/4. Tu je sedište SPS-a. Tu firma nikada nije postojala. Ovo je iz 2009. godine. Nije mogla da ima PIB. E tako su oni vladali, tako je to bila partokratija, tako su oni uništavali sve redom, pod geslom – prebaci svojoj firmi, prebaci ženi, prebaci kumu.

Ovde smo slušali još jednu gromadu pravoslavne prirode, koji je istakao nekoliko svojih primedbi. I ja sam imao stav o gej-paradi i nisam ga promenio. Ja sam protiv gej-parade. Ja sam i protiv gej-propagande. Ja sam protiv heteropropagande, ukoliko se ona javno ispoljava, ali ja neću praviti partiju i karijeru na toj paradi. Praviću antipropagandu i onda ću da pravim prvo crkveno, pravoslavno, porodično udruženje koje ću proglasiti posle strankom, a pri tome ću se zakleti na Trojeručicu da neću praviti stranku pomoću te ideje.

Ja obično kao vernik, kao što je i on, odem u crkvu nešto da ostavim, a on ode u crkvu da nešto uzme da napravi porodično udruženje, a onda, gle čuda, on uspe da prevari sveštenike. Da nije bilo Skota, ja verujem da mu ni crkva ni vera ne bi pomogli.

Naravno, glasaću za premijera i Vladu. Ja sam već glasao za Anu Brnabić da bude ministarka. Ako sam glasao da bude član Vlade, kako mogu onda da ne glasam da predsedava toj Vladi? To mi je onako pomalo licemerno. Ovde se ne glasa za gej-paradu nego za Vladu, i iz tog razloga ću ja glasati. Odmah da vam kažem, nije prvi put da glasam za gej-premijera. To sam uradio i

2003. godine, u karakternom smislu, kad sam glasao za mog kolegu poljoprivrednika da bude premijer.

Ovde smo prošli pored Karađorđa, čoveka koji je pokrenuo stvaranje nove, moderne srpske države. Želim da zahvalim svim seljacima, svim radnicima, građanima, posebno iz unutrašnjosti, posebno mojim seljanima, koji su kroz blato, preko brvna išli do glasačkog mesta znajući da svojim glasovima u stvari spasavaju državu od većih nevolja. Ja sam im zahvalan što su državotvorni, što su razumeli potrebu da na čelo države dođe jak čovek. To je stvorilo priliku i da ponovo imamo izbor Vlade i ja sam zahvalan tim malim ljudima.

I mi o njima moramo da vodimo računa, jer poljoprivredna politika nije više samo pitanje poljoprivrede već pitanje demografije, pitanje bezbednosti, sigurnosti. Želim da poljoprivredu, energetiku i prerađivačku industriju spojimo što bliže mestu proizvodnje, što bliže selu – da li kroz proizvođačko-prerađivačke zadruge, da li kroz hladnjače, da li kroz sušare, da li izgradnjom prerađivačkih kapaciteta. Uglavnom te male, vredne ljude treba zadržati tamo gde sada žive, jer su oni državotvorni i to su pokazali nebrojeno puta.

Dostojevski je rekao – nije dovoljno imati siromašne, potrebno je napraviti bednike. Upravo je to bilo geslo i vodilja stranke bivšeg režima, žute mašinerije, pokreta džabalebaroša, lopova i ponekog stečajnog upravnika. Netačna je Atlagićeva teorija da je čovek postao od stečajnog upravnika. Gledajući jednog ja sam zaključio da je tako postao nečovek. Ta žuta mašinerija, pokret džabalebaroša i lopova je nemilice krala i otpuštala stotine hiljada ljudi rušeći im dostojanstvo, koji su siromašni, otpušteni, slabo plaćeni, bez ikakvog dostojanstva tamarali, tako otpušteni, radničkim predgrađima po industrijskim gradovima.

Za to vreme izneto je 50 milijardi njihovog novca. Sve što je bilo naše, zajedničko, sve je postalo njihovo. Izneto je, po procenama međunarodnih organizacija, 50 milijardi našeg novca na Devičanska Ostrva, Sejšelska Ostrva i neka druga belosvetska ostrva. Danas, kada moj kolega poljoprivrednik priča o pranju novca, o vladavini prava, hajde da vidimo kako to u 24. godini još nije bio služio vojsku, a nije išao na fakultet... Pa srednja trgovačka nije fakultet... U to vreme se služila vojska sa 19 godina, a on kaže da u 24. godini još uvek nije služio vojsku, što nas dovodi do toga da verovatno nije govorio istinu.

Naime, taj moj kolega poljoprivrednik koji priča o pranju novca je osnovao firmu, rešenjem itd. 24.11.2008. godine, „Vinemont ventures tortola rotaun“ Devičanska Ostrva, britanska, matični broj itd. To je onaj isti koji se zalaže za vladavinu prava, a vi, gospođo ministarko, prvi vaš zadatak kad ponovo budete ministar pravde je da proverite da li je istina ono što svedoče njegove kolege iz stranke da je u mladosti izbacio čoveka iz voza samo zato što je

govorio engleski. Dakle, tog pojedinca treba dobro proveriti, a po mogućstvu, ako je tačno ono što je gospodin Martinović rekao, i oduzeti oružje.

Oni danas kritikuju nas što nismo rešili sve probleme...

(Zoran Krasić: Nije u zatvoru.)

Dobro, gospodine Krasiću, malo tiše. Ne možete mene omesti tako lako.

... Što nismo rešili sve probleme brzo i jednostavno, probleme koje su oni ostavili, a nema problema u ovoj državi koje oni nisu napravili. Iz teške situacije se ne izlazi lako već teško. Država je složen, ozbiljan i dugo pravljen proizvod. Mnogo vremena će trebati da se popravi šteta. Oni danas govore o Hercegovačkoj, o vladavini prava. Toliki politički pritisak vrše da treba da budu svesni da nema vladavine prava uz tako jak i velik politički pritisak koji se vrši na tužilaštvo i na pravosuđe.

Oni pričaju o slobodama. Sloboda govora je prvo demokratsko pravo, a mene su tužili gospodin „Rasulović“, njegova žena, kuće nije, za reči izgovorene u Narodnoj skupštini i uz tužbu su priložili, verovali ili ne, stenogram. Danas oni kliču za slobodu bez straha, a pri tome opravdavaju prebijanje Milanovića, svojevremeno, pred RTS-a.

Što se tiče odbrane, tu sam u obavezi da kažem da je ministar odbrane kvalifikovan za taj posao, i pravnom strukom a i kasnije radovima iz bezbednosti, ali da bismo očuvali mir, treba da znamo da nisu svi napolju nama baš toliko naklonjeni prijatelji, da ima onih koji žele da podeljene narode bivše Jugoslavije iskoriste jedne protiv drugih. Da bismo očuvali mir, moramo imati tehniku i spremnu vojsku koja može očuvati taj mir i na tehnički način, jer bez snažne vojske, ako nismo spremni za ne daj bože neke sukobe, u takvim situacijama ćemo teško očuvati mir.

Ne treba da srljamo u sukobe, jer onaj ko srlja u sukobe obično ih izgubi. Mi treba da se ugledamo malo i na Napoleona, koji je rekao – treba znati kad navući lavlju kožu a kad lisičju. Mi smo dosta ratovali za druge, vreme je da živimo za sebe, ali pri tome moramo biti spremni na svaku vrstu otpora u odbrambenom sukobu jer mi svoju državu i svoju zemlju moramo štititi svojom vojskom; ko nema svoju vojsku, hraniće tuđu.

Što se spoljne politike tiče, mi moramo poštovati sebe. Treba da imamo prijatelje i partnere, ali pri tome možemo da budemo prijatelji i partneri i sa Rusijom, i sa Kinom, i sa SAD, i sa EU. Možemo biti partneri, ali ne i vazali i podanici.

Naš nacionalni interes, ukoliko drugi ceni šta je naš nacionalni interes, i nije naš nacionalni interes. Vi ste Vlada kontinuiteta. Vi nastavljate rad Vlade koja je napravila suficit, vi nastavljate rad Vlade koja je inflaciju, gotovo dvocifrenu, svela na zanemarljivu, rast kursa je zanemarljiv, pokrivenost uvoza izvozom je gotovo izjednačena, blizu 80%.

S tim u vezi da kažem da je pokrivenost uvoza izvozom u Rusiju najmanja. Rusija je daleko, ne mogu sve robe da budu konkurentne tamo, bez obzira na niske carinske stope.

Mi moramo koristiti put u EU da osnažimo svoju ekonomiju, da bi oni drugi investirali u to. Ova Vlada je napravila suficit, ova Vlada je napravila državu koja može da živi od svojih prihoda, koja više ubere nego što potroši. Mi moramo da se vežemo za proizvodnju, za izvoz. Ovako male države mogu da opstanu samo ukoliko imaju dovoljno investitora koji će doneti deo tržišta, gde ćemo izvozom moći da steknemo novac da servisiramo obaveze i dugove i da obezbedimo što bolju egzistenciju svom stanovništvu.

Verujem da je pred Vladom mukotrpan rad, da se vi nećete uzdati u sreću i potkovicu, vi ćete zavrnuti rukave, da nećete ljudima zavrnuti ruke... verujem da ste posvećeni, da ćete biti vredni, mnogi od vas su to u prošlom sazivu pokazali.

I na kraju da kažem, ovi koji se zalažu za veliku Srbiju, mi se moramo izboriti za neku bolju budućnost, moramo biti ekonomski jaki. Da bismo jednoga dana povratili KiM, prvo moramo imati snažnu ekonomiju. Iz te snažne ekonomije mora da proistekne snažna politička pozicija naše zemlje, snažna vojska, i stoga Srbija mora da bude velika.

Nama će biti bolje kada budemo bolji. Srbija će biti velika kada postane velika iznutra. Mi se moramo izboriti za bolju budućnost. Poklonjena budućnost ne postoji.

I na kraju, onima koji misle da će disciplina popustiti, ovoj Vladi savetujem: Tomas Man je rekao – za otadžbinu sve, za Vladu koliko zasluži. Prevodim to: moj glas imate dok za Srbiju dajete sve, dakle moj glas je za Srbiju sve, a za Vladu koliko zasluži. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

(Dragan Vesović: Poslovnik.)

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović, povreda Poslovnika.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Mislim da je prekršen član 106 Poslovnika, gde kaže da govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres. Bez obzira na to što je meni vrlo interesantno da uvaženog kolegu slušam, on je negde tek u 13. minutu i petnaestoj sekundi progovorio prvu reč o Vladi i o ekspozeu. Do tada smo slušali i o izbacivanju iz voza, i o vinogradima, i o raznim tipovima ostrva, i o oružju, i o svemu, i o crkvi, i o paradama. Tako da mislim da je stvarno trebalo malo upozoriti kolegu, bez obzira na to što je dosta stvari koje mene interesuju rekao, i koje su me intrigirale. Hvala.

PREDSEDNIK: On je samo poredio bivše Vlade sa mandatarkom i sa njenim sastavom Vlade. Nije bilo osnova da ga prekinem. Ja sam razumela njegov govor.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Meni je jako drago što ste vi razumeli.

Prvo da ukažem da su povređeni članovi 27, 107. i 109. Poslovnika o radu Narodne skupštine. Ne samo što gospodin nije govorio o temi dnevnog reda, od 15 minuta 13,5 je govorio o nečemu drugom, nego je i narušio dostojanstvo Narodne skupštine, član 107, a vi ste po članu 27 dužni da se starate o primeni Poslovnika i da primenite mere koje vam daje član 109.

Kada smo u našem izlaganju, kada je predsednik naše poslaničke grupe izneo političku kvalifikaciju kako Dveri vide i smatraju Briselski sporazum, a smatramo ga izdajom nacionalnih interesa, i kada smo lica koja su ga potpisala tako kvalifikovali, vi ste, na urgiranje drugih poslanika, prvo ste prekidali našeg predsednika a onda ste na urgenciju po Poslovniku izrekli dve opomene.

Evo sada ja kažem da je narodni poslanik Marijan Rističević u svom govoru govorio o svemu osim o temi dnevnog reda. Govorio je o svim poslaničkim grupama opozicije i citiraću njega, jednog je nazvao lažnim poljoprivrednikom, ovde je nazvao ljude žutim džabalebarošima i neradnicima, lopovima. Pogledajte u stenogramu, dao je takve kvalifikacije.

Pa vas molim, s obzirom na to da ste bili tako osetljivi kada se tiče nosilaca izvršne vlasti, da isti stepen osetljivosti primenite i kada se tiče poslanika opozicije, pa da, evo, na ovu moju urgenciju primenite član 109. Poslovnika i gospodinu Rističeviću izreknete meru opomene zato što je kolege narodne poslanike tako kvalifikovao i tako uvredio. Mislim da bi to onda bio paritet u primeni tumačenja ovog Poslovnika. Ili onda ostaje da povučete opomene koje ste ranije izrekli Bošku Obradoviću, jer onda ne tumačite Poslovnik na ravnopravan način.

PREDSEDNIK: Pod uslovom da mi tačno kažete na koga je sve mislio, pošto se on nije izjasnio. Niko se nije prepoznao, niko se nije javljao.

(Boško Obradović: Ja sam se pronašao.)

Niko se nije javljao. Znači, nije rekao ko je taj lažni poljoprivrednik itd. Ni ne očekujem da kaže.

(Srđan Nogo: Ko je gej-predsednik Vlade?)

Ko je gej-predsednik Vlade?

(Srđan Nogo: Koji sedi ovde.)

Znam jednog. Prema tome, bolje da se zaustavimo.

(Srđan Nogo: Da stavite na glasanje.)

Ne mora da znači da je na ovom nivou vlasti. Tako da svako od nas ima neke svoje asocijacije na koga je mislio Marijan Rističević. A on je rekao određenu godinu, ja tada nisam bila u Parlamentu, tako da ne mogu da vam to potvrdim.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, uvažena gospođo Brnabić, na početku želim da kažem da će poslanička grupa SNS svim srcem glasati za vas i za predložene ministre u Vladi Srbije. Želim da vam kažem u ime poslaničke grupe da ćete u nama, poslanicima SNS-a, i u svim poslanicima koji su izabrani na Izornoj listi Aleksandar Vučić – Srbija pobeđuje, imati dobrog saveznika u svemu onome što nameravate da uradite i što ste izneli u svom ekspozu.

Vaš ekspoz je vrlo ozbiljno napisan. Vi ste obuhvatili svojim ekspozom sve segmente društvenog života za koje je nadležna Vlada Republike Srbije. Koliko je vaš ekspoz ozbiljno napisan, mislim da dovoljno govore sledeći podaci. Nekada brojevi govore više i od samih reči. Vaš ekspoz, koji su narodni poslanici dobili, ima 88 stranica i to, kao što vidite, pisano i sa jedne i sa druge strane. Ekspoz Zorana Đinđića imao je 13,5 stranica, ekspoz gospodina Zorana Živkovića iz 2003. godine imao je šest i po stranica, ekspoz Vojislava Koštunice 2004. godine imao je devet stranica, ekspoz Vojislava Koštunice iz 2007. godine imao je deset i po stranica i ekspoz Mirka Cvetkovića iz 2008. godine imao je osam i po stranica.

Mislim da ovo dovoljno govori o tome kako se državom upravljalo i kakve su nam Vlade bile u onom periodu kada su državi napravljeni ogromni problemi, i politički, i ekonomski i socijalni, a koje i ova Vlada, kao i sve Vlade od 2012. godine moraju da rešavaju.

Ono što takođe želim da istaknem, a važno je da se istakne za SNS, ovde su pojedini poslanici, možda u želji da budu duhoviti ili možda u želji da unesu neku zlu krv u redove SNS-a, rekli da vi niste kandidat SNSa. Ja kažem da jeste i da je SNS u politički život Srbije uneo jedan novi stil. Na državu ne treba da se posmatra isključivo stranačkim naočarima. Vi ste kandidat SNS-a za predsednika Vlade ne zato što imate ili nemate člansku knjižicu naše stranke, nego zato što je vaš ekspoz, a to znači program vaše Vlade, apsolutno u skladu sa programom SNS-a. To je program jedne moderne, demokratske, napredne i razvijene Srbije.

Takođe želim da istaknem, a važno je da se istakne za nas iz SNS-a, imajući u vidu činjenicu da smo svi mi koji na bilo koji način predstavljamo SNS, svi mi koji se borimo za jednu bolju i drugačiju Srbiju na čelu sa Aleksandrom Vučićem, od 2. aprila, praktično od dana kada su završeni predsednički izbori, izloženi jednoj baražnoj artiljerijskoj vatri, medijskoj i političkoj. Pokušali su da nas ubede da Aleksandar Vučić zapravo nije pobedio na predsedničkim izborima, da nije pobednik onaj ko osvoji 2. 200.000 glasova ili, u procentima, skoro 56% glasova onih koji su izašli na glasanje, nego da su pobednici izbora oni koji su na izborima osvojili 1%, 2,2%, četiri zarez nešto, 5% itd.

Već 3. aprila imali ste nekakve spontane proteste ispred Narodne skupštine onih koji nisu rekli da je Aleksandar Vučić pokrao izbore, nego onih koji su tvrdili da su nezadovoljni izbornim rezultatima. Ja mislim da je to nešto što nije zabeleženo u civilizovanom i demokratskom svetu – da se neko okupi zato što je nezadovoljan činjenicom da je na izborima pobedio kandidat jedne stranke ili jedne grupe stranaka.

Ovo želim da kažem, pre svega, zbog predloženog kandidata za ministra unutrašnjih poslova. Uprkos činjenici da nijedan od tih skupova koji su danima i nedeljama, preko 70 dana, bili održavani ovde ispred Narodne skupštine i u centru Beograda, iako nijedan od tih skupova nije bio legalno održan, nijedan od tih skupova nije bio prijavljen, a na tim skupovima su se mogle videti i čuti najstrašnije moguće parole i reči protiv Aleksandra Vučića, pre svega, ali i protiv svih onih koji podržavamo i borimo se za njegovu politiku.

Maja Gojković je bila na poternicama, na njeno čelo je stavljena meta. Neću da citiram sve one vulgarnosti koje su mogle da se vide na pojedinim parolama. Nikada policija za tih 70 i nešto dana nije reagovala, i ne da nije reagovala, nego niste mogli da vidite policajce na ulici. Niko nije povređen, ne daj bože, niko nije poginuo kao što je Ranko Panić poginuo 2008. godine.

Dakle, pokušali su da obesmisle pobedu Aleksandra Vučića i to im nije pošlo za rukom. Nije im pošlo za rukom zato što, prosto, volju naroda ne možete da pobedite. Možete da mrzite, možete da ne volite, možete da se ne slažete sa nečijom politikom, ali volju naroda ne možete da promenite. To je bio prvi pokušaj da se na neki način politički delegitimizuje pobeda Aleksandra Vučića na predsedničkim izborima.

Drugi pokušaj delegitimizacije Aleksandra Vučića i njegove pobeđe na predsedničkim izborima vezan je za izbor gospođe Brnabić za mandatara za sastav nove Vlade Republike Srbije. Nadam se da se slažete sa mnom, gospođo Brnabić. Otprilike je bila stvorena sledeća situacija – šta ima Aleksandar Vučić tu da se pita oko nove Vlade, on je izabran za predsednika Republike. On sad treba da ide u muzej voštanih figura i više ne sme da izjavi apsolutno bilo šta što ima veze sa politikom Republike Srbije. Otkud pravo Aleksandru Vučiću, čoveku koji je dobio preko dva miliona glasova, da poveri mandat za sastav Vlade Ani Brnabić? To je bio drugi pokušaj da se delegitimizuje, da se obesmisli i pobeda Aleksandra Vučića, ali i da se obesmisli i ustavni i politički sistem Republike Srbije.

Želim da podsetim one koji Aleksandra Vučića besomučno napadaju, iz dana u dan, a zajedno sa njim i vas, gospođo Brnabić, i ministre u budućoj Vladi i sve nas koji podržavamo politiku Aleksandra Vučića, da je jedno od načela na kojima počiva Ustav Republike Srbije podela vlasti na zakonodavnu, izvršnu, odnosno upravnu, i sudsku vlast. To je ustavno načelo, to je načelo na kome se

temelji politički sistem Republike Srbije. I ne samo to, o tome kakva je uloga šefa države u političkom sistemu, o tome je pisao Slobodan Jovanović, najveći srpski pravnik, teoretičar, u svom čuvenom delu o državi „Osnovi jedne pravne teorije“. Sada ću da pročitam ono što je Slobodan Jovanović napisao pre više od sto godina o tome kakva je uloga šefa države u ustavnom i političkom sistemu jedne države:

„Na čelu upravne vlasti stoji jedan čovek, jedan šef. Njemu je apsolutno nemoguće vršiti sve poslove upravne vlasti neposredno. On ih vrši preko jednog velikog broja potčinjenih organa. Svaki od tih organa vrši jedan deo tih poslova. Upravni su poslovi, dakle, rasparčani između velikog broja raznih organa i jedinstvo se uprave održava time što njeni mnogobrojni organi stoje pod jednim zajedničkim šefom. Hijerarhija upravne vlasti sračunata je da održi jedinstvo u radu upravne vlasti. Idući od nižih organa sa uskim krugom poslova ka višim organima sa širim krugom poslova nailazi se na sve manji broj organa dok se najzad ne dolazi do nekoliko samih ministara koji drže u svojim rukama celu državnu upravu.“

I onda rečenica kojom Slobodan Jovanović završava svoje izlaganje o položaju šefa države: „Nad njima se uzdiže šef upravne vlasti čijoj su jednoj volji potčinjeni svi upravni organi.“

Većeg pravnog teoretičara, gospođu Brnabić, od Slobodana Jovanovića srpski narod dosada nije dao. I sve ono što radi Aleksandar Vučić vezano za formiranje nove Vlade Republike Srbije apsolutno je u skladu sa Ustavom Republike Srbije, apsolutno je u skladu sa najvišim dostignućima srpske, ali ne samo srpske pravne i političke teorije.

Što se tiče programa koji ste izneli, poslanička grupa SNS taj program apsolutno podržava. Mi ga podražavamo i kada je u pitanju unutrašnja i kada je u pitanju spoljna politika Republike Srbije.

Danas je bilo mnogo reči o Vidovdanu i značaju Vidovdana u srpskoj istoriji. Danas su naši Vidovdani i naša Kosova polja nove fabrike, novi putevi, nove železnice, nove škole, nove bolnice, nova obdaništa... To su naši Vidovdani, koji će nam omogućiti da Srbija dobije i tu svoju bitku za Kosovo i Metohiju. Kosovo i Metohiju ne može da brani u sastavu svoje države slaba Srbija. Jaka Srbija, zdrava Srbija to može da učini.

Vaš program koji ste izneli je apsolutno u skladu sa programom SNS-a. Mi želimo da se konačno, posle vekova i vekova srpske nesloge i razjedinjenosti, svi Srbi i svi građani Srbije slože i prikupe da Srbija postane zaista zdrava i jaka, da Srbi i građani Srbije na svet gledaju svojim očima, ne nečijim tuđim. Ovo nije ni ruska, ni američka, ovo je srpska Vlada. Kao što je rekao danas Aleksandar Vučić – ovo je Vlada koja se formira; ako se formira pod nečijim pritiskom,

formira se pod pritiskom građana. Dakle, ovo je Vlada koja će da predstavlja i da zastupa sve građane Republike Srbije.

Ja vam želim mnogo sreće i uspeha, pre svega kada je u pitanju ekonomska i finansijska politika. Želim vam da nastavite sa ekonomskom obnovom Republike Srbije, želim vam da i za vreme vašeg mandata, kao što je to bilo i za vreme mandata Aleksandra Vučića, naše javne finansije budu i ostanu zdrave. Želim vam puno sreće i uspeha u sektoru koji vodi gospođa Zorana Mihajlović, a to znači dalju izgradnju putne i železničke infrastrukture, to znači dalje unapređenje avio-saobraćaja.

Želim vam da nastavite sa onim dobrim trendom, koji je započeo Aleksandar Vučić, privlačenja velikog broja investicija, otvaranja novih radnih mesta, povećavanja BDP-a, smanjivanja javnog duga, povećavanja suficita a smanjivanja deficita. Neće vam biti lako, zato što nasleđujete jednog uspešnog, hrabrog, snažnog i energičnog čoveka, ali slušajući vas danas ceo dan, od momenta kada ste izložili svoj ekspozicije pa evo do pre nekoliko minuta kada ste odgovarali na pitanja narodnih poslanika, ja sam ubeđen da vi tu energiju, tu hrabrost, tu odlučnost apsolutno posedujete i zbog toga ćete imati bezrezervnu podršku Srpske napredne stranke, odnosno njene poslaničke grupe.

Što se tiče spoljne politike koju ste kandidovali, mi je takođe apsolutno podržavamo. Strateško opredeljenje Republike Srbije jeste članstvo u EU i sve ono što mi radimo, radimo zbog toga da bismo pre svega iznutra reformisali srpsko društvo i pripremili ga za trenutak kada će Srbija postati član EU. Ali mi to ne radimo, i to je važno da se naglasi zbog građana Srbije, mi to ne radimo zbog EU, mi to radimo zbog nas, jer je u interesu Republike Srbije i njenih građana da ima i više puteva, i više škola, i više bolnica, i bolju poljoprivredu, i bolje zdravstvo, i bolje i efikasnije pravosuđe, i, naravno, bolju i efikasniju državnu upravu.

Pri svemu tome, podržavamo vašu politiku neuvodjenja sankcija Ruskoj Federaciji, podržavamo vašu politiku nastavka produbljivanja dobrih i sve boljih odnosa i sa Rusijom i sa Kinom i sa svim drugim našim prijateljima u svetu. Ja znam, i to znaju svi poslanici SNS, to znaju i oni koji su vas kritikovali ali to prosto rade iz dnevnopolitičkih razloga, da pozicija Republike Srbije u međunarodnoj zajednici nije nimalo jednostavna. Mi u svetu imamo i prijatelje a imamo i zemlje koje su nam možda malo manje prijatelji, ali prosto sa njima moramo da saradjujemo, drugačije ne možemo. Istorija 20. veka nas uči, kad god smo mi Srbi smatrali da od nas zavisi sudbina sveta, mi smo doživeli teške poraze – i političke, i vojne, i demografske.

Junače se neki danas, prebrojavaju vašu krvna zrnca, kažu kako treba da vodimo politiku prema Kosovu i Metohiji, kako treba da branimo Srbe u okruženju, a ja želim da kažem, zbog građana Srbije, kako to rade mudri narodi i

kako to rade narodi koji su, a u koje nažalost i mi Srbi vrlo često spadamo, malo manje mudri.

Iz Drugog svetskog rata smo kao pobednici izašli i mi i Englezi. Srbi su izgubili svakog sedmog čoveka, svakog sedmog muškarca, ženu i dete, Englezi svakog 44. Hajde malo mi Srbi da budemo pametni, kao što je rekao moj kolega Rističević, hajde malo mi da budemo mudri i da vodimo računa o Srbiji, da ojačamo Srbiju, da je ozdravimo. Kada je ojačamo i kada je ozdravimo, onda će ta i takva Srbija i te kako moći da sačuva i Srbe na Kosovu i Metohiji i da garantuje najviši stepen ljudskih prava i sloboda i Srba u Hrvatskoj, i Srba u Crnoj Gori, i Srba u Makedoniji, i da ojača ionako dobre veze i odnose koje imamo sa Republikom Srpskom.

Na kraju, gospođo Brnabić, pošto znam da ste predano radili na unapređenju naše državne uprave i budući da znam kako poznajete koliko je teško reformisati državnu upravu, da završim rečima opet Slobodana Jovanovića – zakonodavna vlast razmišlja, upravna vlast dela. Od zakonodavne se vlasti traži svestranost promatranja i objektivnost suđenja, od upravne vlasti brzina odlučivanja i energičnost izvođenja. Ja vam želim, gospođo Brnabić, da budete brzi u odlučivanju i energični u izvođenju isto onako kao što je to bila i Vlada Aleksandra Vučića.

PREDSEDNIK: Hvala.

Završili smo sa ovlašćenim predstavnicima poslaničkih grupa. Današnji rad završavamo ovim i počinjemo sutra u 10.00 časova.

Ja se izvinjavam poslaniku Nenadu Čanku, ali konsenzus je utvrdio da smo se umorili.

(Sednica je prekinuta u 20.00 časova.)